

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ, τῷ Διδασκαλείῳ, τῷ Ἀρσάκειῳ, Ἀμαλιδίῳ, καὶ τῷ Χίλλ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

Τῶν ἀγρυπνιῶν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, τῆς Μ. Δευτέρας,
τῆς Μ. Τρίτης, τῆς Μ. Τετάρτης καὶ τῆς
πρώτης τῆς Μ. Πέμπτης.

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΣΗΥΡ. ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΠΑΡΕΥΝΕΙ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΝ

1894

1000

5

1000

1000

1000

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ

ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον καὶ τὴν συναπτὴν ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούια τετράκις προλέγοντες τοὺς ἐξῆς στίχους τοῦ Δαβίδ.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς Σὺ ὁ Θεός· διότι φῶς τὰ προστάγματά Σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἦχ. πλ. δ' ἀπὸ τοῦ Γα 2

α λ λ η η η η λ ο υ ι ι ι α ο ς α α λ

λ η η λ ο υ ι ι ι α α α α λ λ η η

λ ο υ ο υ ι ι ι ι α

Στίχ. β'. Δίκαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στίχ. δ'. Πρόσθετε αὐτοῖς καὶ Κύριε τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Μεθ' ἑκάστων στίχων ᾄδεται τὸ Ἀλληλούια· καὶ εἶτα εὐθὺς τόδε.

δ ο υ ο ο ο ν υ υ υ υ μ φ ι ο ι ι
ι ο ς ο ε ε ε ρ χ ε ε ε ε ρ χ ε ε τ α ι

αι αι αι αι χ εν τω ω με ε

ε σω τη ης νυ υ τη ης

νυ υ κτος ο και μχ κα α α ρι ο ος q

ο δου ου ου λος q ον ευ ρη η η

σαι ει γρη η γο ο ρου ου του

γρη γο ρου ουν τα α ο α να α ξι ο ο ο ος δε ε

πα α α α λι ι εν q ον ευ ρη η

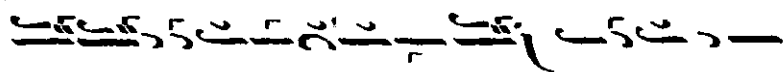
σαι ει ρα α α α θυ υ μου ου του ρα θυ

μου ουν τα ο βλε πε ου ου ουν ψυ υ χη η

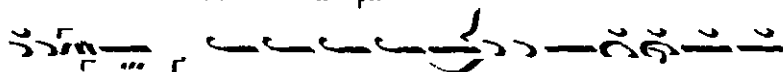
μου ου q μη τω υ υ υ

πνω κα α τε νε ε κατε νε χθη ης ο

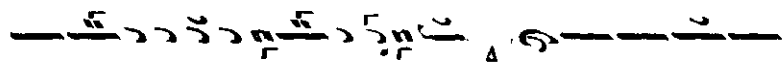
ι να μη τω θα α να κ τω

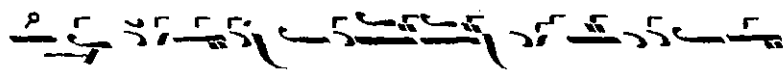
πα α ρα δο 'ο πα

ρα δο θης θς και της βα σι λει ει ει ει ας ε ε ξω

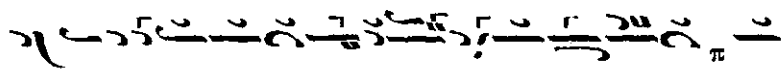
κλει ει ει ε ξω κλει σθη ης q αλ λα α να α

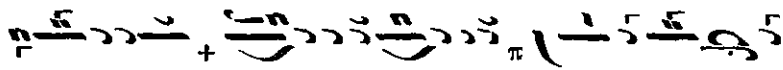
α α νη η η η ψο ον

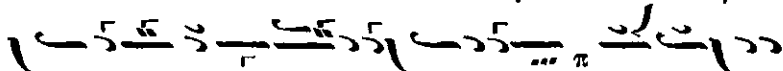
κρα α α ζου ου ου κρα α ζου ου σα θς Δ α α

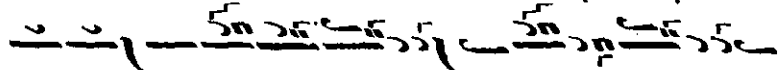
γι ο ο ο ο 2ο ο q ο

ο ο ο ος q α γι ε

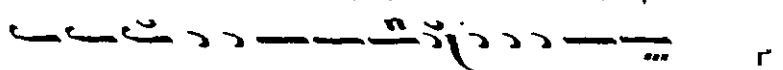
ο ο 2ο ο ος q α γι

ο ος ει ει ει ο ο ο Θε

ε ο ος η ο Θε ο ος η η μων 27

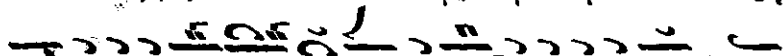

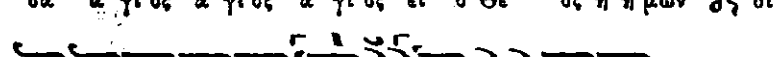

προ στα σι αις των α σω μα των σω ω σον η μας θς

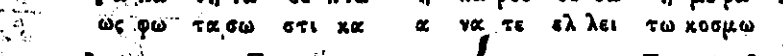
Σημ. Τῇ πρώτῃ ἐσπέρᾳ τὰ δύο πρῶτα εἰδὸν ὁ νυμφίος καταλήγουσιν εἰς τὸ «προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σώσον ἡμᾶς» ἀντὶ «διὰ τῆς Θεοτόκου».

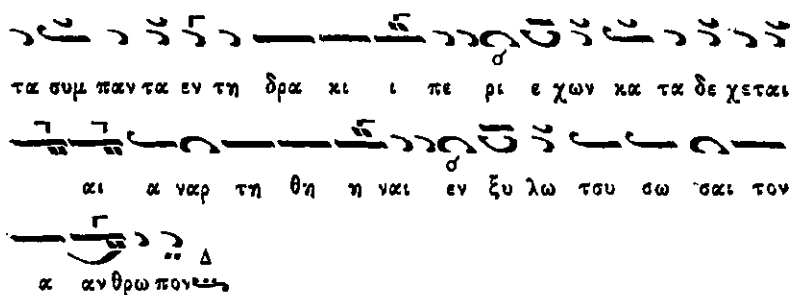
Τῇ δευτέρᾳ ἐσπέρᾳ εἰς τὸ «Πεθεῖται τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς»,
Τῇ τρίτῃ ἐσπέρᾳ εἰς τὸ «Δυνάμει τοῦ σταυροῦ Σου σῶσον ἡμᾶς».

ἤχ. πλ. δ' ἀπὸ τοῦ Γα $\frac{1}{2}$ Σοβαρῶς.

 | δου ο νυμ φι ος ερ χετχι εν τω με σωτης νυκτος δὲ

 και μα κα ρι ος ο δουλος ον ευ ρη σει γρηγο ρουν τα δὲ

 α να ξι ος δε πα λιν ον ευ ρη σει ρα θυ μουν τα δὲ

 βλε πεουν ψυ χη μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης q

 να μη τω θα να τω παρα δο θης q και της βα σι λει

 ας ε ξω κλει σθης δὲ Αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου

 σα α γι ος α γι ος α γι ος ει ο Θε ος η η μων δὲ δι

 α της Θε ο το κου ε λε η σον η μας δὲ

Τεράυς. Αἰτησις—εἶτα τὰ ἐξῆς καθίσματα

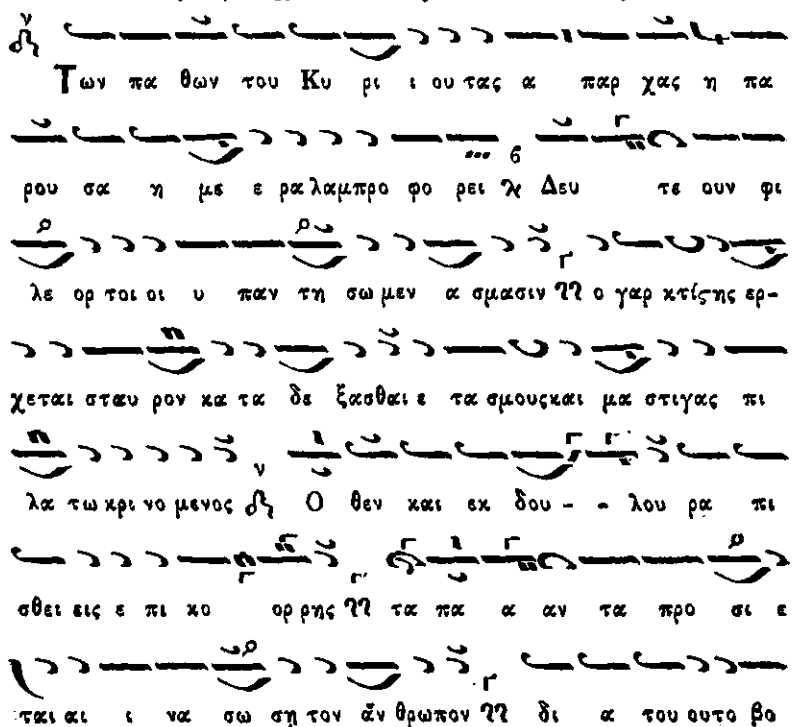

 Δ Τε πα θη τα σε πτα η πα ρου ου σα η με ρα
 ως φω τα σω στι κα α να τε ελ λει τω κοσμῳ

 του πα θειν α γα θο τη τι ο

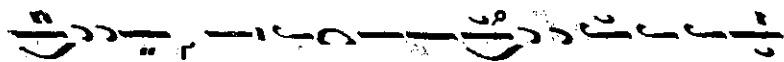

Κάθισμα δ'. πρὸς τὸ ἀνωτέρω μέλος.

Ἄδρατε κριτὰ ἐν σαρκὶ πῶς ὠράθης, καὶ ἔρχῃ ὑπ' ἀνδρῶν παρα-
νόμων κτανθῆναι, ἡμῶν τὸ κατὰκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει Σου ;
Ὅθεν αἶνεσιν μεγχλωσύνην καὶ δοξαν, ἀναπέμποντες τῇ ἐξουσίᾳ Σου
λόγε, συμφῶνως προσφέρουμεν.

Κάθισμα γ'. ἡχ. πλ. δ' πρὸς τὸ «Τὴν σοφίαν».

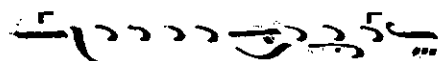

ἡ σωωμεν ?? φι λανθρω πε Χρι στε ο θε ος των πται σμα

των δω ρησαι την α φε σινδ τοις προ σκυ νου σιν εν πιστει

τα α αχραντα πα α θη η Σου

ν
δ

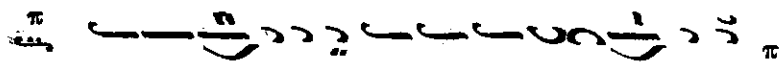
και ευθυς το Ευαγγελιον.

Εἶτα ὁ Πεντηκοστός.—'Ελέησόν με ὁ Θεός.

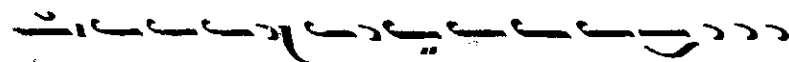
Εἶτα τὸ Τριψῆδιον οὐ ἡ ἀκροστιχίς «Τῇ Δευτέρᾳ». Ποίημα μὲν
Κοσμά τοῦ Μελωδοῦ, τὸ δὲ μέλος Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου τοῦ νέου.

Ὡδὴ Α'.—Ἦχ. Β'. εἰρμολογικός.—Ὁ Εἰρμός.

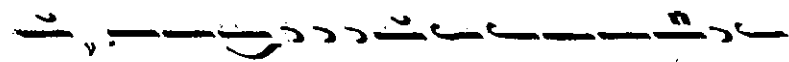
Ῥυθμός τετράσημος.

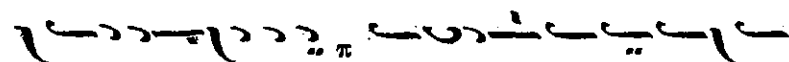
Τω την α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λασσαν

θει ω αυ του προ σταγμα τι α να ξη ρα α αναν

τι ρ και πε ζευσαι δι αυ της τον Ι σρα η λι την λα

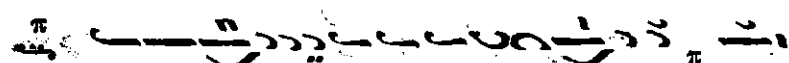
ον καθο δη γη σαντι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο

(Δίς).

Ξωγαρδε δο ξα σται

Τροπάρεα.—Δόξα πατρί...

Η α πορρη ητος λο γου θε ου κα τα βασις ο

περ Χρίστος αὐτός ἐστι Θεός καὶ ἀνθρώπος
το Θεός οὐχ ἀρπαγμον εἶναι ἡ γῆ σαμένος ἐν τῷ
μορφῇ σου θαιδοῦλον δεῖ κνυεῖ τοῖς μαθηταῖς ἐν δοξῶς γαρ
δεδοξασται

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ

Ἀ ἀκοῇ ἡ ἡσυχία αὐτός ἐληλυθα οὐ
τὴν μορφὴν ὁ Πλάστουργος ἐκὼν περὶ ἐκείμαι τῷ
πτῶχευσαν τὴν Ἀδαμ ὁ πλουτῶν Θεὸς ὁ τῇτι θεῖναι ἐμὴν
ταύτου ψυχὴν ἀντιλήπτῳ ὁ ἀπαθὴς Θεὸς ὁ τῇτι

Καταβασία. Τῷ τὴν ἄβυσσον - οἱ δύο χοροὶ ἐμοῦ.
Ἀίτησις μεθ' ἣν τὸ Κοντάκιον

Ὡδὴ Η'. Ὁ Εἰρημὸς ἀρχεται ὁ 6'. χορὸς.

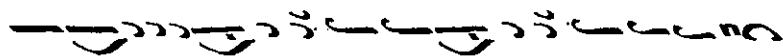

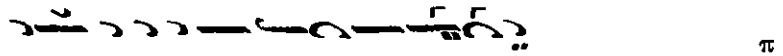
Ἐφριξε καὶ δὼν ἐν αἰῶνι τὸ ὁ μαστόλον
τυχὴς ἀσπίλον σω μακαρεῖ ξετραπεφέν ἐν

α πει ρω υ λη α κα μαντόν πυρ α ει ζω ουδε εκ μα
 ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε
 μελπε το τον Κυ ρι ον παν τα τα ε ρ γα υ μνει τε
 και υ περ υ φου τε εις παντας τους αι ω ω νας (δεις) π

Τροπάρια. Δόξα πατρί .

Υ μας μου το τε μα θη τας παν τες γνω σον ται ει
 τας ε μας εν το λας τη ρη σε τε φη σι εν ο Σωτηρ σ
 τοι οις φι λοις προς πα θος μο λων ει ρη νευ ε τε εν ε αυ
 τοις και πα σι και τα πει να φρο γνουντες α νυ ψω θη τε
 και Κυ ρι ον γι νω σκον τε ες με υ μνει τε και υ περ
 υ φου τε εις παντας τους αι ω ω νας Καί νυν . . . π

Τα ξε ως εμ παλιν υ μιν ε θνι κης ε στω το

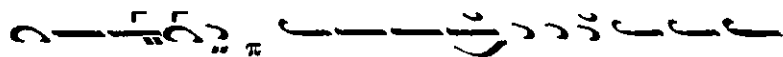
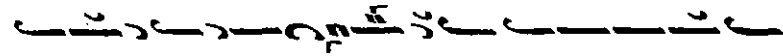
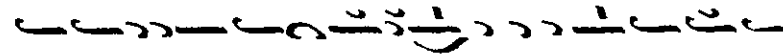

 κρα ατος ο μο γενων ου κλη ρος γα ρε μο ς τυ ραν νι ς

 δε γνω ωμη αυ θαι ρε τος ο ουν 'προ κρι τος εν υ μιν ει

 ναι θε λων των ἁ λων ε στω παν των ε σχα τω τε ρος

 και Κυ ρι ον γι νω σκον τε ε ς με υ μνει τε και υ πε

 ρυ ψου τε ει ς παν τας του ς αι ω νας

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἐφριξε παιδων. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα

ᾠδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός. Ἀρχεται ὁ α'. χορός.

 Ε με γα λυνας Χρι στε την τε κου ου σαν Σε Θε

 ο το κον α φης ο Πλα στης ημων ο μοι ο

 πα θε ς πε ρι ε θου σω μα το των η με τε ρων

 λυ τη ρι ον α γνο η μα των ταυτην μακα ρι ζον τες πα

 σαι γε νε αι Σε με γα λυ νο μεν

(δισ)

Τροπάρια. Δόξα πατρί

π

Ρυ πον παν τα εμπάθη α πω σα με νοι ε πα

ξι ον τηςθαι ας βασι λει ας γνω μην α να λα βε τε

εμ φρο να τοις σοις α πο στο λοις προ ε φης η πα αν των

σο φι α ε νη η δοξα σθη σε σθε λαμ πον τες η

λι ου τηλαυ γε στεραν Καί νυν

Α φο ρων τερεις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις Αυ

του μαθηταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α πα

χθητετοις τα πει νοις ε μον ο παρ πι νω πι ε τε πο τη

ρι ον ο τι εν τη βασι λει α του Πα τρος ε μοι συν

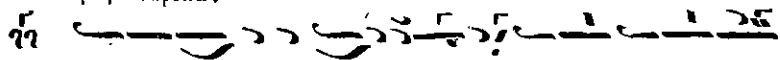
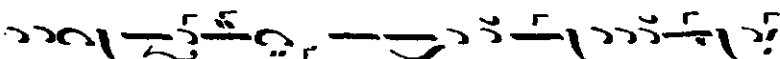

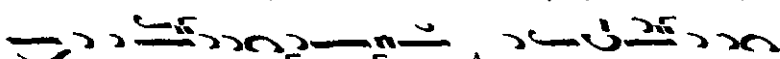

δοξα σθη σε σθε.

Καταβασία. Ἐμεγάλυνες Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

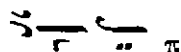
Ἰερὰς. Αἰτησις, καὶ εὐχὴ τὸ

Εξαποστειλάριον α' τόμελον. 'Ηχ. Γ'

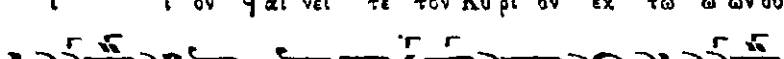
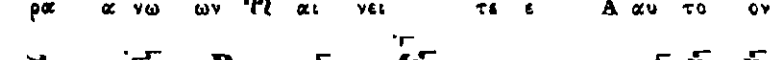
μεγαλοπρεπῶς

 Τὸν νυμ φω νὰ Σου βλε ε πω Σω τηρ μου κε κο

 σμη με ε νον ᾠ και εν δυ μα ουκ ε ε χω ω ω

 ι να ει σε ελ θω εν αυ τω ᾠ Λαμ πρυ νον μου

 τη ην στο λη ην τη ης ψυ υ χης δι φω το δο τα α και

 σω ω σον με (τρὶς),
 Γ
 ᾠ

Αἶνοι. 'Ηχ. Δ'.

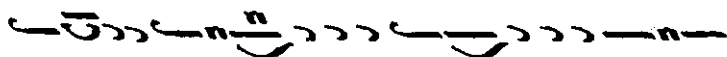

 π
 Νε ε ρ

μετὰ κατανύξεως

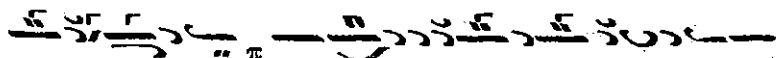

 Πασα πνο η αι νε σα α τω ω το ον Κυ υ ρι

 ι ον ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω νου

 ρα α νω ω ν ᾠ αι νει τε ε Α αυ το ον

 εν τοι οι οις ψι ι στοι οις ρ Σοι οι πρε ε

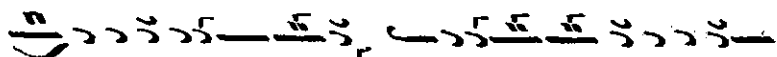
πει υ υμνος τω ω Θε ε ω ω

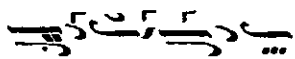
Αι νει τε Αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι

οι Αη του η Αι νει ει ει τε Αυ το ον πα και αι δυ

να α αμεις Α αυ του ου η Σοι πρε πει υ υμνος τω

Θε ω π η

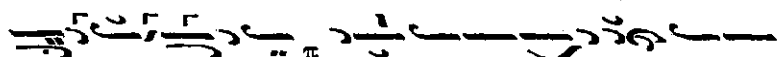
Στιχ. Αινειτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ. Κοσμ.α (+750).

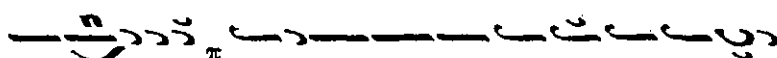
Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ουσι

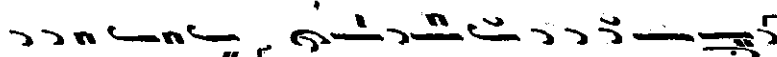
ο ον πα α θος τοις Αη πο στολοις ε λε γε εν εν τη

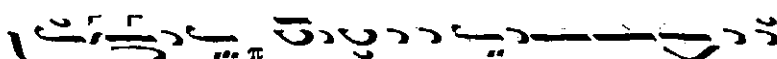
η ο ο δω η Ι δου α να θαι νομεν εις ι ε

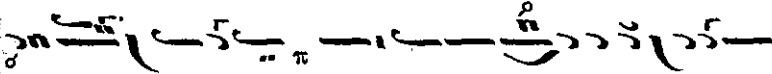
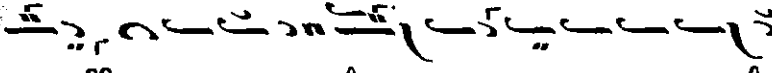
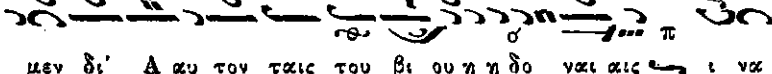
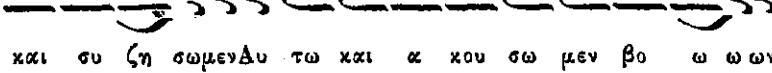
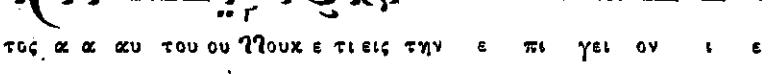
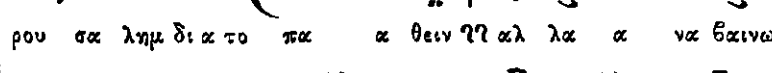
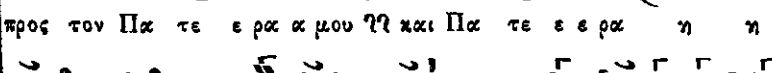
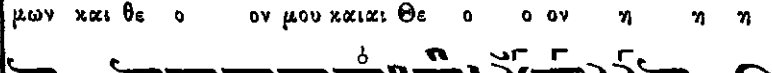
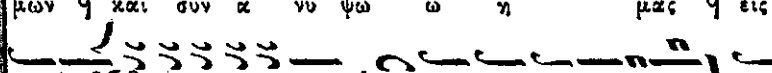
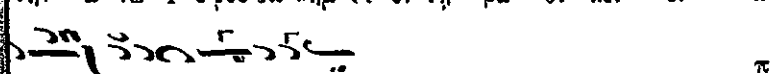
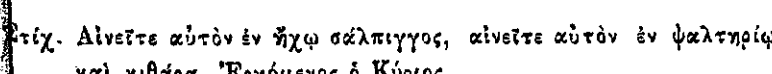
ρο σο λυ υ μα η και πα ρα δο θη σε ται ο υι ος του

ου αν θρω ω που η κα θω ως γε γραπται αι πε ρι ι

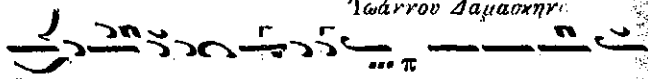
α α αυ του η Δευ τε ουν και η μεις κε κα θαρ με ναις δι

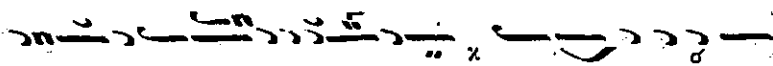

 α ναι οι αις ρ συμ πο ρευ θω ω ω μεν Α αυ

 τω ω η και συ στχυρω ω θω μεν και νε κρω θω

 μεν δι' Α αυ τον ταις του βι ου η η δο ναι αις ι να

 και συ ζη σω μεν Α υ τω και α κου σω μεν βο ω ω ω ν

 τος α α αυ του ου η ουκ ε τι εις την ε πι γει ον ι ε

 ρου σα λημ δια το πα α θειν η αλ λα α να θαινω

 προς τον Πα τε ε ρα α μου η και Πα τε ε ε ρα η η

 μων και θε ο ον μου και αι θε ο ο ον η η η

 μων ρ και συν α νυ ψω ω η μας ρ εις

 την α νω Ι ε ρου σα λημ η εν τη βα σι λει ει α

 των ου ρα νων

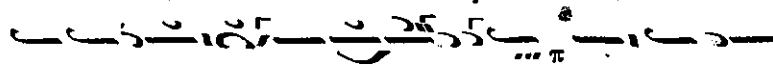
τήχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
 καὶ κιθάρῃ. Ἐρχόμενος ὁ Κύριος.

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὀργάνῳ. (Τὸ ἴσον χαμηλότερον κατὰ τρεῖς φωνάς.)

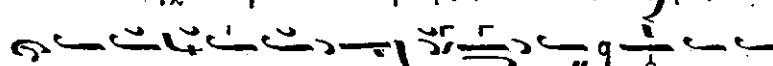
Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ

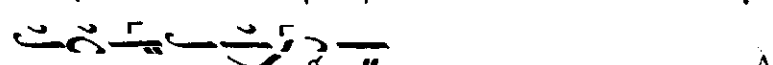
πλ α' π
Φθα α σαν τες πι στοι q το σω τη ρι

ο ον πε θος Χρι στου ου του Θε ε ου q την α φα τον αυ του

μα κρο θυ μι α αν δο ξα σω μεν q ι να τη αυ

του ευσπλα γχνι α q ου νε γει ρη η και αι η η μας η

νε κρω θεν τας τη α μα αρ τι ι ι α κ ως α γα

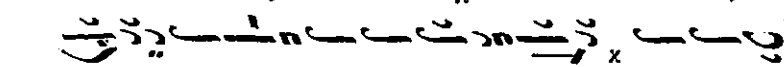

θος και φι λα ανθρω πος

Δ
Δ

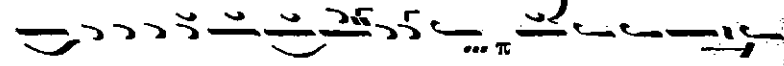
Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις ἀλλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Φθάσαντες.

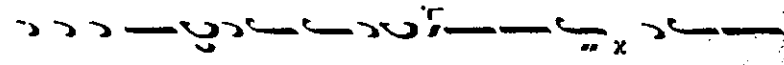
Δόξα καὶ νῦν. Ἦχ. πλ. Α'.

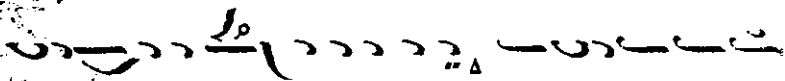
Κοσμᾶ.

Κυ ρι ε ερ χο ο με νος προς το ο πα θος q τους ι δι

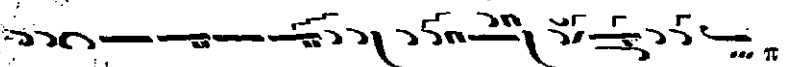

ους στη ρι ζω ων μα θη τας ε ε λε γες κατ ι

δι ι αν παρα λα βων α α αυ τους q πως των ρη μα των

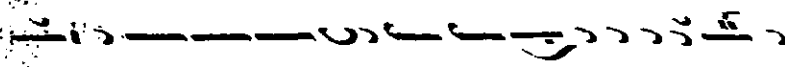

μου αμνη μο νει τε ων πα λαι ει ει πον υ μιν q ο τι προ

φη την παντα ου γε εγραπται, ει μη εν ι ε ρου

σα α λη ημ α α πο ο ο κταν θη ναι q

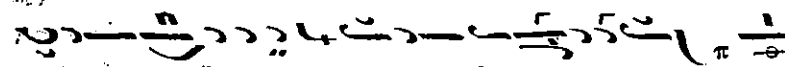
νυν ουν και ρος ε φε στη κεν ον ει ει ει ει πον υ

μιν q I δου γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι 77 α μαρ τω λων

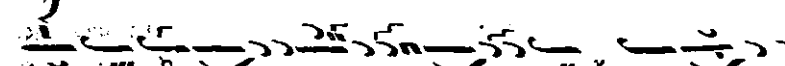
χε ερ σιν εμ παι χθη η η η ναι ρ οι και σταυ

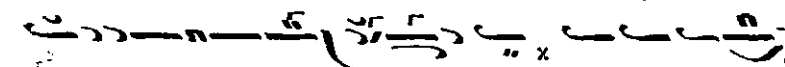
ρω με προ σπη ξαντες τα φη πα ρα δο ον ον τες q ε

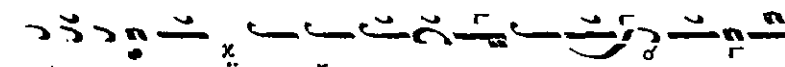
βδε λυγ με ε ε νον λο γι ου ουν ται ως νε ε κρον q

ο μως θαρ σει ει ει τε q τρι η μερος

γαρ ε ε γει ει ει ει ρο ο μαι q εις α γαλ λι α

α σ ν πι ι στων q και ζω ην τη ην αι ω νι ο ο

ο ο ον π q

Εὐθύς. Σοι δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομέν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
 Ὑμνοῦμέν Σε εὐλογοῦμέν Σε προσκυνοῦμέν Σε δοξολογοῦμέν Σε εὐχα-
 ριστοῦμέν Σοι διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ ἐπουράνιε
 Θεὲ Πατέρ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Ἅ-
 γιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμὸς τοῦ Θεοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Πατρὸς ὁ
 αἰρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἰρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ
 κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέσιν ἡμῶν ὁ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς
 καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος Ἰησοῦς
 Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς ἀμήν. Καθεκάστην ἡμέραν εὐλογή-
 σω Σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶνος. Κύριε καταφυγὴ ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ
 εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με. Ἰασαὶ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν Σοι. Κύ-
 ριε πρὸς Σὲ κατέφυγον διδασκόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου· ὅτι σὺ
 εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ Σοι πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτὶ Σου ὁψόμεθα
 φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσι Σε. Καταξίωσον Κύ-
 ριε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς
 εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον
 τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός Σου
 ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε διδασκόν με
 τὰ δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα συνέτισόν με τὰ δικαιώ-
 ματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ Ἅγιε φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί Σου· Κύ-
 ριε τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδης.
 Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος. Σοὶ δόξα πρέπει τῷ πατρὶ καὶ
 καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας τῶν αἰώνων ἀμήν.

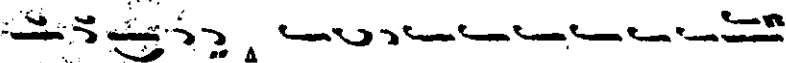
Ἰερὺς. πληρώσωμεν
 Ἀπόστιχα.

καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὰ ἐξῆς

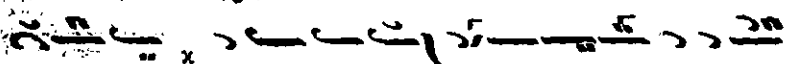
Ἦχ. πλ. α'. ἀρχεταὶ ὁ α'. χορός.

Κοσμά (+750).

π ρ —————
 ρ —————
 Κυ ρι ε πρὸς το μὴ στη ρι ον το α πορρη τον της
 —————
 της πι κο νο ο μι κς ᾗ ουκ ε ξαρ κου σα η των εκ Ζε θε

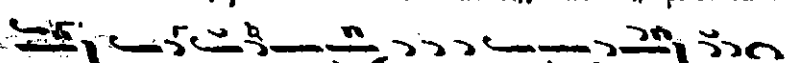
δαι ου μη η τηρῃ η τει το Σοι προσ και ρου βα σι λει

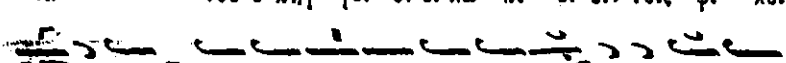
ας τι μην ᾗ τοις ε αυ της δωω ρη η σα κ σθαι

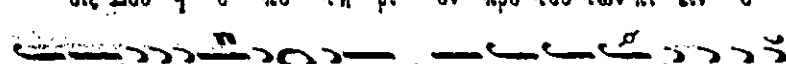
τε ε κνοις ᾗ ἀλλ αν τι ταυ της πο τη ρι ον θα α

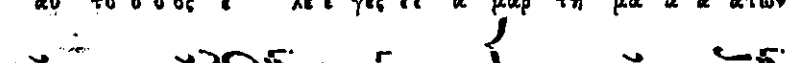
να του ε πηγ γει ει ει λω πι ει ει ν τοις φι λαι

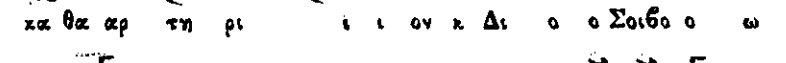
οις Σου ᾗ ο πο τη ρι ον προ του των πι ει ν ο

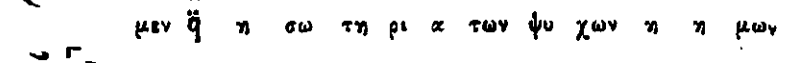
αυ το ο ο ος ε λε ε γεσ ᾗ α μαρ τη μα α α α των

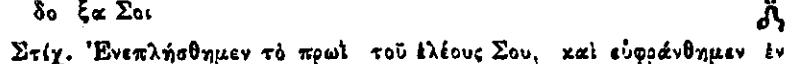
κα θα αρ τη ρι ι ι ον κ Δι ο ο Σοι δο ο ω

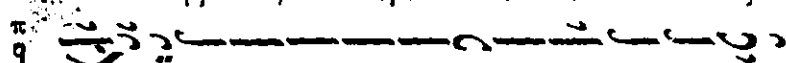
μεν ᾗ η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων

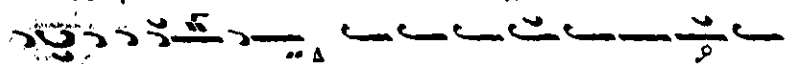
δο ξα Σοι

Στιχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὶ τοῦ ἐλέους Σου, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα Σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Κοσμὰ.

Κυ ρι ε τα τε λε ω τα τα φρο νειν τους οι κειους

παι δευῶ ων μα θη η τας ᾗ μη ο μοι ου σθε τοις ε θνε

σιν ἡ εὐαγγελιστοὶς τοῦ κατὰρχεῖν τῶν ἡ λα χι ἰστο

τε εὐαγγελιστοὶς σου οὐ τῶ γὰρ εἰσὶν οὐ μιν τοῖς ε

μοῖς μαθηταῖς οὐκ ἔχω θέλων οὐκ ἀρχῶ ἡ

Ὁ πρῶτος οὐ οὐκ οὐ μιν εὐαγγελιστῶν διὰ καὶ καὶ ο

νος ἡ οὐκ ἀρχῶν ὡς οὐκ ἀρχομενος ἡ οὐκ προ

κρίθῃ εἰς εἰς δὲ ὡς οὐκ ἔσχατος καὶ γὰρ ε

λυθαυτοῦ τῶ πτωχεύσαντι Ἀδαμδι καὶ κοινῇ ἡ

καὶ λυτρον δοῦναι ἀντιπολῶν τὴν ψυχὴν τῶν βόων τῶ

ων μοι δοξαῖς

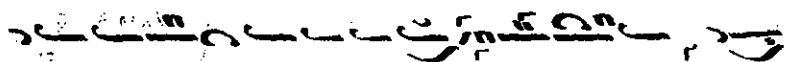
Στιχ. Καὶ ἴστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνόν.

ΠΛ. δ'.

Κοσμά.

Τῆς ἑξῆς θείσης σου καὶ διὰ τὴν ἀκαρπικίαν

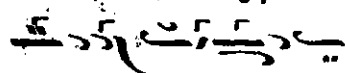
ταῖς ἐπιτιμίον φοβῇ θεῖντας καὶ δεῖλοι

καρπυς α. ξι ους της με τα νοι α ας 72 προσα

α ζω ωμεν Χρι στω 83 τω πα ρε χουonti ι η η μιν το μεγα ε

λε ε ος

γ
83

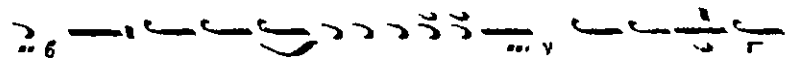
Δόξα καὶ νῦν πᾶ. δ' Κοσμᾶ.

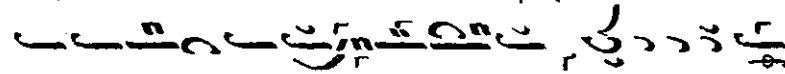
Δευ τε ραν Ευ αν την Δι γυ υ πτι αν θευ ρων ο δρα

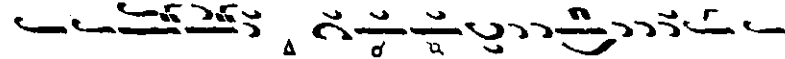
α κων δι α ρη ματων ε σπευ δε ε κο λα χει ει

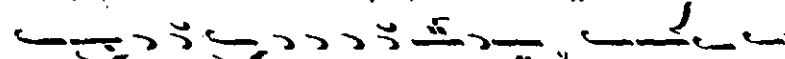
α ρη υ πα σκε λι ι σαι τον Ι ω σηφ 84 αλλ αυ τος κα

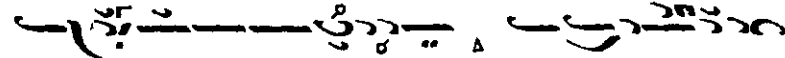
τα λι πων τον χι τω να α. 73 ε φυ υ γε την

α μαρ τι ι αν 85 και γυ μνος ουκ η η σχυ νε ε το ως

πρω το πλαςος προ ο της παρα κο ο ης 86 αυ του ταις

κα σι αις Χρι ι στε ε ε 87 ε λε ε η σον η

η μα α ας

γ
87

καὶ εὐθὺς τό, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου ὕψιστε. Τοῦ ἀναγγελλεῖν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα. Ἅγιος ὁ Θεός κτλ Μετὰ τὸ «ὄτι Σοῦ»

Τὸ κοντάκιον.

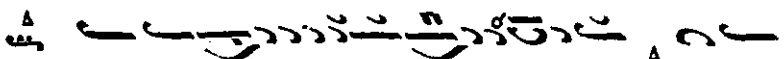
Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν καὶ ὁ γενναῖος ἐκὰς κάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος. Τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

Κύριε ἐλέησον ἐβ'. Δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον. Ἀρχιερεύς. Ἐπουράνιε βασιλεῦ. Τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἰτα ὁ Ἱερεύς. Δόξα Χριστέ. Τὸν Δεσπότην καὶ ἀρχιερέα.

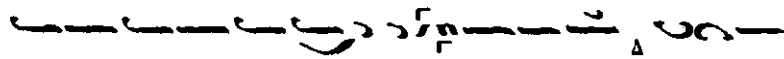
ΤΗ. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ

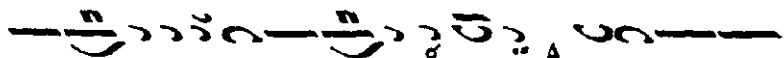
Μετά τὸν ἐξάψαλμον, Συναπτήν, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος καὶ τὴν αἰτη-
σιν ψάλλομεν τὰ ἑξῆς καθίσματα.

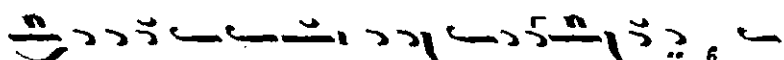
Τον νυμ φι ι ο να δελ φοι αγα πησω μεν εν α
Τας λαμ πα δαας ε αυ των ευτρε πισω μεν

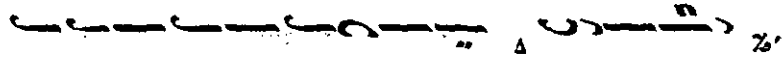
ρε ταις εκ λαμ πον τες και πι ι στει ὁρ θη ι να ως

αι φρο νι ι μοι του Κυ ρι ου Παρ θε νοι ε τοι μοι εις

ελ θω ω μεν συν αυ τω εις τους γα μου ους ο

γαρ Νυμ φι ος δω ρον ως Θε ος πασι παρ ε χει

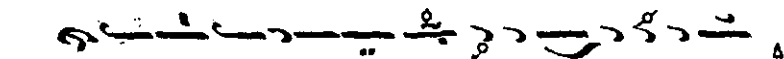

τον α φθαρτον στε φανον

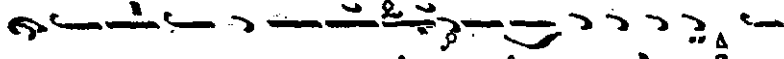
6

Πρὸς τὸ «Κατεπλάγη».

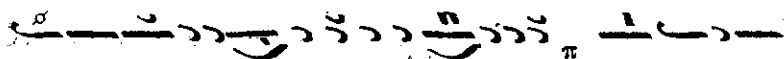
Ἦχος δ'. Δι. Δόξα καὶ νῦν.

Βου λευ τη ρι ον Σω τηρ πα ρα νο μι ας κατα Σου

ε ρεις ε γραμ μα τεις φθο νω α θροι σαντες δεινωεις

προδοσίαν ἐκίγησαν τον Ἰουουδαν, ο θεν α ναι

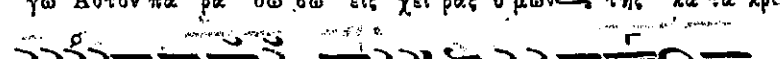
δως ἐξεπορευεε το σελαι κα τα Σου ταις

πα ρα, νομοις λαοις, τι μοι φησι πα ρε χετε κα

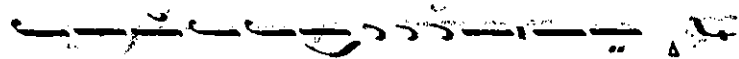
γω Αυτον πα ρα δωσω εις χειρας υμων της κα τα κρι

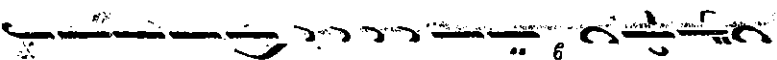
σε εως του του ρυσαι Κυρι ετα ας ψυχας ημων σ

Πρὸς τὸ Ἑτὴν σοφίαν λόγον.

Ἦχος πλ. δ' ᾠὴ Δόξα καὶ νῦν.

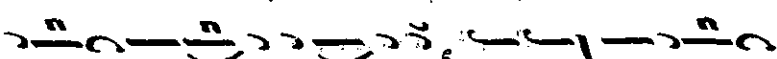
Ο Ἰουδας τῇ γνωσμηφι λαρ γυ ρει κα

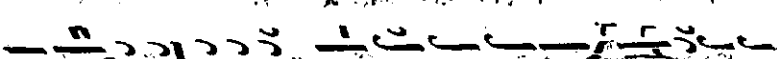
τα του δι δα σκα αλου οδυσ με νης χαι νει

ται βου λευ ε ται με λε τα την πα ρα δοσιν ἡτου φω τος

εκ πι πτει το σκο τος δε χο μενος χε συμ φω νει την πρα σιν

πω λει τον α τιμη τον, Ο θεν και αγ χο νη αι μοι

θη ηνων περ τε δρα η αυτη ρι, ο θεν και ο θλι ο

ος και επωδονον θα νατον **Π** της αυτου η μαζ λυτρω

σαι ἡ με ρι ε δος Χρι στε οθε ος ἡ των πταισμάτων

α φε σιν ὁω ρου με νος δ τοις ε ορ τα ζου σι πο θω

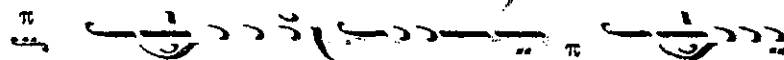

το ^{ἐκ} χάριτος πα ^{τρὸς} Θεός Σου

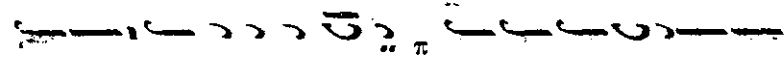
Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν', Συναπτή, τὸ Κοντάκιον, καὶ εὐθὺς
τὸ Διδώδιον τοῦ Κοσμα.

ἡχ. 6. εἰρηολογικός. Εκ τοῦ π

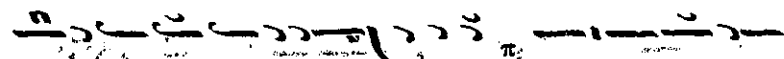
Ὁδὸν Ἡ' ὁ Εἰρηός· Ἀρχεται δ' ὁ Β' χορός.

Τω δογμα α τ: τω τυραννι χω ~~α~~ οι ο σι: ο σι:

τρεις παρ' δεσ μη η πειθοντες εν τη καμει γωβλη

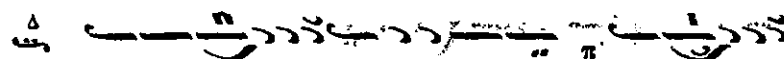
θεντες Θεον ω μολογουν ψαλλοντες, ευ λο γει τε τα

ἐν γὰρ τῷ Κυρίῳ καὶ ἐν τοῦτον Κυρίῳ

Τροπάρια

Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δόξα Σοι.

Εκ του μιλιαν κ' ποθεν ημων βαλόμεθα

και φαιδραϊταιαις λαμπασι τω αθα να α τω νομ φι
ω Χρι στω υμνοις συν αν τησωμεν ευ λο γει τε βο
ων τες ε τα ε ρ γα τον Κυ ρι ον

Δόξα Πατρί

κα νου ουσθω το κοινω νι κον ψυ χης η ημων
ε λαι ον εν αγ γειοις ο πως ε πα θλων μη θεν τες
και ρον εμ πο ρι ας ψα λλω μενα Ευ λο γει τε τα ερ
γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον.

Και νυν και δεί .

Το τα λα αντον ο σοι προς Θε ου ε δε ξα α σθε ι
σθ ο να α μον χα ριν ε πι κου ρι ι α του δον τος
Χρι στου αυ ξη η σα τε ψα λλοντες Ευ λο γει τε τα
ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον

Αἰνοῦμεν Εὐλογοῦμεν Καταβασία, Τῷ δόγματι, οἱ δύο χο-
ροὶ ὁμοῦ. Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον· καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ

Ὡδὴ Θ' Ὁ Εἰρμός.

Η τον α χω ρητον θα ον εν γαστρι χω ρησα
σα και χα ραν τω κο σμω κυ η σα σα ς Σε υ μνου μεν
(δίδς).
Πανα γι ι α Παρ θε ε νε

Τροπάρια. Δόξα Πατρι

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔρρησας, ἥ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ
Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ

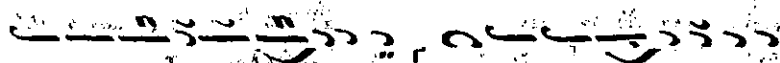
Ἐν τῇ Δευτέρᾳ Σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιόις προβάτοις
με σόνταξον, τῶν πταισμάτων παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία. Ἡ τὸν ἀχώρητον. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

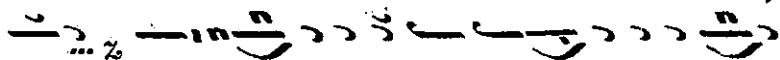
Ἱερεὺς. Αἰτησις—καὶ εὐθύς, Τὸν νυμφῶνα Σου, Πᾶσα πνοὴ εἰς
ἤχον Α'. Ἰδε σελ. 13.

Στιχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ. Κοσμά.

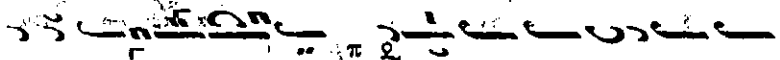
Εν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωων Σου πως ει σε λευ
τομαι ο α να ξι ι ως q ι α αν γαρ τολ μη
η σω συν ει σελ θειν εις το ο ον νυμφω ω να α

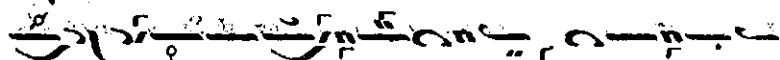
ο χι των με ε λε ε γχεις ο τι ουκ ε εστι τουου

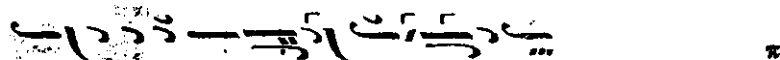
γχα μθου και αι θε αμι ε ρος εκ θα λου μαι υ πα τω ω

ων αγγε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε πταν

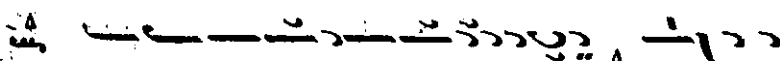
ρυ υ ποον της ψυ χη ης μου ου και σω ω σον

με ω ως φι λα αν θρω πω ω πορ

π

Ώαννου Δαμασκηνού:

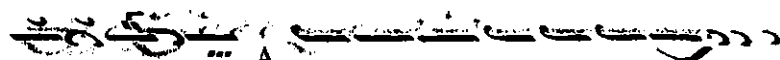
ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ στα ξας ου κεκτη

μαι νομ φι ε Χρι στε και ο με νην λαμ πα δα α

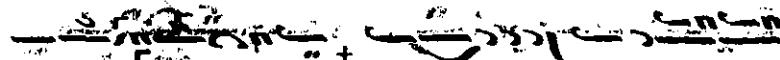
την εξ α ρε των και νε α νι σιν ω μοι

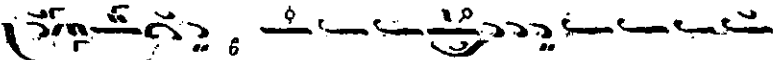
ω θην μω ρατε εν και ρω της ερ γα σι

α ρε μω με νος τα σπλαγχνα των οι

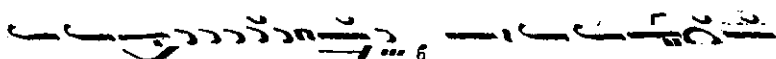

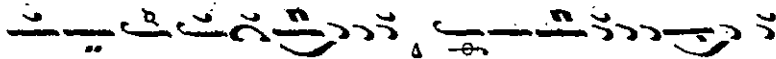
κτιρ μων Σου ου μη κλει ει σης μοι Δε

 σπο τα α αλλ εκ τι να ξας μου τον ζδ φε ρον

 υ υ πνον δ εξ α να στη σον και

 ταις φρυ νιμοισουν εις α γα γε παρ θε νοις

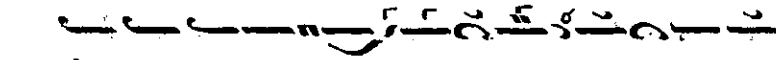
 εις νυμ φω νατον Σον ο που η χος κα

 θα ρος ορ τα ζον των και βο ων των α α παυ ρως

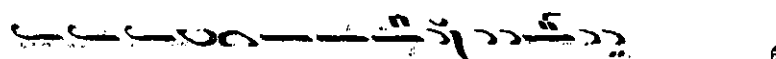
 Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α Σοι

Δόξα ἡχ. δ ᾠ

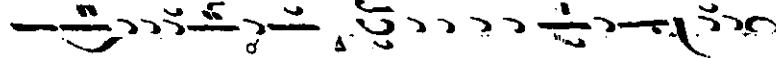
Ἱ. Δαμασκηνοῦ.

 Δό ξα Πα τρι και υι ω και α γι

 Πνεύ μα τι και νυν και α και

 εις τους αι ω νας των αι ω νων α μη ην

 Τοῦ κρυ υ ψα ντος το ταλαντον Δ την κα τα χρισιν

 α κυ σα σα ψυ χη μη κρυ υ πτε ε λο ο ο γον θε

π οὐ 9 κατ' ἀγ' γε λε- τα θαυμά- σι α Δυ

Δ του 6 ι να πλε ο να ζουσα το χα ρι σμα κ

εις ελ θης εις την χα ρα αν του Κυ ρι ου ου Σου ου

ου ου ν κ

Σοὶ δόξα πρέπει ἴδε σελ. 17. Ὁ ἱερεύς, Πληρώσωμεν—εἰς τὸν στίχον τὰ ἐξῆς ἰδιόμελα.

Ἦχος ᾠ 6 π

Ἦ. Δαμασκηνοῦ.

Δεῦ τε πι στοί ε περ γα σω με θα προ θύ υ μως

π τω Δεσπο τη νε μαι γαρ τοις δουδοις τον πλου

χ τόν- και α να λο γως ε καστος πο λυ πλα σι α σω μεν

π το της χα ρι τος τα λαντον ο μεν σο φι αν κο ο ο

Δ μι ει τω σ δι ε ερ γων α γα θων ο δε λει τουρ γι

χ αν λαμ προ τη η τος ε πι ι ι τε λει σθω και νω

Δ νει τω δε του λο γου πι στος τω α μν η τω σ και σκορ

πι ζε' τω τον πλου τον πε νη η σιν αλ λος ου τω

γαρ το δα ναι ον πο λυ πλα σι α α σωω μεν ς και ως

οι κο νο μοι πι στοι της χα ρι τος Δε σπο τι κης

χα ρα ας α ξι ι ω ω θωωμεν ς αυ της η μας κατ α

ξι ω σον Χρι στε ο θε ο ρς ως φιλαν θρωπος

Στίχ. Ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα Σου καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

π
Λέοντος Δεσπότης (+815).

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λιωνδου να με

ων ς και κα θισης εν θρο νω Ι η σου δι α κρι

ι σε ως μη με ποι μην α γα

θε δι α χω ρι ι σης ο δους δε ξι α

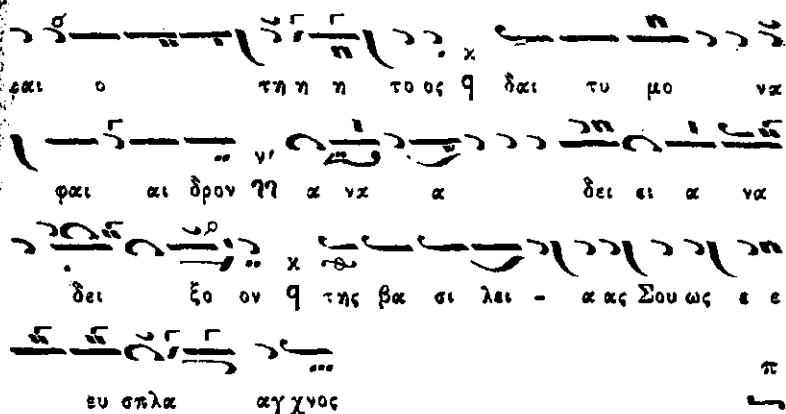
αγαρ οι δας δι ε στραμ με ναι δε εις σιν αι ευ ω νυ

μοι μη σου εμεριφοις με τον τραχυν τη
 αμαρτιαν σου απολεσης αλλα
 τοις εκ δεξιων σου αριθμησας προβατοις σωω
 στονμας φιλαν θρωωρωπος

Στίχ. Καὶ Ἰστώ ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ
 τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

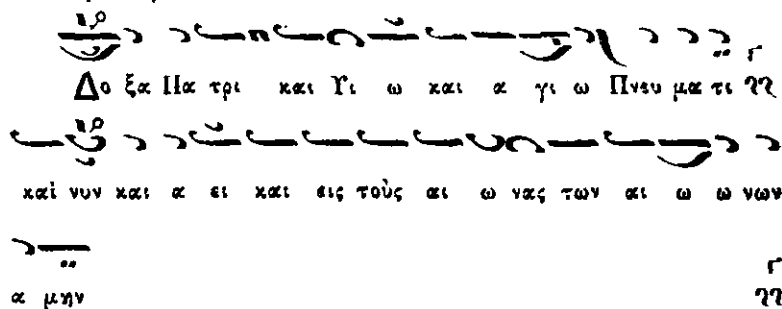
Ἦχος ὁ αὐτός π. Ἱ. Δαμασκηνοῦ.

Ο νυμφιος ο καλλειωραιος παρπαντας αν
 θρωπους ο συγκαλεσας ημας εις εστι α
 σιν πνευματι κην του νυμφωνος Σου την δυσειμονα
 μου μορφη των παισιμα των απαμφια
 σον διητη με εξει των παθηματων
 Σου και στολην δοξης κοοσμησας της Σης ω

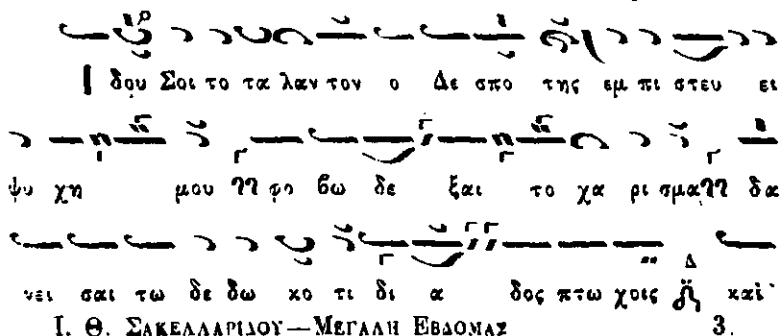

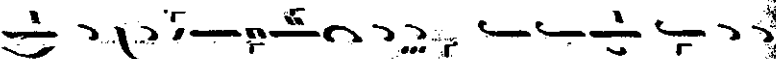

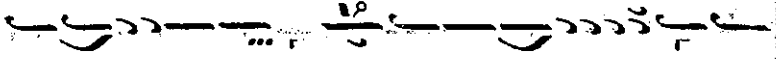
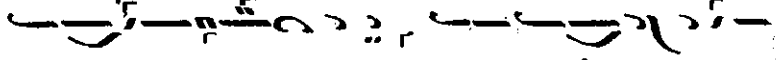
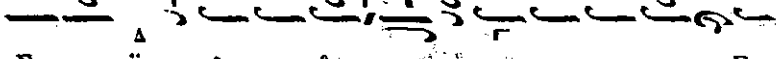

Ἦχος βαρύς ηἷ εἰρημολογικῶς.

Μεγαλοπρεπῶς.

Κοσμᾶ

 κτησαι φιλον τον Κυριον 77 νηστης εκ δεξι

 ων Αυτου οταν ελθη ενδο ξη και ακουσης μα

 καρι ιας φωνης 77 εισελθεις οδου ουλε εις την

 χαραν του Κυριου Σου 77 Αυτης αξιωσον με

 Σωτηρ 77 τον πλανηθεν τα κακα το μεγα σου

 εελεεος ος

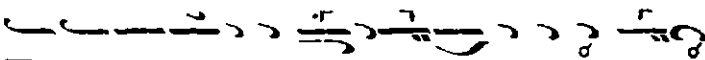
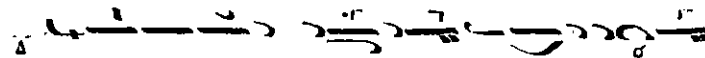

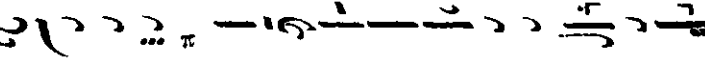
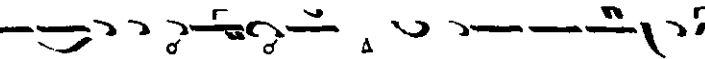

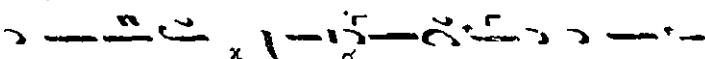

Είτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι κτλ.

ΤΗ, ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΤΡΙΤΗ,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, τὸ Ἱδού ὁ νομφίος καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως αἵτησιν ψάλλομεν τὰ ἑξῆς.

Κάθισμα Α΄ ἦχος γ' πρὸς «τὴν ὡραιότητα».

Γη
Πορ νη προ σὴλ θε Σοι οι οι μυ ρα συν δα κρυ

σι
θρω πε
λε ε λευ σει ει Σου
μα
ται
α α πεμ πο λων Σε
χνη ι α α Σου

Κάθισμα Β'. ἤχ. δ'. πρὸς τὸ «Ταχὺ προκατάλαβε».

6

ου δας ο δο λι ος φι λαρ γυ ρι ας ε ρων

προ δου ναι Σε Κυ ρι ε τον θη σαυ ρον της ζω ης δο

λι ως ε με λε τη σεν ο θεν και πα ροι νη σας τρε χει

προ ος ι ου δαι ους λε γει τοις πα ρα νό μοις τι μοι

θε λε τε δου ου ναι αι κα γω πα ρα δω

σω Υ μιν εις το σταυ ρω σαι Αυ τοις

Κάθισμα γ'. πρὸ τὸ «τὸν τάφον Σου Σωτήρ»

Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους Σου πόδας, θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα: Μὴ ἀπώσῃ με, μηδὲ βδελύξῃ Θεὸς μου, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν καὶ σῶσον, ὡς μόνος φιλένθρωπος.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον — τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ εὐθὺς τὸ τριψῆδιον τοῦ Κοσμᾶ. εἰς ἤχ. β'. εἰρμολογικόν.

Ὡδὴ Γ'. — ὁ Εἰρμός

π

Της πι στε ε ως εν πα τρα με στε ρε ω σας

ε π λ α τ υ υ ν α ς τ ο σ τ ο μ α μ ο υ ε π ε χ θ ρ ο υ ς μ ο υ π η υ φ ρ α ν

θ η γ α ρ τ ο π ν ε υ μ α μ ο υ τ ω ψ α λ λ ε ι ν ο υ κ ε σ τ ι ν α γ ι

ο ς π ω ς ο θ ε ο ς η μ ω ν κ α ι ο υ κ ε σ τ ι δ ι κ α ι ο ς π λ η ν

(οις)

Σου Κυρι ε

Τροπάρια. Δόξα Πατρί...

Ε ν κ ε ν α ι ο ι ο ι ο ι ς τ ο σ υ ν δ ρ ι ο ν τ ω ν α ν ο

μ ω ν κ α ι γ ν ω ω μ η σ υ ν α θ ρ ο ι ζ ε τ α ι κ α κ ο τ ρ ο π ω

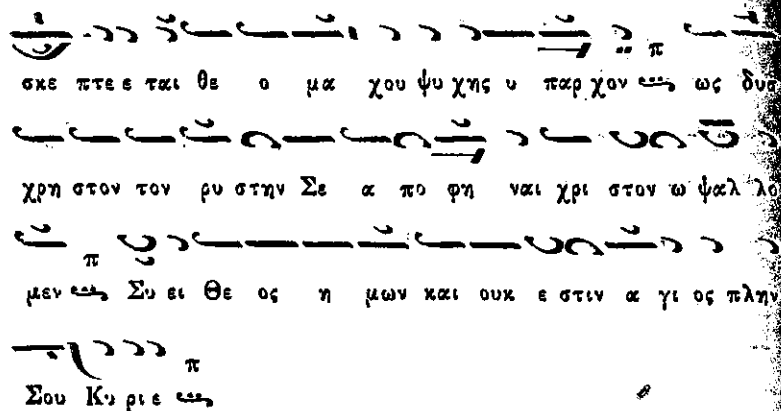
κ α τ α κ ρ ι τ ο ν τ ο ν ρ υ σ τ η ν Σ ε α π ο φ η ν α ι Χ ρ ι σ τ ο ν ω

ψ α λ λ ο μ ε ν Σ υ ε ι θ ε ο ς η μ ω ν κ α ι ο υ κ ε σ τ ι ν α

γ ι ο ς π λ η ν Σ ο υ Κυρι ε

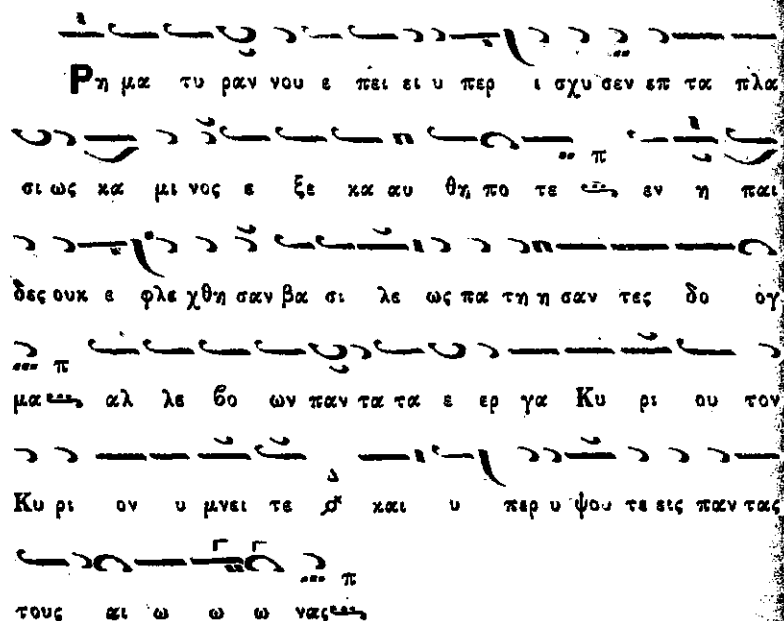
Και νυν και αεί.

Τ ο δ ε ι ν ο ο ο ο ν β ο υ λ ε υ τ η ρ ι ο ν τ ω ν α ν ο μ ω ν

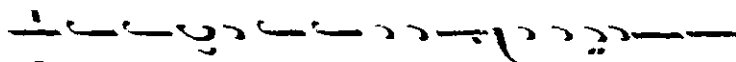
Καταβασία. Τῆς πίστεως· οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. *Αἰτησις.* Εἶτα τὸ
 Κοντάκιον, καὶ εὐθὺς ἡ

Ὤν Ἡ'. ὁ Εἰρμός. Χορὸς ἀριστερός.

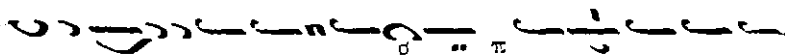

Τροπάρια.

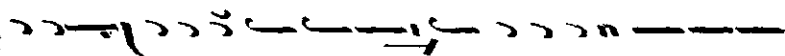
Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

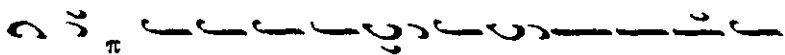
Α πο κε νου σα γυ νη η μυ ρον εν τιμονδε σπο τι

κη και θει ει α φρι κτη η κο ρυ φη Χρι στε των ι χνων

Σου ε πε λα βε το των α χραν των κε χραμε ε ναις πα λα

α μαις, αλλ ε βο α παντα τα ε ερ γα Κυ ρι ου

τον Κυρι ον μνει τε ρ και υ περ υ ψου τε εις παντας

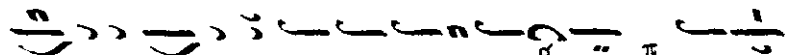
τους αι ω ω ω νας

π
ω

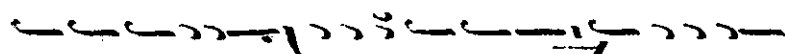
Δόξα Πατρί και Υιῷ.

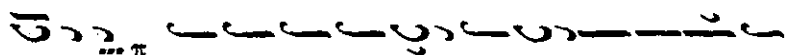
Δα κρυ πι πλυνει τους πο ο δας υ πευθυ νος α μαρ

τι αις του πλασαντος και εκ μα α σσει θρι ξι Δι ο

των εν βι ω ου δι η μαρτε πε πραχ με νων της α πο λυ

τρω σε ως, αλλ ε βο α παντα τα ε ερ γα Κυ ρι ου

τον Κυρι ον υ μνει ρ και υ πε ρ υ ψου τε εις παντας
τους αι ω ω ω νας

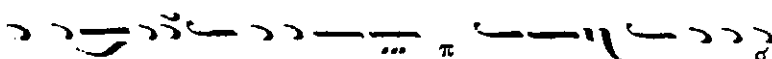

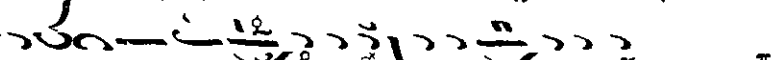
Και νυν και αι

ρουρ γειται το λυ υτρον ευ γνωμο νι εκ σω
τη ριων σπλαγγνωντε και δα κρυ υ ων πη γης εν η
δι α της εξα γο ρευ σε ως εκ πλυ θει σα ου κα τη
σχυ νε το αλλ ε θο α παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ου
τον Κυρι ον υ μνει τε ρ και υ περ υ ψου τε εις παντας
τους αι ω ω ω νας

Εἶτα. Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν. *Καταβασία.* Ῥῆμα τυράννου. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον.

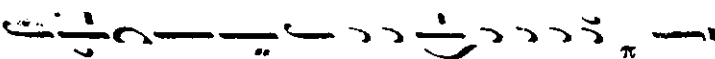

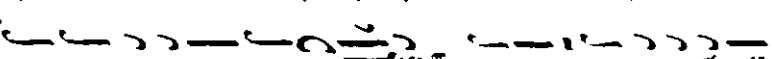

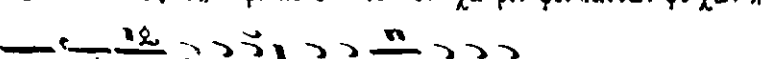
Ὡδὴ θ'. ὁ Εἰρμός.

Ψυχαις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λει· δευ
τε με γα λυ νωμεν την α κη λι δω τον και υ περ α

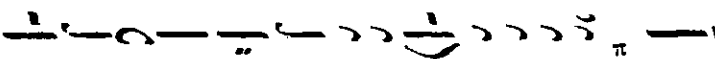

 γνονμη τε ερα του Εμμα νου ηλ δι αυ της το εξ αυ

 της προς φε ρον τες πρεσβει αι αν τε χθεν τι φεισαι των

 ψυχων η μων Χρι στε ο Θε ος και αι σω σον η μας.

Τροπάρια.

Δόξα Σοι ό Θεός ήμών δόξα Σοι.

 Α γνω μων φα νεις και πο νη ρος ζη λο τυπο: λο

 γον α ξι ο θε ον λο γο πρα γει δι ου ο φει λε σιν

 ε λυ υ θη α μαρ τη μα τω: κα πη λευ ων ο δει νος

 Ι ου δας την φι λο ο θε ον χα ριν φεισαι των ψυχων η

 μων Χρι στε ο Θε ος και αι σω σον η μας

Δόξα Πατρι και Υιō

 Λέ γει πο ρευ θεις τοις πα ρα νο μοις αρχου σι τι

 μοι δου ναι θε λε τε καγω Χρι στον υ μιν τον ζη του με

νον τοις θε ε λου σι πα ρα δω σω σε αι κει ο τη τα Χρι

στου Ι ου δας αν τω σα μενος χρυ σοῦ
Φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστέ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ .

Ω πη ρω τι κης φι λα ρ γυ ρι ας α σπον δε λη

θης ο θεν ε τυ χε ο τι ψυ χης ουδ ος ι σο στα

σι ος ο κο σμος ως ε δι δα χθης α πο γνω σει γαρ

σαυ τον ε θρο γι σας α να α ψας προ δο τα φεί σαι των ψυ

χων η μων Χρι στε ο Θε ος και αι σω σον η μας

Katabasia. Ψυχαις καθαραις· οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Aitēsis. Τὸν νυμφῶνά Σου τρίς. Πᾶσα πνοὴ ἡχ. Α' ἴδε σελ. 13
τρίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Kosmā.

Σε τον της Παρ θε ε ε νου υι υι ον πορ νη ε πι

γνου ου σα θε ε ο ον ε λε ε γεν

εν. κλαυθμω δουσ ω που ου σα λ ως δα κρυ υ υων

α ξι ι α πρα ξα α σα ρ δι α λυ

σο ον το χρε ο ος ω ως κα α γω

ω του ους πλο κα α α μους ρ α γαπη σο ον φι

ι λου σαν τη ην δι ι και αι ως μι ι σου

με νην και πλη σι ον τε λω νω ω ων Σε ε

κη η η ρυ υ υ υ ξω ω ρ ευ ερ γε τα α φι λα

αν θρω ω πε π ρ

Στίχ. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

Κοσμά.

Το πο λυ τι μητον μυ υ ρον η πορνη ε μι ξε με
τα δα κρυ ων ρ και ε ξε χε εν εις τους α

χραντους πο ο θα ας Σου κα τα φι λου σα α ρ

ε και νην ευ θος ε δι και ω σας ρ η μι ι

ιν δε συ υ γ χω ρη η σιν δω ω ρη ησαι ρ ο

πα θων υ υ περ η η μων και σω σον η

η μας π ρ

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὄργανῳ.

π
ρ

Κοσμά.

Ο τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το μυ

ρον ρ το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω νει ει

τοις πα ρα νο ο μοις η μεν ε χαι ρε κε νου

σα το πο λυ τι μον ο δε ε σπε ευ δε πω λησαι

τον α τι ι μη τον ρ αυ τη τον Δε σπο

την ε πε γει νω ω σκε εν η ουτος του Δε σπο του ε ε χω

ω ρι ζε ε το ο αυ τη η λευ θεῖ ρου το 77

και ο Ι ουδας δουλος ε γε γονει τουου ε εχθρουου

δει νον η ρα θυ μι α α με γα αλη η η

η με τα νοι οι α κ ην μοι δω ρησαι Σω

τηρ 77 ο πα θων υ υπερ η η μων και σω ω

σο εν η η μας π q

Σ:λχ. Αίνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

Koṣmā.

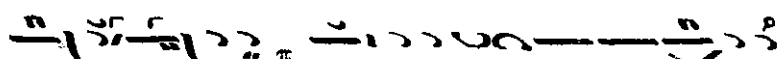
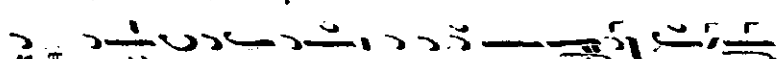

Ω της Ι ουδα α θλι ο ο τη η τος q ε θε ω ρειτην

πα ορ ναν φι λου ου σκν τα ι χνη q και ε σκε πτε

το δο ο ο λωτης προδο σι α ας το φι λη

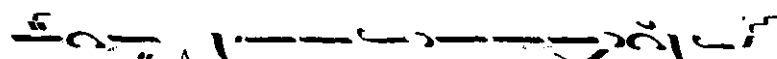

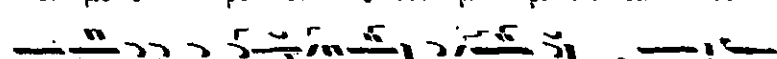
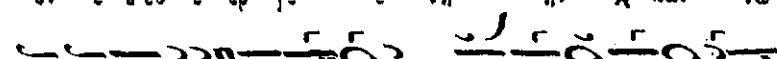
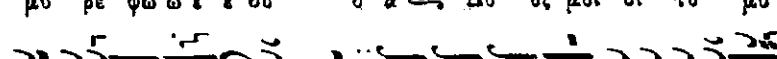
η μα q ε κει νη τους πλο καμους δι ε λυ υ σεν 77 ου τος τω

θυ υ μω ω ε ε δεσμαι ει το q φε

 ρων αν τι μωρου την δυ σω δη κα α λι ι ανε φθονος γαρ

 ουουκ οι δε πρ ο τι ι μα αν το

 συμ φε ρο ον q Ω της I ου δα α θλι υ τη η

 τος q αφ ης ρυσαι ο θε υς τα ας ψυ χα ας η υ

 μων π q

Δόξα ἡχ. β'.

Korinā.

 α α μαρ τω ω' λο ος ε δρα α με προ ος το μυ

 ρο ον Δ πρι α σασθαι πο λυ υ τι μο

 ον μυ υ ρο ον Δ του μυ ρι ι ι σαι το

 ον ε πευ ε ερ γε ε τη ην χ και τω

 μυ ρε φω ω ε ε βο α α Δο ος μοι οι το μυ

 υ ρο ον Δ ι να α λει ει ει ει ψω κα

γω ω ω q τον ε ξ α λει ψ ν τα μου

ου πα σας τας α μα αρ τι

και υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω

νας ρ των αι ω ω ω ω νων α α α μην

Κοσμά.

βε θυ θυ σμε ε νη τη α μα αρ τι

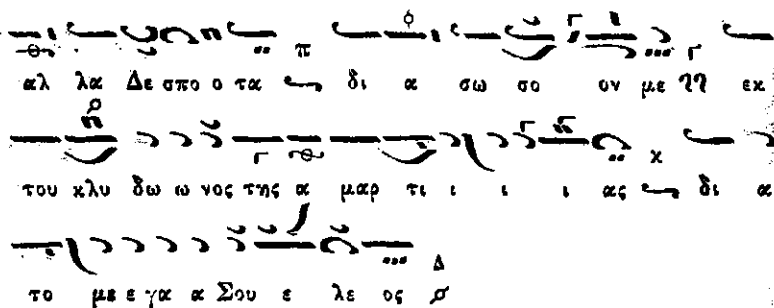
ι α ευ ρε Σε λι με ε ε να της σω ω τη

ρι ι ας και μυ ρα συν δα α χρυ

σι κε νου ου σα α α Σοι ε βο ο

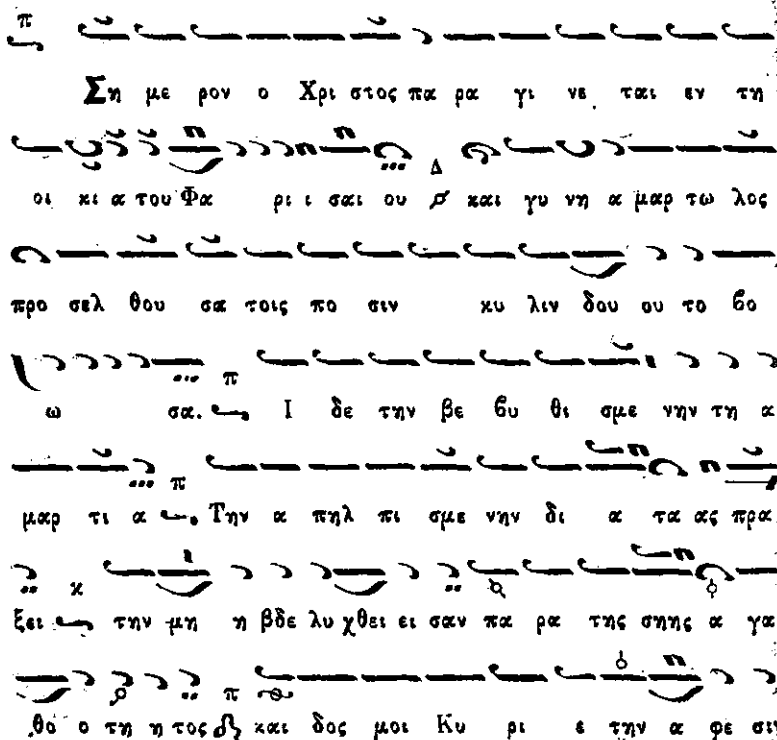
α I ι δε χ ο των α μαρ τα νο ο ο ο ν των

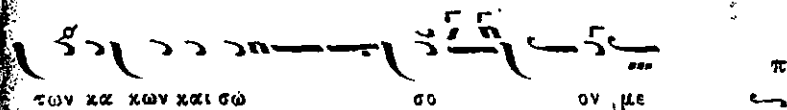
την με τα α νοι οι α αν φε ε ρω ων

Είτα—Σοι δόξα πρέπει 18. σελ. 17—Πληρώσωμεν—καὶ μετὰ τὴν
ἐκφώνησιν ψάλλομεν τὰ

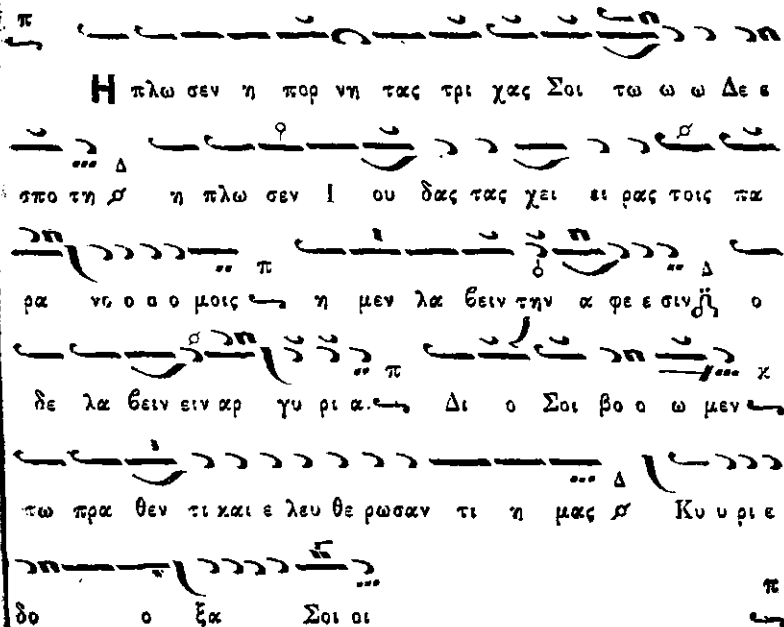
Ἀπόστιχα ἤχ. πλ. β' Βυζαντίου.

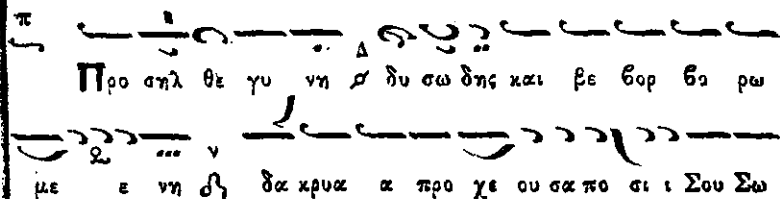
Στιχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους Σου Κύριε, καὶ ἡγαλ-
 λιάσαμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

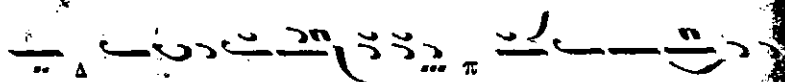
Ι. Δαμασκηνοῦ.

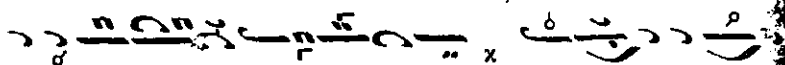
Στιχ. Εὐφρανθήμεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς. Καὶ ἴδε ἐπὶ
 τοὺς δούλους Σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Βυζαντινῶν.

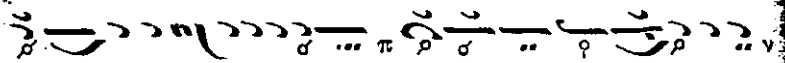

τηρ ς το παθος κα ταγ γελουσα πως α τε νι σω ω

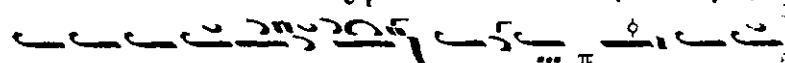
Σοι οι τω Δε σπο ο τη η Δυ τοσ γαρ ε λη λυ

θας σω ωσαι πο ο ορ νην εκ θυ θου θα νου σα αν με

α να α στη η η η σον ο τον Δα ζα ρον ε γει ρας

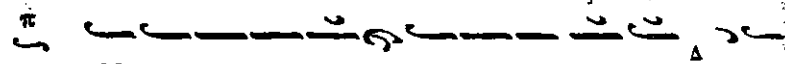
εκ τα φου τε τρα η με ρον Δε ζαι με

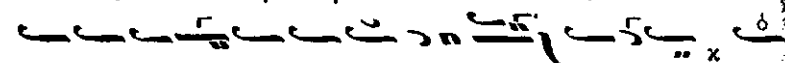
την τα α λαι αι ναν η και σω ω σο ον με

Στ. Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

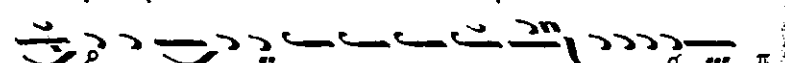
Ἦ Δαμασκηνοῦ.

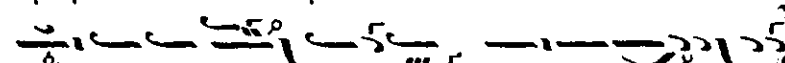
Η α πε γνω σμε νη δι α τον βι ον ς και ε

πε γνω σμε ε νη δι α το ον τρο πον το

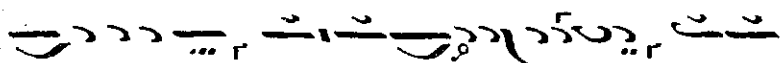
μου ρον θα στα ζουσα προ σηλ θε Σοι βο ω σα

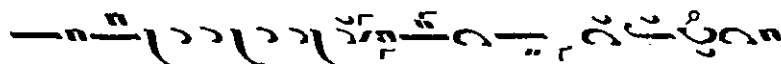
Μη με την πο ορ νην η α πορ ρι ι ι ι

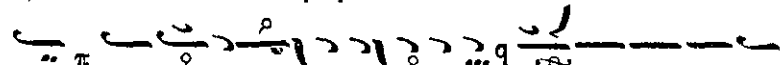
ψη ης η ο τεχθεις εκ παρ θε ε νου Μη μου τα

δ α α κ ρ υ α ῖ ῖ Μη πα ρ ι ι ι ι ι δη ν ι ῖ ῖ η χα

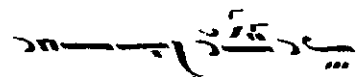
ρα α τ ω ω ν α α γ γε λ ω ω ν ῖ ῖ α λ λα δε ξ αι

π ϕ με ρ με τα νο ο ου ου ου ευ σαν Δ η ν ου κ α π ω σω

α μα ρ τα ν ου σαν Κυ ρ ι ε ε δι α το με ε γ α Σ ου

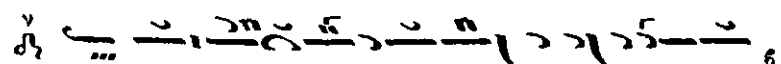

ε ε ε ε λε ο ς.

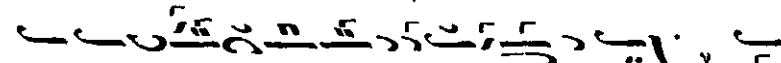
π

Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις.

Kassianis.

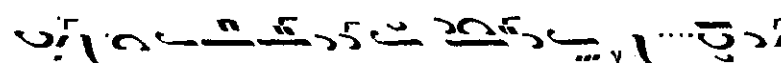
Ν ε Δ ο ξ α πα α τ ρ ι ι χ ρ ι αι Γ ι υ ι ω χ

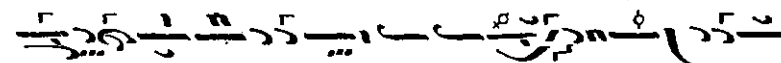
και α γ ι ι ω πνε ευ μα τι ς Κυ

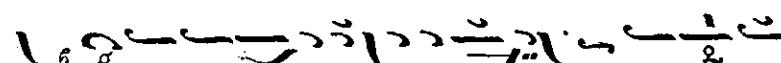
ν υ υ ν και α α ει χ και εις τ ους αι αι ω ω

να ς των αι ω νων α α μην ς Κυ ρ ι

ε η εν πο ο λ λ αι ς α μα ρ τι ι αι αι ς

χ πε ρ ι πε σου ου σα γ υ υ ν η η Δ τη η ν Σ η ν

ε ξα γων της θα λα α ασ της το υ υ δωρ

δλ καμφθη τι μοι η προς τους στε να αγ μουσ ηη στε να αγ

μουσ της καρ δι ι α ας δλ ο κλι ι νας Δ τους ου ρα

νους ηη τη α φα α τω ω σου κε ε νω ω σει δλ

κα τα φι λη η η η

σω ω η τους α χρα αν του ους σου πο δας

δλ α πο σμη η η η

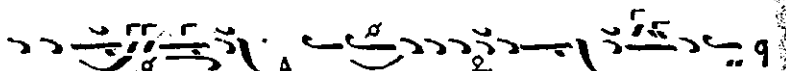
ξω η του τους δε ε πα λι εν η τοις της

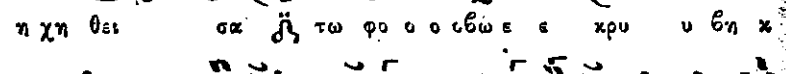
κε φα λη η ης μου βο στρυ χοι οις δλ

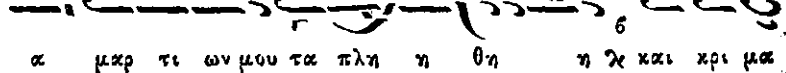
ων εν τω πα ρα δει ει σω δλ Ε ευ α το

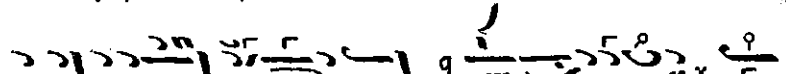
δαι ει λι ι το δει λι νον ηη κρο το

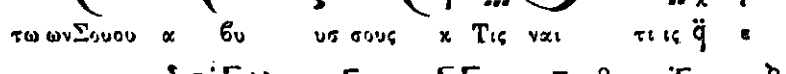
ον ηη κρο το ον δλ κρο το ον τοις ω ω σιν

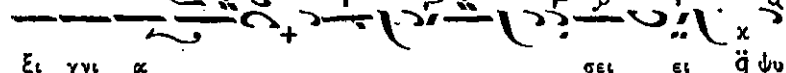

 η χη θαι σα τω φο ο ο βω ε ε κρυ υ θη κ

 α μαρ τι ων μου τα πλη η θη η λ και κρι μα

 των Σου α βυ υς σου κ Τις ναι τει ε

 ξι χνι α σει ει

 χο σω ω στα Σω τη ηρ μου ου Μη με την Σην

 δουουλην πα ρι ι δης λ ο α με τη η τον ε ε ε

 ε χων το ε λε ο ο ο ος

Εἶτα. Ἀγαθὸν τὸ ἱξομολογεῖσθαι

ΤΗ, ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ

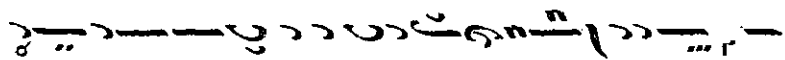
Μετὰ τὸ 4ης ψαλλόμενον Ἀλληλόυιχ Σελ. 3. ψάλλομεν τὸ ἐξῆς
εἰς ἤχον πλ. δ'. ἀπὸ τοῦ Γα

Ο τε οἱ ἐν δοξοίμα θηταὶ ἐν τῷ νιπτῇ ριτου

δειπνοῦ εφωωτιζοῦν το ἧ το τε Ι ουδας οδυσ

σεβῆς φιλαργυριαννοσησας εσκοοτι ζεε το ἧ και

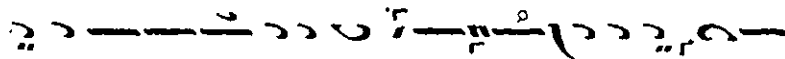
α νομοῖς κριταῖς Σε τον δι και ον κριτην πα ρα δι δω ω

σι ἧ Βλε πε χρηματων ερασα τον δι α ταυ τα

αγχοο νητηχρησαμενον ἧ ψευ γε α κορεστον ψυ

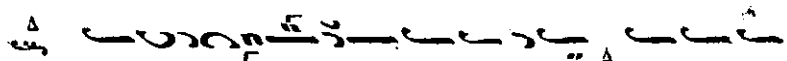

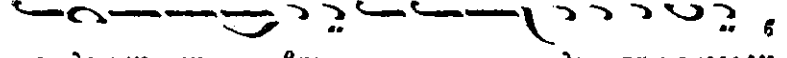
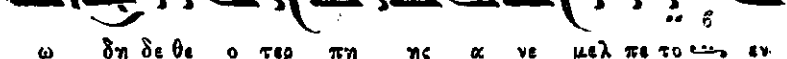
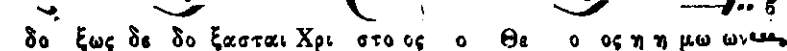
χνητην Δι δα σκαλωτοι αυ τα α τολ μησασαν ἧ ο πε

ρι πκντας α γκ θος Κυ ρι ε δο ο ξα α Σοι ἧ

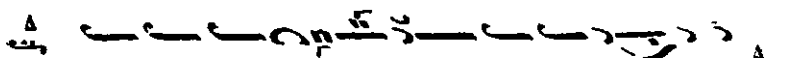
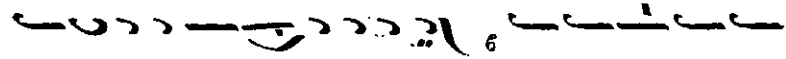
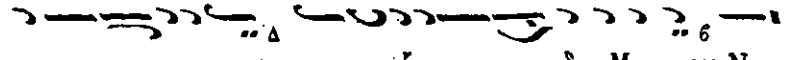

Καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Μεθ' οὗ δ' Ν'. καὶ εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ
Κοσμθ.

Ὡδὴ Α' ἤχ. πλ. β'. εἰσμολογικός. Ὁ Εἰσμός.

 Τηθείση τμα α ται πόν τορ ε ρυ θρος κυ μα το

 τρο φος δε ξη ραι νεται βυ θος ο αυ τορ ο μου α

 ο πλοις γε γο νως βκτος και πα νο πλι ι ταις ταφος

 ω δη δε θε ο τερ πη ης α νε μελ πε το εν

 δο ξως δε δο ξασται Χρι στο ς ο Θε ο ς η η μω ων

Τροπίρια.

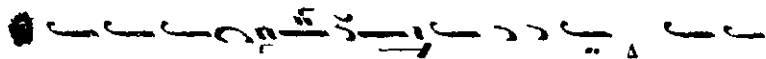
Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

 Η παν ται τι ι α και πα ρε κτι κη ζω ης

 η α πειρος σο φι α του Θε ου ω κο δο μη σε

 τον οι κον ε αυ της α γνης εξα πει ρα ανδρου Μητρος Να

 ον γαρ σω μα τι κο ον πε ρι θε μενος εν δο

 ξως δε δο ξασται Χρι στο ς ο Θε ο ς η η μω ων

Δόξα Πατρι

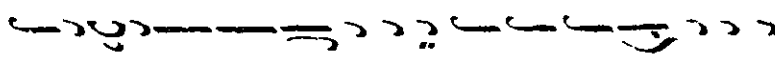
Δ

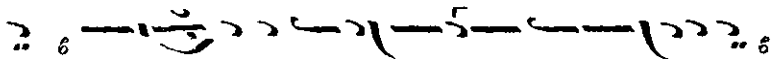
Μυστα γω γου σα φι λους ε αυ της την ψυ

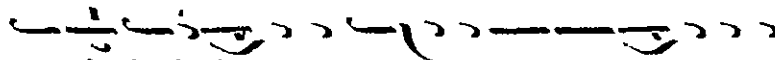
χο τρο φον ε τοι μα ζει τραπεζαν αμ βρο σι ας

δε η οντως σο φι α του Θε ου κιν να κρα τη η ρα πι

σοις Προ σελ θωμεν ευ σε θω ως και θο ησωμεν

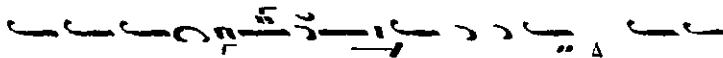
εν δο ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ο ος η η

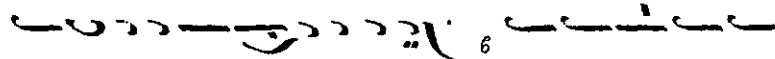
μω ων

Και νυν

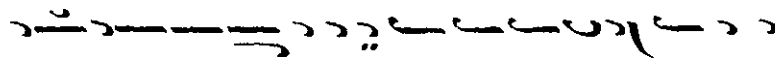
Δ

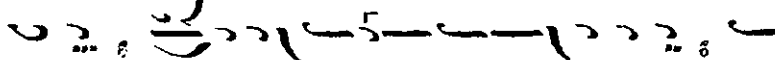
Ακου τι σθω μεν παν τες οι πιστοι συγ κα

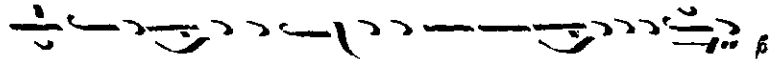
λου με νης ο ψη λω θρα χι ο νι της α κτι στου και

εμ φυ του σο φι ας του Θε ου βο α γαρ γευσκ αθε ε και

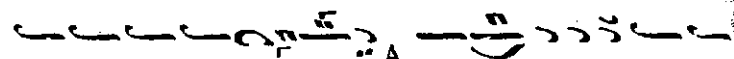

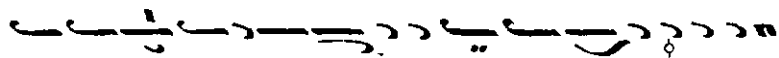
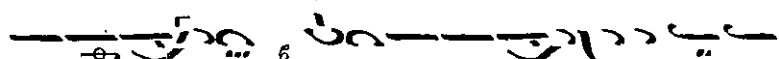
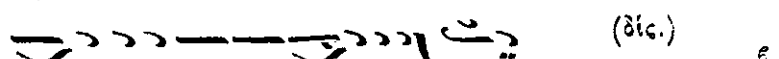
γνον τες Ο τι Χρι στο ος ε γω κρα ξα τε εν

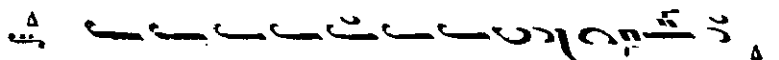
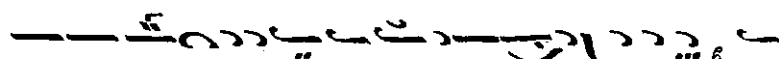

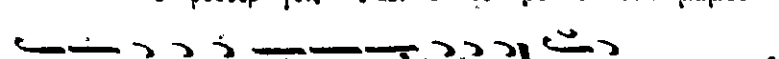
δο ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ο ος η η μω ων

Katabasia. Τμηθείση. Οι δύο χοροὶ ἑμοῦ.

Ὅτι ἡ Γ' ὁ Εἰρμός.

 Κυ ρι ος ὦν πᾶ ἀντῶν καὶ κτι σης Θε ος το κτι
 6
 ρον ο α πα θης πτω χεῦ σης Σε αυ τῶ ῶ η νω σης

 καὶ το Πᾶ σχά οῖς ε μελλες θᾶ νειν Αυ τος ὦν σε αυ το ον
 6
 προ ε τι θης φᾶ γε τε βο ὦν το σώ μα μου καὶ
 (δίσ.) 6
 πι ι στεί στε ρε ὦ θη η σε ε σθε ε

Τροπάρια. Δόξα Πατρί.

 Ρυ σι ον παν τος του βρο τει ου γε ε νους
 6
 το οι κει ον α γχ θε τους σου μα θη τας ε πο τισας ευ

 φρο συ νης πο τη ρι ον πλη η σας Αυ τος γαρ σε αυ
 6
 το ον ι ε ρου ου γεις Πι ε τε βο ὦν το αι μα μου
 6
 καὶ πι ι στεί στε ρε ὦ θη η σε ε σθε ε

Καὶ νῦν Δ

Α φρων α νηρ ος εν υ μιν προ δο της τει

οι κει οis μα θηταιs προ ε ε φης ο α νε ξικα

6 ου μη γνω ση τε τα αυ τα και ου τοs α συ

υ νε τοs ων ου μη συ νη η σει ο μωs εν ε μοι οι

Δ μει να τε και πι ι σται στε ρε ω θη η σε ε σθε ε

Καταβασία. Κύριος ὢν πάντων, οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ἱερεῖς. Αἰτησιν. Εἶτα τὸ

Κάθισμα πρὸς τὸ «τὸν τάφον Σου».

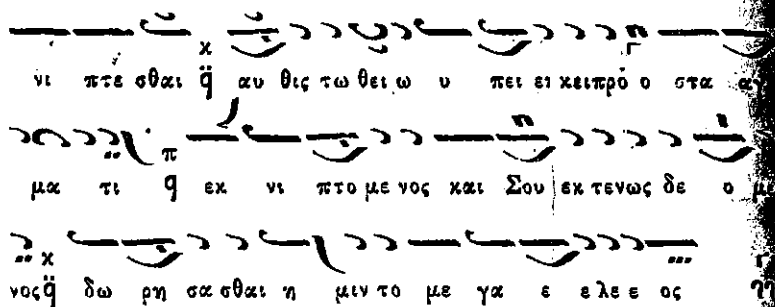
Ὁ λίμνας καὶ πηγάς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπεινώσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίῳ ζωννύμενος. μαθητῶν πύδας ἐνίψεν, ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ βραχέων κακίας. ταπεινούμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλόνητος.

Κάθισμα β'. ἤχ. Γ' πρὸς τὸ «Θείας πίστεως» ᾠή

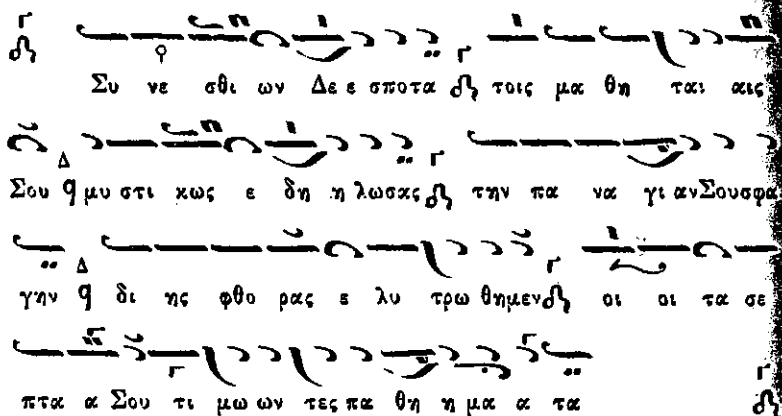
Ταπεινου με νος δι ευ σπλαγχνι αν η πο δας ε νι ψας των

μα θη των Σου η και προς δρο μον θει ον του ουτους κα

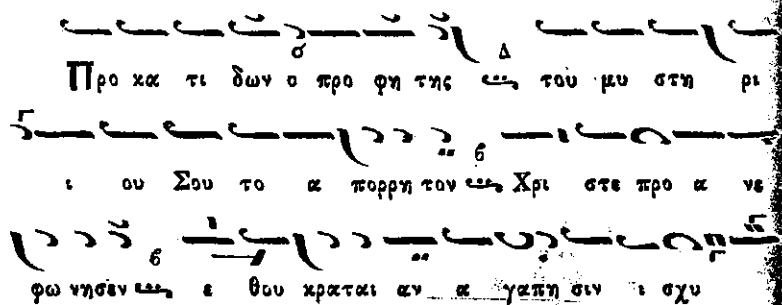
τε ευ θυ υ νας q α πα ναι νο με νος Πε προς δε

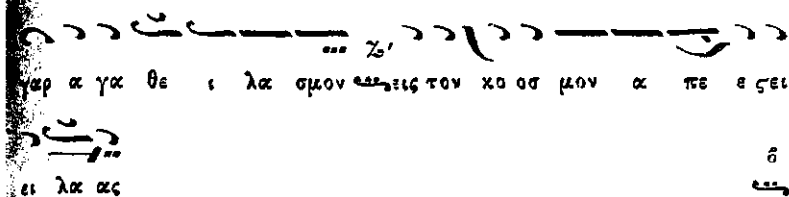
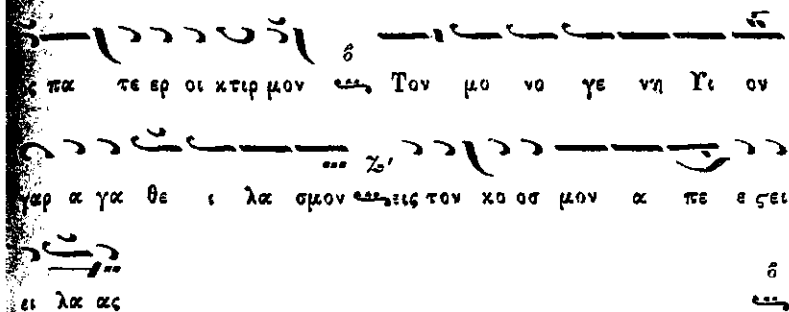

Κάθισμα Γ' ἦχ. Δ'. (;) πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης».

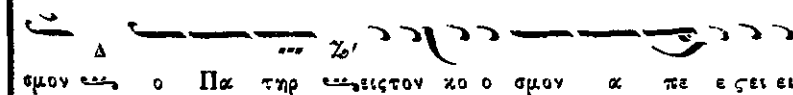
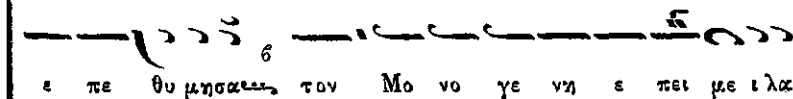
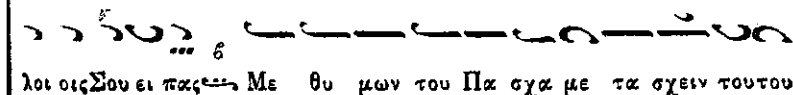
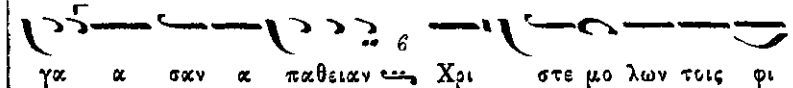
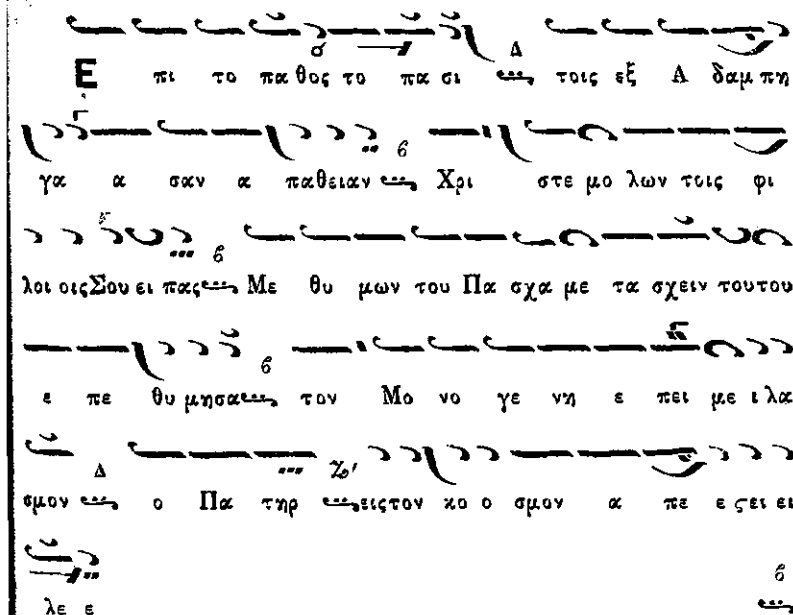
Ὡδὴ Δ' ἦχ. πλ. β'. εἰρμολογικός. Ὁ Εἰρμός. Δ

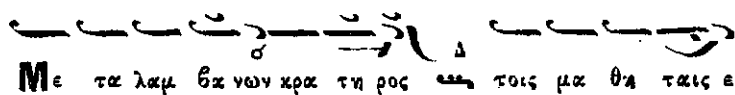

Τροπάρια.

Δόξα Σοι ό Θεός

Δόξα Πατρί

βο ο ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πει

δε πι ο μαι λοι πον ουκ ε τι μεθ υμων βι ο τε

ων τον Μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον

Πα τηρ εις τον κο ο σμον α πε ε στει ει λε ε

Και νυν

Πο μα και ναν υ περ λο γον ε γω φη μι

εν τη βα σι λει α μου Χρι στε τοις φι λοις πι

μαι ωσ περ γαρ θε οις Θε ος η μιν συν ε ε σο μαι ει

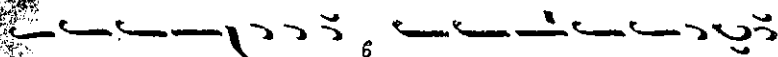
πας τον Μο νο γε νη και γαρ με ι λα σμον ο

πα τηρ εις τον κο ο σμον α πε ε στει ει λε ε

Καταβασία. Προκατιδών· οί δύο χοροί ὁμοῦ.

Ὡδὴ Θ'. ὁ Εἰρμός.

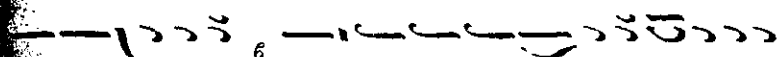
Τω συν δεσμωτης α γα πης συν δε ο ο

με νοι οι Α πιστο λοι τω δε σπου ζον τι των ολων

ε αυ τους Χρι στω α να θε με νοι ω ραι ους πο δας ε

ξα πε νι ζοντο αγ γε λι ζο με νοι πα σι εν ει

(δίδς).

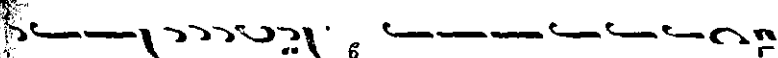
ση νην

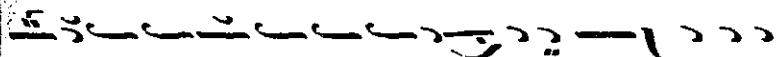
Τροπάρια. Δόξα Πατρί

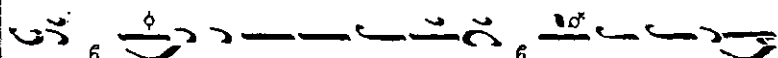
! το α σχε τον κρα του ου σα και υ πε ρω

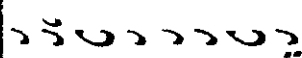
ον εν αι θε ε ρι υ δωρ η α βυσσους χλ λι νου

ου σα και θα λας σας α να χει τι ζου σα θε ου ου σο

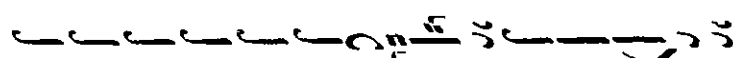

φια υ υ δωρ νι πτη ρι θα λ λει χ πο δας α πο πλυ

νει δε δου λω ων δε σπυτης

Καί νυν

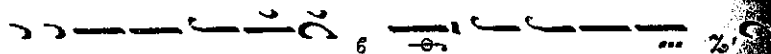
Μαθη ταις υ πο δει κνυ ει τα πει νω σεως

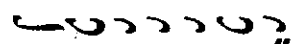
ο Δε σπυ ο της τυπων ο φε λαις δε τον πο λον

πε ρι βαλ λω ων ζων νυται λεν τι ον και κααμπτει γο νυ δο

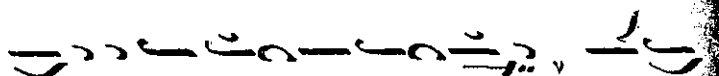
ουλων εκ πλυ ναι πο δας γ ου εν τη χει ρι πν

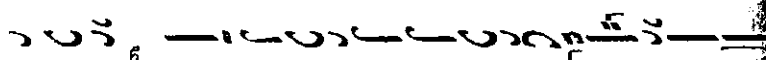
η παντω ων των ον των

Katavasia. Τῷ συνδέσμῳ. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

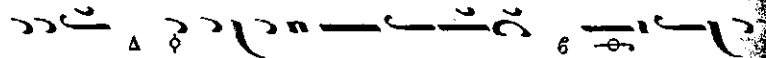
Ὡδὴ Στ'. ὁ Εἰρμός.

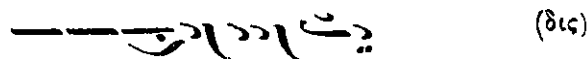
A θυσος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ

κλω σε με και τον κλυδω να μη κε τι φε ρων ως ο

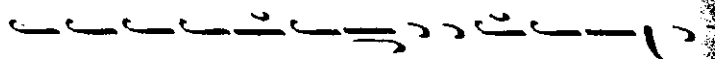

Ι ω νας τω δε σπο ο τη βο ω Σοι γ εκ φθο ρας

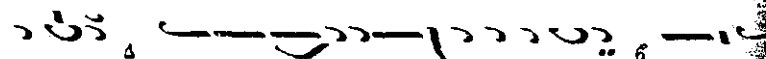

με α να α γα α γε ε

Τροπάρια. Δόξα πατρί

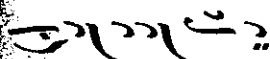
Κυ ρι ον φω νει τε ω μα θη ται και δι δα

σκαλον με και γαρ πε φυκα Σω τη ηρ ε βο ας Δι

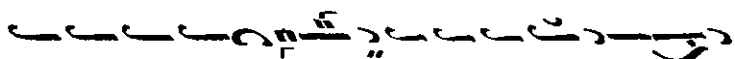

μι μειςθε τον τυ υ πον ον τροπον εν ε μοι οι ε θε

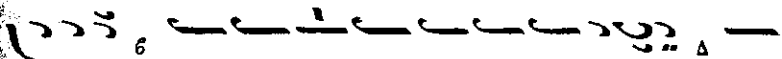

α α σα α σθε ε

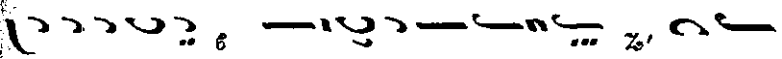
Και νυν Δ

Ρυ πον τις μη ε χων α παρ ρυ φθη ναι ου δει ται

πο ο δας κα θα ροι ω μα θη ται υ μεις δε αλλ

ου ου χι παντες ρο πη γαρ α τα α κτω ς εξ υ

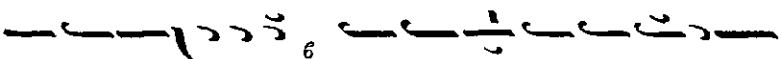
μω ων ε νος μαι αι νε ε ται αι

6

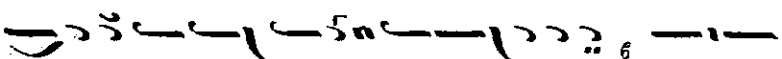
Ων ζ. ό Ειρμός. Δ

Οι παι δε ς εν Βα θυ λω νι κα μινου φλο
Νευ στα ζων κα ραν Ι ου δας κα κα προ βλε

ο γα ουκ επτηξαν αλλ εν με σω πυ ρος εμ βλη
ε πων ε κι νη σεν ευ και ρι αν ζη των πα ρα

θε εν τες δρο σι ζο ο με νοι εψαλλον Ευ λο
δου ου ναι τον κρι τη ην εις κα τα κρισιν ο ς παν

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ—ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

5.

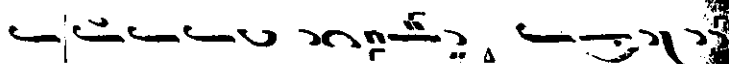

γη τος ει Κυρι ε ο Θε ο ος των πα τε ε
των ε στι Κυρι ος και Θε ο ος των πα τε ε

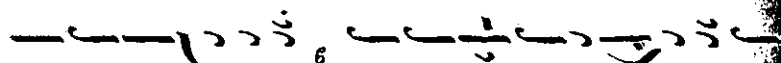

ρων η μω ων
ρων η μω ων.

Δόξα πατρι

Υ μιν ο Χριστος τοις φι λαις ε βο ας ει
Μεθ ο στις ε μου την χει ρα τρυ βλι ω βα

εις πα ρα δω σει με ες ευ φρο συ νης λα θο οντες α
αλ λει θρα συ τη τι του τω πλην γαρ κα λο ον ην πυ

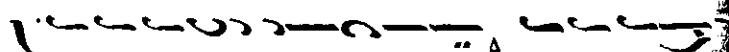
γω νι α και λυ πησυν ει χον το τις ου τος φρα σον
λας βι ου πε ρα σαι μη δε πο τε του του ος ην ε

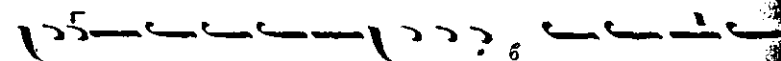
λεγον τες ο Θε ο ος των πα τε ε ρων η μω ων
δηλου δε ο Θε ο ος των πα τε ε ρων η μω ων

Καταβασία. Οι πατρες Οι δύο χοροί δμου.

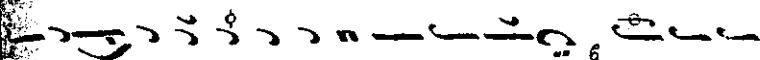
Ωδη Η' ο Ειρμός.

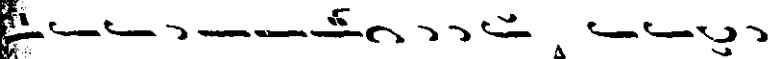
Νο μων πα τρων οι μα κα ρι στοι εν Βα θυ λω νι
Οι δαι τυ μονες οι μα κα ρι στοι εν τη Σι ων το

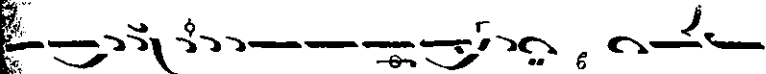
νε ε οι προ κιν δυ νευ οντες βα σι λευ ον
Λο ο γω προς καρ τε ρησαντες οι Α πο στο

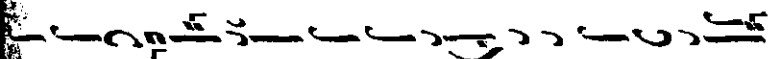
τος κα ε πτυσαν προσταγη ης α λο γι στου και συν ημ
λοι παρ ει πον το τω ποι με ε νι ως αρ νες και συν ημ

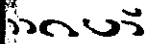
με νοι ω ουκ ε χω νευ θη σαν πυ ρι του κρατουντος
με νοι ω ουκ ε χω ρι σθη σαν Χριστω θει ω λο γω

ε πα ξι ον α α νε μελ πον τον υ υ μνον τον Κυ ρι
τρε φο με νοι ευχαρι ι στως ε βω ων

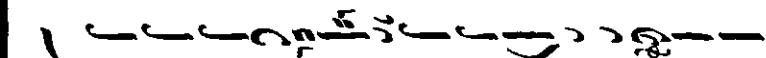
ον υ μνει ει τε και περ υ ψου ου τε εις παντας του

ις αι ω νας

6

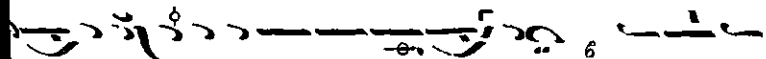
Δόξα πατρί

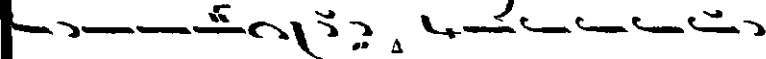
Νο μου φι λι ας ο δυ σω νυμος Ι σκα ρι

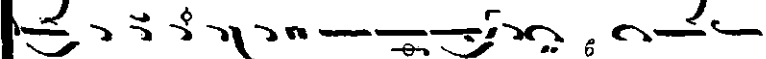
ω της σ γνω μη ε πι λα θο με νος ους ε νι ψα το

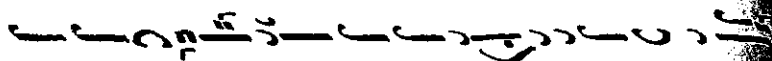
α τρι πι σε προς προ δο σι αν πο δας και σου ε

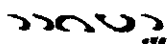
αθι ων αρ τον σω μα θει ον ε πη ρε πτερ σμον ε

Σε Χριστε και βο α αν ου συ νη κε τον Κυ ρι

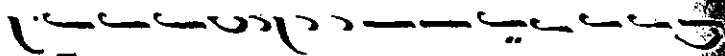

ον υ μνει τε και υ πε ρυ ψου τε εις παν τας του

ους αι ω νας

Και νυν

Ε δε ξι ου το το λυ τη ρι ον της α μαρ τι

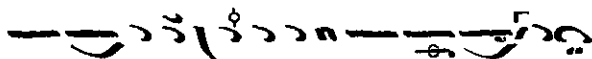
ας σω ω μα ο α συ νει δητορ και το αι μα το

χε ο μενον υ περ κο ο σμου το θει ον Αλλ ου

η δει το πι νων ο ε πι πρασκε τι μης ου κα κι

προ σω χθι σε και βο α αν ου συ νη κε

Τὸν κύριον ὑμνεῖτε .

Αἰνοῦμεν Εὐλογοῦμεν. Νόμων πατρῶων· οἱ 2 χοροί. Ἱερεὺς. Τὸ θεοτόκον.

Ὡδὴ Θ'. ὁ Εἰρμός.

Ξι νι ας δε σπο τι κης και α θα να α του τ

πε ε ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λ

φρε σι πι στοι δευ τε α πο λαυσωμεν ε πα να θε

κο τα λο γον ⁶ εκ του λο γου μα θον τες ον με

γα λυ υ νο ο με εν ⁶

Τροπάρια. Δόξα Σοι ὁ Θεός ^Δ

Α πι τε τοις μα θη ταις ο Λο γος ε φη το

Πα ασχα ^Δ εν πε ρω ω το πω ⁶ ω νους ε

νι δρυται οις μυ στα γω γω σκευ α σα τε ⁶ α ζυ μω α

λη θει ας λο γω ⁶ το στερ ρον δε της χα ριτος

με γα λυ υ να α τε ε ⁶

Δόξα Πατρί ^Δ

Δ η μι ουρ γον ο Πα τηρ ^Δ προ των αι ω ωνων

σο φι ι αν ^Δ γεν να αρ χηην ο δων με ⁶ εις ερ

γα ε κτι σε τα νυν μυ στι κως τε λου με να ⁶ Λο γος αρ

α κτι στος ων φυ σει τας φωνας οι και ου

ου νυν προ σει ει λη η φκ α

Ισαί νυν Δ

Ως αν θρω προς παρ χω ου σι ι α ου φαν τα
σι α ου τω Θε ος τω τρη πω της αν τι

δο σε ως η φυ σις η ε νω θει σα μοι Δι

ο Χριστον ε να με γνω τα τα εξ ων εν οις

α περ πε ε φυ κα σω ω ζο ον τα α

Καταβασία. Ξενίας· οι δύο χοροί ὁμοῦ.

Ἱερεὺς. Αἰτήσιν· εἶτα τὸ «Τὸν νυμφῶνά Σου βλέπω» ἰδ. 13

Αἶνοι ἤχ. Β' Δ

Πα σα πνο η αι νε τα ατω τον Κυ ρι
ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ων ου

ρα α νων αι νει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι

στοις Σοι πρε πει υ υ μον ος τω ω Θε ε

ω

Αι νει τε Αυ το ον πα αντες οι αγ γε λοι Αυ

του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μει

εις αυ του Σοι πρε πει υ υ μον ος τω ω Θε

ω

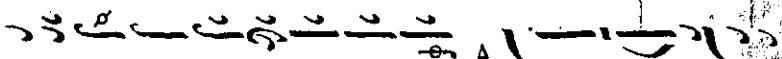
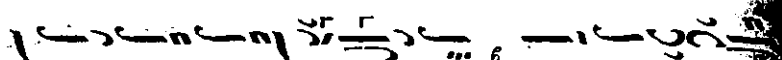

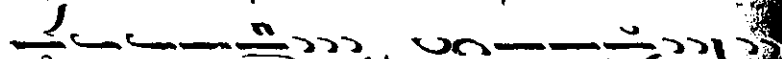

Στιχ. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Κοσμά

Συν τρε χει λοι πον το συ νε δρι οντων Ι ι ι ου δαι

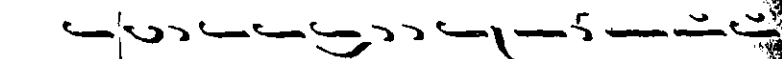

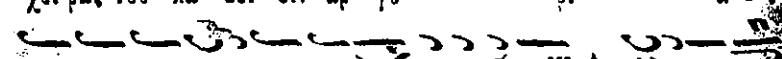

ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτιστην των α α

παντων Πι λα τω πα α α ρα δω ση ω των α

νο μων ω των α πι ι ι ρων ο τι τον ερ χο

 μενον κρι ναι ζων τας και νε κρουσας εις κρι ι σι γ

 ευ τρε πι ζου ου σι τον ω με ν

 ο ον τας πα θη προς πα θος ε τοι μα ζου σι

 Κυ ρι ε μα κρο θυ υμε με γα Σου το ε λε ε ο ο

 δο ο ο ξα Σοι

Στιχ. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στε-
 ρεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Ἦ. Δαμασκηνοῦ.

 ουδας ο πα ρα α νο μος Κυ ρι ε

 ο βρ ψας εν τω δει πνω τη ην χειρα εν τω τρι

 βλι ι ω ω με τα Σου ε ξε τει νεν α νο μως τα

 χει ρας του λα θει ει ν αρ γυ ρι α

 και ο του μυρου λο γι σα μενος τι μην Σε τον α

 μη τον ουκ ε φρι ξε πω λη σαι ο τους πο δας υ φ

πλωσας ε πι το νι ψαι το ον Δε σπο τη

κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι ται οις α

νο μοις χο ρου δε α πο στο λων ρι ι φει εις και

τα τρι α κον τα ρι ι ψας αρ γυ ρι α Σου την

τρι η με ε ρον Α να στα σι ιν ουκ οι δε δι

ης ε λε ε η η σο η μας

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χαρῶ, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὀργάνῳ. τοῦ αὐτοῦ.

ου δας ο προ δο της δο λι ος ων δο λι

ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ

ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δουλον πε

πρα κε τοις πα ρα νο μοις. ως προ θα την ε πι

ἔσφα γῆ ἡν οὐ τω ὡς ἡ ἡ κο λου θει ο

μνος ο του Θε ου ο Υι ο ς ο ο του Πα τρος ο

μό νος πο λυ ε λε ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ. τοῦ αὐτοῦ.

Ιουδας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ι θου λος ο φι ι λο ς και δι

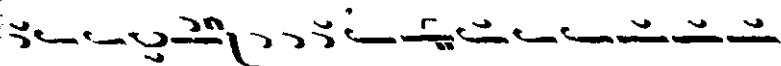
α βο λος εκ των ερ γων α πε φα

αν θη η κο λου θει γαρ τω δι δα α σκα λω και

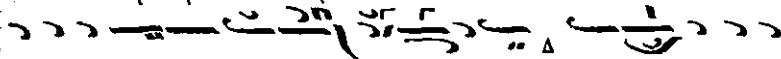
κα α θ ε αυ τον ε με λε τη σε την προ δο σι

α νε λε γεν εν ε αυ τω πα ρα δω σω του τον και

κερ δη σω τα συ να χ θεν τα χρη μα τα πε ζη τει

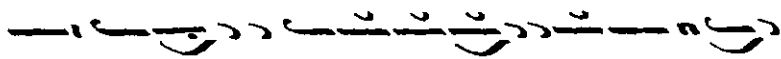
δε και το μυ ρο ονπρα θη ναι και τον Ι η σου

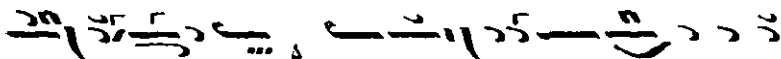
ουνδο λω κρα τη θη ναι α πε δω κεν α

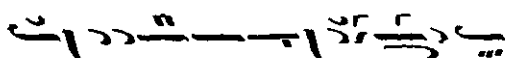
σπα σμον πα ρε ε ε ε δω κε το ον Χρι στον

και ως προ βα τον ε πι σφα γη η ην ου τω ως η ° η

κο λου θει ο μο νο ος ευ σπλαγγνος

και φι ι λα α αν θρω πος

Δόξα και νυν. ἤχ. ^Δ

Τοῦ Ἀδτοῦ.

Ο ν ε κη ρυ υ ξεν α α μνον Η σα ι ας

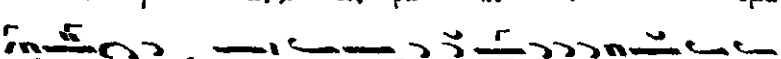
ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου σι

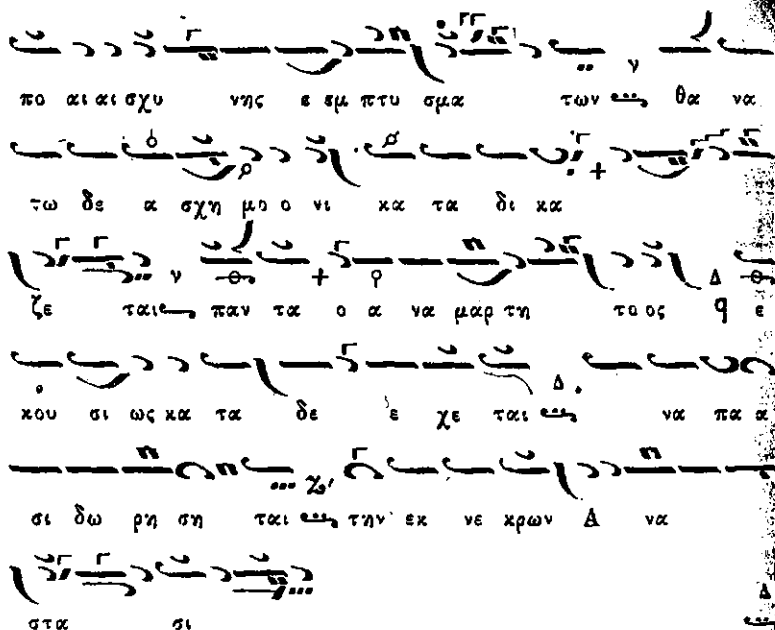
ον και τον νω τον δι δω σιν εις μα στι γας τας

σι α γο νας εις ρα πι ι σμα

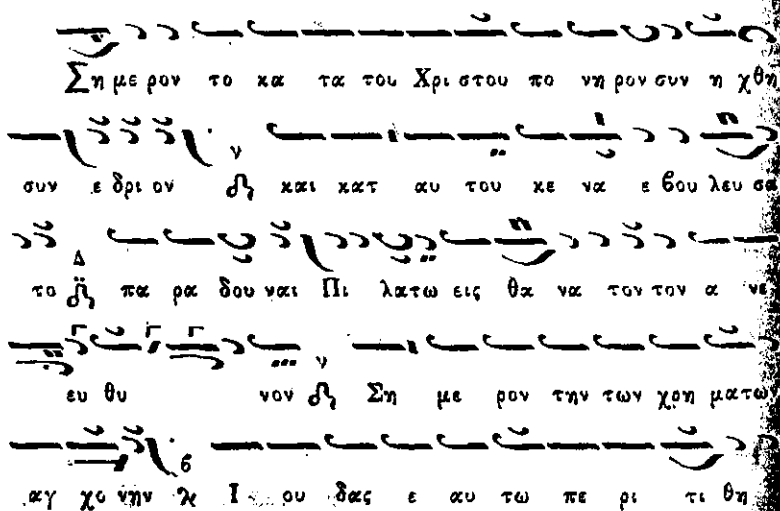

τα α το δε προ σω πον ουκ α α πε ε στρα φη α

Εἰτα. Σοι δόξα πρέπει, σαλ. 17. *Τερεὺς πληρώσωμεν.*

Ἀπόστιχα πλ. δ'. *Μεθοδίου Πατριάρχου. (+845)*

σι και στε ρει ται κα ατ αμ φω ζω ης προ ο σκαι ρου

καί· θει· ας· δ· Ση με ρον Κα ι α φας ακων

προ φη τευ ει χ συμ φει ρει λεγων υ περ του λα ου

ε να α πο λε σθαι δ· ηλ θε γαρ

υ περ των α μαρ τι ων η μων του πα θειν δ· ι να η μας

ε λευ θε ρω ση εκ της δου λει ας του εχ θρου

ως α γα θος και φι λαν θρω προς δ·

Στιχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

ο τρο ο πο ος Σου δο λι ο τη το ος γε μει πα

α ρα νο με Ι ου δα δ· νο σω ων γαρ

φι λαρ γυ ρι ι ι αν δ· ε κε ερ δη η σας μι σαν

θρω πι αν δ· ει γαρ πλουτον η γα πας τι τω πε

ρι πτω χειας ^Δ δι ι δα σκον τι ε φοι τας

^ν ει δε και ε φι λους ι να τι ε πω λεις τον α

τι μη τον προ δι δου ους ει εις μι αι φο νι

^ν αν θι φρι ξον η λι ε ^ν στε να ξον η γη ^ν θι

και κλο νου με νη βο η σον ^Δ α νε ξι κα κε

Κυ ρι ε δο ξα Σοι ^Δ θι

.Στιχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ'ἐμοῦ.

Μεθοδίου Πατριάρχου.

^ν **Μ**η δει εις ω πι στοι του Δε σπο τι κου δει πνυ α α

α μν η τος χ μη δεις ο λως ως ο Ι ι ου δας δο λι

ως προσι τω τή τρα πε ζη ^ν θι ε κεινος γαρ

τον ψω μον δε ξα με νος κα τα του αρ του ε χω ρη

^ν σε θι σχη μα τι μεν ων μα θη της πραγμα τι δε πα ρω

ων φονεύ της θ τοις με Ι ου λαι οίς συν α
 γαλ λο με νος η τοις δε Α πο στολοις συν αυ λι ζο
 ο με ε νος θ μι σων ε φι λει φι λων ε πω
 λει θ τον ε ξα γο ρα σαν τα η μας της κα τα
 ρας η τον θε ον και Σω τη η ρα των ψυ χω ων η
 μων

Δόξα Πατρι ἡχ. πλ. δ'.

Ὁ τρόπος δολιότητος γέμει. εἰδ. σελ. 77.

Καὶ νῦν ἡχ. πλ. Α'. π Κοσμά.

Μυστα γω γων Σου Κυ ρι ετουςμα θη τας
 ε δι δα α σκεε λα γων
 Ω φι λαι ο ρα τε μη δεις υμας
 χω ρι σει μου φο ο ο βος θ ει γαρ πα σχω

α αλλ πε ε ρ του κο σμου π

ουν σκανδα λι ι ζε,σθε ε εν ε μοι q ου γαρ ηλθον δι

κο νη θη ναι αι q αλ λα δι α κο νη

σαι Δ και δου ου ναι την ψυ χη ην μου Δ λυ

τρο ο ον πε ρ του κο σμου q Ε

ουν υ μεις φι λοι οι μου ε στε q ε με μι με

ει ει σθε q ο θε λων πρωτος ει ναι Δ

ε στω ε σχα τος q ο δε σπο της ως ο

α κο νος x Μει να τε ε εν ε μοι π

ι να βο ο τρυ υν φε ε ρη τε q ε γ

ω γαρ ει μι της ζω ης η α α α μπε λο

ος π

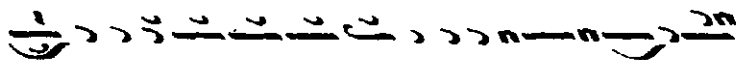
q 'Αγαθόν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ

Τῷ πρώτῃ τῆς Μεγ. Πέμπτης μετὰ τὸν Προοιμιακόν, Συναπτὴ μεγάλη· εἶτα, Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἡχ. Β'. καὶ εὐθὺς τὸν στίχον, Ἐὰν νομίαις παρατηρήσης .. εἶτα τὰ ἰδιόμελα εἰς ζ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Συντρέχει λοιπὸν
 Ἰούδας ὁ παράνομος .
 Ἰούδας ὁ προδότης
 Ἰούδας ὁ δούλος
 Ὁν ἐκήρυξεν ἀμνόν

Δόξα καὶ νῦν πλ. θ π

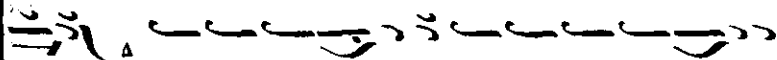
Κοσμᾶ.

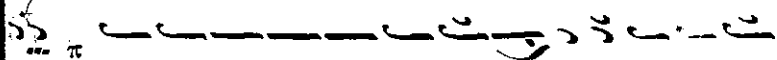
Γεννημα χι δνων α λη θω ω ως ο ο Ι

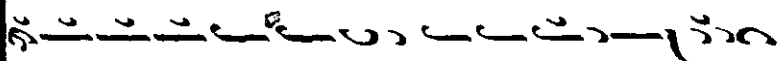
ου δας φα γον των το μαν να εν τη ε

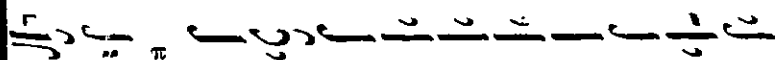
ρη μω ρ και γαγ γυ ζο οντων κα τα του τρο φα ε ε

ως τι γαρ της θρω σε ως ου σης εν τω στο

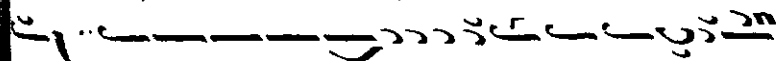
μα αυ των κα τε λαλουν του Θε ου οι α χα ρι

σφοι και ουτος ο δυσ σε βης τον ου ρα

εν α αρτον εν τω στο μα τι βα στικ

ζων κα τα του Σω τη η η η ρος την προ δο σι αν ειρ

γα - σα το Ω γνωμης α κο ρε
 σου και το ολ μης α παν θρω που τον τρε
 φον τα ε ε πω λει και ον ε φι λει Δε τρε
 την πα ρε δι δου εις θα να τον ον τως ε χει
 νων Υι ος ο πα ρα νο μος και συν αυ τοις
 την α πω λει αν ε κλη ρω σα το Αλ λα
 ρυσαι Κυ ρι ε τοι αυ της α παν θρω πι ας τας ψυ
 χας η μων ο μο νος εν μα χρο θυ μι ι α α
 νει κα στος

Εξοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα, Συναπτή, εἶτα Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἡ λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου.

Ἀντί δὲ τοῦ Χερουβικοῦ καὶ τοῦ Κοιρωνικοῦ καὶ τοῦ πληρωθῆναι ψάλλοντες, Τοῦ δείπνου Σου, περὶ οὗ τὰ ἐξῆς φέρονται παρὰ Γεωργίου Κεδρηνοῦ εἰς Τόμ. Α' σελ. 747. «Ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστίνου († 525) ἐτυπώθη ψάλλεσθαι τῇ Μεγ. Πέμπτῃ Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ, ὡς καὶ ὁ Χερουβικός ὕμνος.»

Του. δει ει ει ει ει
 ει ει ει ει Του
 δει πνου Σου ου του ου μου στι και ου Δ
 ση με ρον Υι ε θε ου ου ου ρ και
 νω νο ον με πα ρα λα θε ου
 ση γαρ τοις εχ θροι οις Σου το ο μου στη ρι
 ο ον ει πω ου φι λη μα Σοι δω
 σω κα θα παρ ο ο Ι ου δας αλλ
 ως ο λη στης ο μο λο γω ω Σοι Μνη σθη τι
 ι μου Κυ ρι ε ο ταν ε ελ
 ης εν τη βα σι λει α Σου

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς ἱερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ῥαφαεῖῳ Σχολῇ,
τῷ Διδασκαλεῖῳ, τῷ Ἀρσναεῖῳ, Ἀμαλεῖῳ,
τῷ Χίλλ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ Β'.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΗΣ Μ. ΠΕΜΠΤΗΣ ΤΗΣ Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ Μ. ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΠΑΤΕΡΑ ΑΡΙΘΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

1895

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

καθηγητοῦ τῆς ἱερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ,
τῷ Διδασκαλείῳ, τῷ Ἀρσακείῳ, Ἀμαλιδείῳ,
καὶ τῷ Χίλλ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ Β'.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΗΣ Μ. ΠΕΜΠΤΗΣ ΤΗΣ Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ Μ. ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΔΙΝΟΥ

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

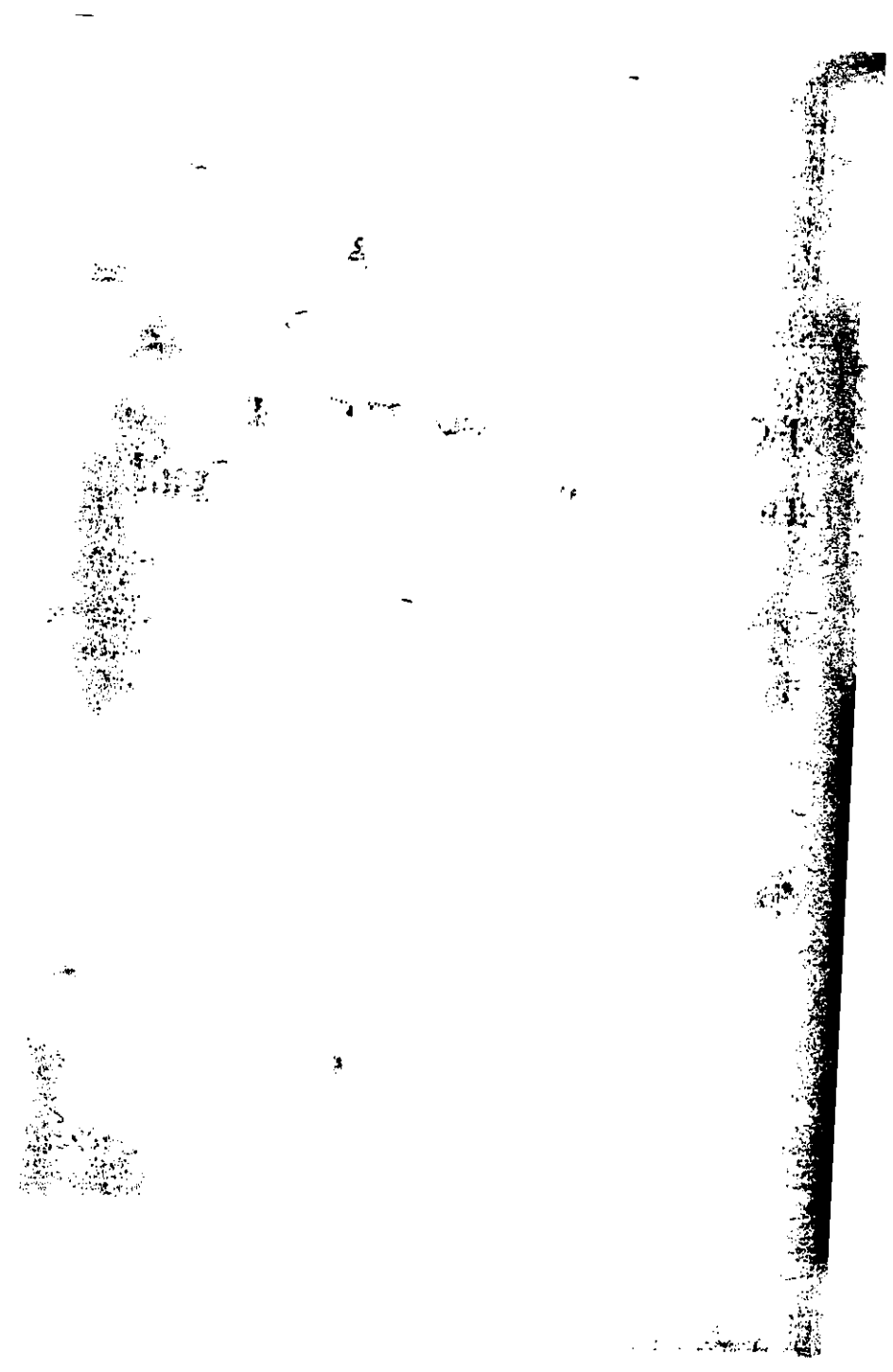
ως ανα
...ποιότητος, απα
...ουσάντινης Μουσικής...
...Ο Γ. Κ. Α: καθηγητού του 'Οδείου 'Α
...Μουσικοδιδασκάλου της Μ. 'Εκκλησίας, πε
...χον, 1) μίαν σειράν συνθέτων χειρουδικών, 2) έτε
...σειράν α
...γουντόμων τοιούτων, 3) τέσσαρες στάσεις των λεγομένων «Λι
...τουρκικών» μετά των «Αξιών έστιν», 4) έν άργόν «Προσκυνεί, Πα
...τέρα Υιόν κλπ.», 5) μίαν σειράν κοινώνικων «Αιείτε», 6) Ίωάν
...νου Πρωτόψάλτου συντετραμμένων, και 6) δύο Πολυχρονισμούς. Το
...αυτό μουσικόν βιβλίον εξέδθη επί άρίστου γράτου και εί
...μικρόν εύχρηστον σχήμα. Τιμή δε
...**ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΑ** Νεώσι έκδοθέντα επί άρίστου
...χάρτου και είς κομψόν εύχρηστον τεύχος γάρν των Ιεροψαλτών
...και Ιερέων, περιέχει τά εκλεκτότερα νεκρώσιμα μέλη των διαπρα
...πετέρων άρχαίων μουσικοδιδασκάλων. Το βιβλίον αυτό απαρ
...τήτως πρέπει να εύρίσκηται είς χείρας των χοροστατούντων είς
...κηδείας Ιεροψαλτών και Ιερέων προς αποφυγήν πολλών ατόπων πα
...ρατηρουμένων είς τους από στήθους ψάλλοντας.
...**ΟΡΦΙΚΗ ΛΥΡΑ, ΑΓΓΕΜΙΔΟΥ ΚΛΕΟΒ.** ήτοι άσματα πιτιρωτικά
...δημώδη και διάφορα άλλα, έν οίς πρόστέθη και ο είκοστός ψαλμός
...του Δαυιδ μετά του πολυχρονισμού της Βυζαντινής Οίσεως, εις
...προς δε και του άρτίως εύρεθέντος ύμνου του Κωνσταντίνου Παλαιολ
...όγου, προς χρήση των Γυμνασίων, Διδασκαλεί, Παιδευαγωγείων
...και παντός φιλομουτού με Βυζαντινήν και Ευρωπαϊκήν στίλβοντα

ΙΩΑΚΕΙΜ ΤΩ, Γ'
ΠΡΩΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ,
ΚΑΙ ΕΜΩ, ΕΥΕΡΓΕΤΗ,

ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΝ

ΑΝΑΤΙΘΑΙ

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

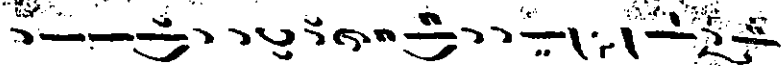
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

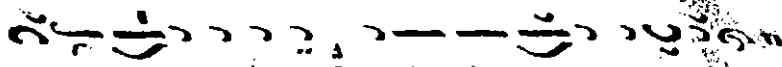

Α α α λ λ η η η λου ι ι ι α δ α α
 α α λ λ η η η λου ι ι ι α δ α α α λ λ η η η η λου
 ου ου ι ι ι ι α δ (ἐκ δ')

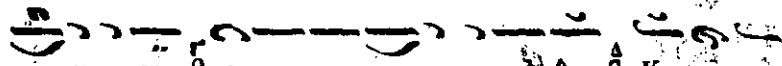
Ο τε οι εν δο ξοι μα θη ται εν τω νι πτη ρι του
 δειπνου ε φω ω τι ζο ον το δ το τε I ου δας ο
 υς σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκ ο ο τι ζε ε το
 και α νο μοις κρι ται Σε τον δι και ον κρι την πα
 ρα δι δω ω σι βλε ε ε πε χρη μα των ε ρα στα

τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον δὴ φιν

γε α κο ρε στον ψυ χην ᾗ την Δι θα σκα λω τοι αυ τα το ολ

μη σα α σαν δὴ ο πε ρι παν τας α γα λθος ᾗ Κυ ρι ε

(1x γ')

δο ο ξα α Σοι δὴ Μεθ' ὃ ἀρχεται τῆς Δικθῆκῃς λεγομε-
νοι Α' Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου οὗ ἡ ἀρχή: Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου· τὸ δὲ τέλος: Εἰς ὃν εἰσῆλθεν Αὐτός· καὶ οἱ μαθηταὶ σὺν αὐτῷ.

Κορύς Δόξῃ τῇ μακροθυμίᾳ Σου Κύριε. δόξῃ Σοι

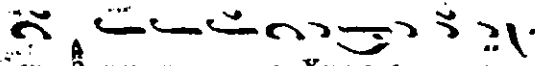
ἡ Δόξῃ τῇ συγκαταβύσει Σου » » »

ἡ Δόξῃ τῇ στενωώσει Σου » » »

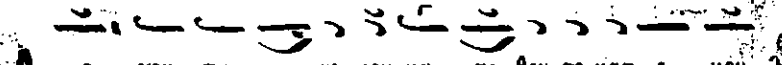
ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α'

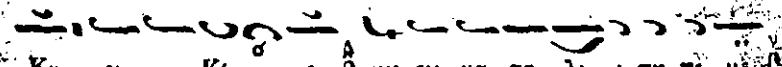
Α ρ χον τες λα ων συ νη χθησαν δὴ κα τα του Κυ ρι

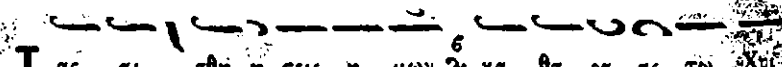
ου δὴ και κα τα του Χριστου ου αυ του δὴ

Α ο γον πα ρα νο μον κα τε θεν το κατ ε μου κα

Κυ ρι Κυ ρι ε δὴ μη εγ κα τα λι ι πη κς με δὴ

Τ ας αι σθη η σεις η μων κα θα ρα ας τω Χρι

στω δὴ πα ρα στη σω μεν δὴ και ως φι λοι αυ του ετα

ου χας η μων θυ σω μεν δι Αυ τον δλ και μη ταις με ριμναις

ου βι ου π συμ πνι γω μεν ως ο Ι ου δας δλ αλλ εν τοις

τα μει οις η μων κρα ξω μεν δλ Πα τερ η μων δλ ο εν τοις

ου ρα νοις α πο του πο νη ρου ου ου ου ρυ υσαι

μας δλ Δόξα και νυν. Χῆμα. Ἐπὶ τοῦ ἔσου.

Παρθένος ἔτεκε· ἀπειρόγαμε, καὶ παρθένος ἔμεινε·ς μητέρα ἀνύμφευτε θεοτόκε Μαρία Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐκέτευε, σωθήσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β'

Ε δρα με λε γων ο Ι ου δας τοις πα ρα νο

μοις γραμ μα τευ ευ σι τι μοι θε λε τε δου ναι

κα γω υ μιν πα ρα δω ω σω αυ τον εν με σω δε

των συμ φωνων αυ τος ει στη κεις α ο ρα τως

συμ φωνου με νος καρ δι ο γνω στα φεισαι των

ψυ χων η η μω ων

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω μεν ως περ

ρι α ε πι του δει πνου και μη κτη σω με θα

φι λαρ γυ ρι αν ως ο Ι ου δας ι να παν το

τε με τα Χρι στου του Θε ου ε σο ο με ε θα α

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ὅν ἔτεκες Περθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντός ὡς φιλόανθρωπον, διελίπης δυσωποῦσα, ἐν κινδύνων σῶσῃ τοὺς εἰς Σέ κατὰφεύγοντας.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Ι΄

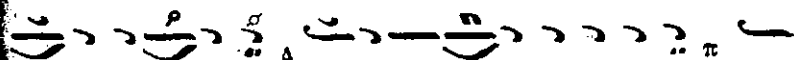
Δ ι α Λα ζα ρου την ε γερ σιν Κυ ρι ε το

ω σαν να Σοι ε κραυγα ζον παι δες των Ε θραι ων φι λαν

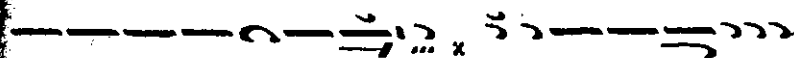
θρωπε ο δε πκ ρα νο μος Ι ου δας ουκ η θου λη

θη συν ε ε ναι

Ε ν τω δει πνω Σου Χρι στε ο Θε ος τοις μα

ταῖς Σου προ ε λε γες ς εις εξ η μων πα ρα δω σαι με ο

δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η θου λη θη συ νι ε

ε ναι

ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ε ο

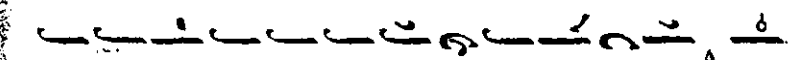
πα ρα δω σων Σε τις ε στι του τον δι α του αρ του

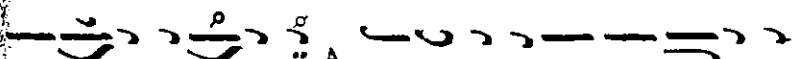
υ πε δει ξας ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η

θου λη θη συ νι ε ναι

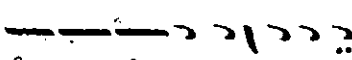
Ε ις τρι α κων τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ε και

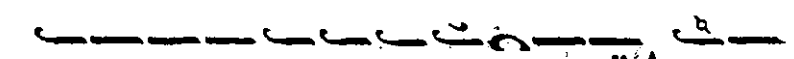
εις φι λη μα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι οι α πο

κτει ναι Σε ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η

θου λη θη συ νι ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι Σου Χρι στε ο Θε ος τοις μα

θη ταις Σου προ ε τρε πες ου τω ποι ει τε ως περ

ο δε παράνομος κτλ.

Γρη γο ρει τε κχι προ σευ χε σθε ι να μη πι

ρα σθη η τε τοις μα θη ταις Σου ο θε ος ημων

ο δε παράνομος κτλ.

Δόξα κχι νυν. Χῆμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

* Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους Σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντα μετὰ Θεόν εἰς σέ κχτιφεύγομεν ὡς ἄρρηκτον τείχος κχι προστασία.

ΚΑΘΙΣΜΑ ἤχος βαρύς

Ε ν τω δει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε ε φων

και την σκε ψιν της προ δο σι ι ας γι νωσων εν αυ

τω τον Ι ου ου εα αν δι η λεγ ζας α δι ορ

τον μεν του τον ε πι στα με νος γνω ρι σαι δε

πα σι βου λο με νος ο τι θε λων πα ρε δο θης

να κοσμον αρ πα σης του αλ λο τρι ου μα κρο θυ
με δο ο ξα α Σοι

Εὐαγγέλιον Β' κατὰ Ἰωάννην.

Ἀρχὴ—Ἐξηλθεν ὁ Ἰησοῦς.—Τέλος—Ἄλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

Δόξῃ τῇ μακροθυμίᾳ Σου, ἢ τῇ συγκρατήσῃ Σου,
ἢ τῇ σπουδῇ Σου.

ANTIΦΩΝΟΝ Δ' $\lambda x \pi q$

ἡ με ρον ο Ι ου δας q κα τα λιμ πα νει
τον Δι οκ κλον q και πα ρα λαμ βη νει τον Δι α βο λον q
τυ φλου ται τω πα θει της φι λαρ γυ ρι ας q
εκ πιπτει του φω τος q ο ε σχο τι σμε ε νος q πως γαρ
ἡ δυ να το βλε πειν q ο τον φω στη ρα πω λη η σας q
τρι α κον τα αρ γυ ρι ων q αλλ η μιν α νε τει λεν
ο πα θων υ περ του κο σμου q προς ον βο η σω μεν q

ο πα θων και συμπα θων αν θρω ποις δο ξα Σοι

Σ η με ρον ο Ι ου ου δας πα ρα ποι ει

θε ο σε βει αν και αλ λο τρι ου ται του χα ρι σμα το

υ παρ χων μα θη της γι νε ται προ δο της εν

θει φι λι κω δο λαν υ πο κρυ πτει και προ

μα ται α φρω ως της του Δε σπο ο του α γα α πη

δου λευ ειν φι λαρ γυ ρι ι α ο δη γος γε νο

νος συ νε δρι ου πα ρα νο μου η μαι

δε ε χον τες σω τη ρι αν τον Χρι στον αυ τον δο

σω μεν

Τ ην φι λα δελ φι αν κτη σω με θα ως

Χρι στω α δελ φοι και μη το α συμ πα θες προς τους

σι ι ον η μων ^π ₉ ι να μη ως ο δουλος κα τα κρι

ω ω μεν ^Δ ₉ ο α νε λε η μων δι α τα δη να

α ^π ₉ και ως ο Ι ου δας με τα με λη θε εν τες

η δεν ωφε λη σω μεν ^π ₉ Δύξ κ κτὶ νδν.

ε δο ζα σμε να πε ρι Σου ^Δ ₉ ε λα λη θη παν

χου ^π ₉ ο τι ε κυ η σας σαρ κι ^Δ ₉ τον των ο λων ποι

την ^π ₉ Θε ο το κε Μα ρι α ^π ₉ πα νυ μνη τε και α

ει ρο γα με ^π ₉

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Ε΄.

μα θη της του Δι δα σκα λου συ νε φω νει

ην τι μην ⁶ και τρι α κον τα αρ γυ ρι οis πε πρα κε

τον Κυ ρι ον ⁶ φι λη μα τι δο λι ω πα ρα δους

Αὐτὸν τοῖς ἀνομοῖς εἰς θανάτου ἔδωκεν

ἵνα ἡμερὸν ἐλάβεν ὁ Κτιστὴς οὐρανοῦ καὶ γῆς

τοῖς ἁγίοις τοῦ οὐρανοῦ μαθηταῖς ἡγῆται ὡς πατέρας

καὶ ἀρχαί· Ἰουδας ὁ παρὰ ἀδίδου με

μηδὲς με ἀρνήσεται βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ

ἐν μέσῳ οὐκ ὀλοιστῶν· πασχὼν γὰρ ὡς ἀνθρώπου

καὶ σώζων ὡς φιλόστοργος τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντες

ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ Δόξα καὶ νῦν.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἐπισχατῶν σου λαβοῦσα

καὶ τέλει σου τὸν Κτίστην τὸν οὐρανόθεν

Παρθένε σώω ζήτοὺς Σε ἐμεγαλύνοντες

τοῖς ἁγίοις

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ 5

77

Ση με ρον γρη γο ρει ο Ι ου δας πα ρα δου.

αι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω ω νων Σω τη ρα του.

χο ο σμου τον εκ πεν τε α αρ των χο ρ τα σαν τα.

αλη η θη Ση με ρον ο α νο μοσ αρ νει ται τον

Δι δα σκαλον μα θη της γε νο με νος Δε σπο ο

την πα ρε δω κεν αρ γυ ρι οis πε πρα κε τον μαν να.

χο ρ τα σαν τα τον αν θρω πον

Σ η με ρον τω σταυ ρω προ ση λω σαν Ι ου

δαι οι τον Κυ ρι ον τον δι α τε μο ον τα την

θα λασ σαν ρα α βω και δι α γα γο ον τα αυ τους

υ ε ρη η μω Ση με ρον τη λογ — χη την πλευ ραν.

αυ του ε κεν τησαν ⁷⁷ του πληγαις μα στιξαντος ^Δ υ

αυ των την Δι γυπτον ⁷⁷ και χο λην ε πο τι σαν ^Δ του

μαν να τρο φην αυ τοις ομ ⁷⁷ βρησαν τα

Κ υ ρι ε ε πι το παθος το ε κουσι ον ^Δ

πα ρα γε νο με ε νος ^Δ ε βο ο ας τοις μαθηταις Σου ⁷⁷

Καν μι αν ω ραν ουκ ε σχυ σα τε α γρυ πνη σα

μετ ε μου ^Δ Πως ε πηγγει λα τε ^Δ α πο θνησκειν δε

με ⁷⁷ Καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε ^Δ πως ου

θε αυ δει ^π αλ λα σπου δα ζει ^Δ προ δου ναι με τοις πα

νο ο μοις ⁷⁷ ε γει ρε σθε προ σευ χε σθε ⁷⁷ μη τις με αρ

νη ση ται ^π βλε πων με εν τω σταυ ρω ⁷⁷ μα κρο θυ με

δο ο ξα α Σοι ⁷⁷

Δόξα καὶ νῦν.

Χαῖρε, Θεοτόκε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς χωρήσασα ἐν μήτρᾳ
Σου. Χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἡμῖν ἐλαμ-
ψεν ὁ Ἐμμανουήλ. Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑ βαρύν: ᾠή

Π ο ι ο ς σ ε τ ρ ο π ο ς Ι ο υ δ ᾶ ᾠή προ δο την του Σω
τη ρ ο ς ε ι ρ γ α σ α τ ο ᾠή μη του χ ο ρ ο υ Σ ε τ ω ν Δ πο στο
λων ε χω ρ ι σ ε ᾠή μη του χ α ρ ι σ μ α τ ο ς τ ω ν ι α μα
των ε στε ρ η σ ε ᾠή μη συν δει π ν η σ α ς ε κ ε ι ν ο ι ς ᾠή Σε
της τ ρ α πε ε ζ η ς α π ω σ α τ ο ᾠή μη των α λ λ ω ν ν ι ψ α ς
τους πο δ ᾶ ς ᾠή τους σου ου ς υ π ε ρ ε ι δ εν ᾠή ω πο σ ω ν α
γα θ ω ν α μ ν η η μ ω ν ε γ ε — ν ο υ ᾠή και σου μεν η α χ α ρ ι
σ τ ο ς σ τ η λ ι τ ε υ ε τ α ι γ ν ω ω μη α υ του δε η α
ν ε ι κα σ τ ο ς μα κ ρ ο θ υ μ ι α κ η ρ υ τ τ ε τ α ι ᾠή και το
με γ α ε ε λ ε ε ο ς ᾠή

Εὐαγγέλιον Γ' κατὰ Ματθαῖον.

Ἀρχή—Οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν

Τέλος — Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλυσε πικρῶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Ζ'

Τοῖς σὺλ λα βου σι Σε πα ρα νο μοις α νε χό

με νος ἡ ου τῶς ε βο ας Κυ ρι ε δὴ ει και ε πα τά

ξα τε τὸν ποι με να και δι ε σκορ πι σα τε τα δω

δε κα προ βα τα τους μα θη τας μου ἡ η ὅυ να μὴν πλεί

ους η ὅω δε κα ἡ λε γε ω νας πα ρα στη ησαι αγ γε λων

αλ λα μα κρο θυ μῶ ε να πλή ρω θη α ε

δη λω σα υ μιν δι α των προ φη των μου α δη λα και

κρυ φι α Κυ ρι ε ὅο ο ξα α Σοι

Τρι τον αρ νη σα με νος ο Πε τρος ευ θε ως

το ρη θεν αυ τω συν η κεν αλ λα προ ση γα γε Σοι

κα κρυ α με τα νοι ας π ο θε ος γ ι λα σθη τι γ

και σω ω σο ον με γ

Δόξα και νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Ὡς πύλην σωτήριον, καὶ παράδεισον τερπνόν, καὶ φωτὸς ἀϊδίου
ἐβλήν ὑπάρχουσιν, τὴν ἀγίαν Περθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες λέγον-
τες τὸ χαίρει αὐτῇ.

ANTIΦΩΝΟΝ Η' π ἡχ. β'

ι πα τε πα ρα νο μοι Δ τι η κου σα τε πα ρα

υ Σω τη η ρος η μων π ου νο μον ε ξε θε το π και των

ο φη των τα οι θα γ μα τα π πως ουν ε λο γι σα σθε Πι

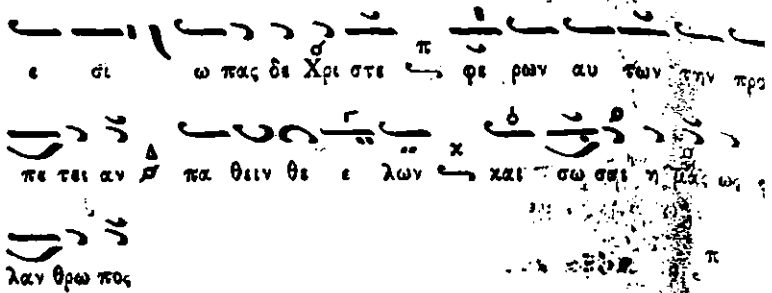
α τω πα ρα δου ου ναι Δ τον εκ θε ου θε ον λο ο

ο και λυ τρω τη ην των ψυ χων η μων π

ταυ ρω θη τω ε κ ρα ζον Δ οι των σων χα ρι σμα α

α ει ει εν τρυ φων τε π και κα κου ρ γον αντ ευ ερ

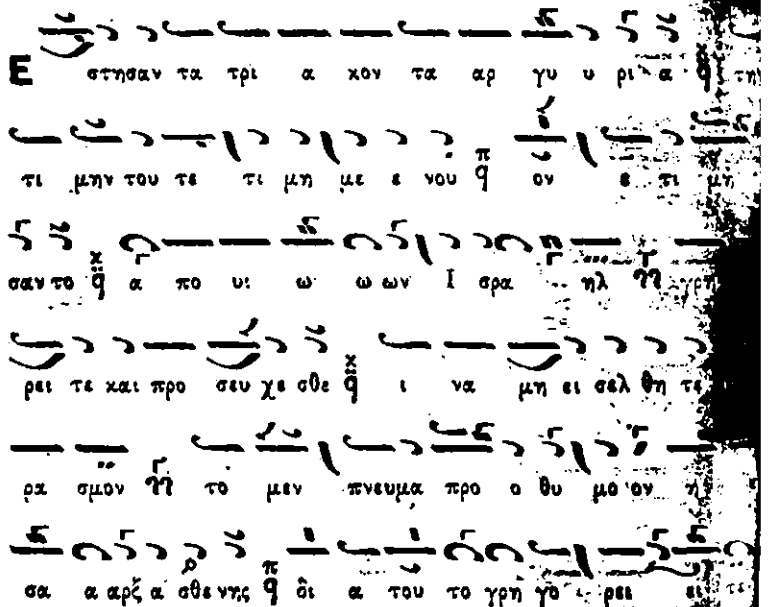
του Δ η τουν το λα βειν Δ οι των δι και ων φο νευ ται π

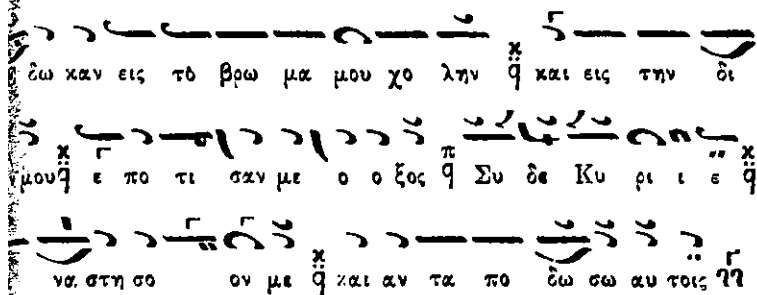

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ ἱστού.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν περρητίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, τὸν ἐκ Σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Περθένη· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός· πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου· μὴ περὶ δὲ ἁμαρτωλῶν ἰκεσίαι· ἢ πάντεσσι, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν ἀγαπᾷ, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Θ.

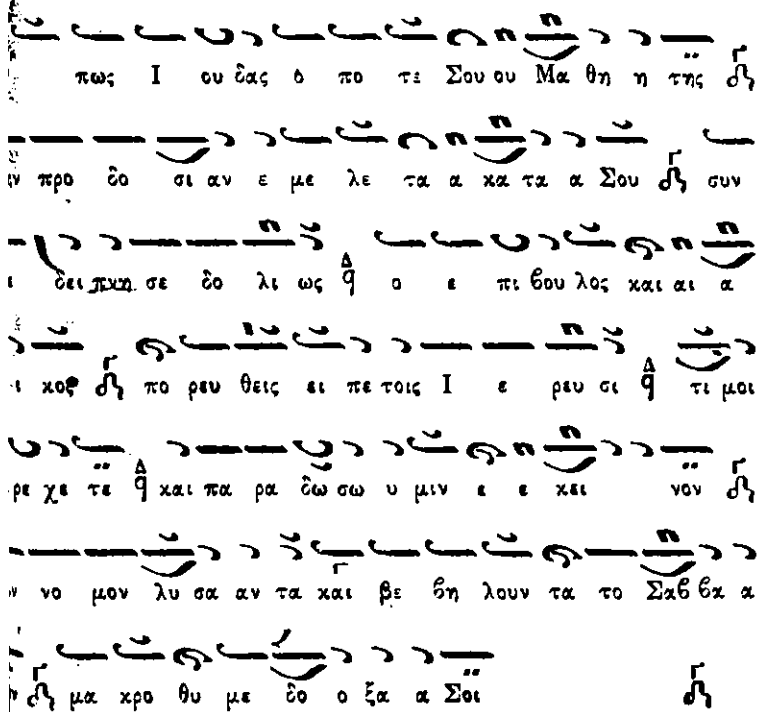

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ ἴσου.

Οἱ ἐξ ἑθνῶν ὑμνοῦμέν Σε, Θεοτόκε ἀγνή· ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν
ὃν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρacts τοῦς ἀνθρώπους διὰ Σοῦ ἐλευθε-
σαν· τ.

ΚΑΘΙΣΜΑ

$\frac{12}{\Gamma\alpha}$

Εὐαγγέλιον Δ' κατὰ Ἰωάννην.

Ἀρχή — Ἀγούσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Παλᾶτιον.

Τέλος — Τότε οὖν παρέδωκεν Αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Ι'. *ἦχος λ' β'*

0 α να θα λ λο με νος φως ως ι μα ρ ον ε

γυ μνος εις κρι σιν ι στα το και εν σι α ε γο ο ο

νι ρα πι σμα ε δε ξα το υ πο χει ρων ων ε πλα σθη

ο δε πα ρα νο μος λα ος ω σταυ ρω προ ση

λω σε το ον Κυ ρι ον της δο ξης το τε το κα

τα πε τασμα του να αυ τε σχι ι ι σθη ο η λ

ε σκο τα σε μη φε ρων θε α σα σθαι θε ον υ

με νον ον τρε μει τα συμ παν τα αυ το ον προ

νη η σω ω με εν

0 μα θη της ηρ νη σα το ο λη στης

ἡ σε μνησθητι μου Κυρι ε εν τη βηλαι ει α α

Σου ου

6

Δύξα καὶ νῦν. Χῆμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου καταδεζόμενος Κύριε, σάρκα φέρεσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, Σέ δοξολογοῦμεν φιλόνηρωπε.

ANTIΦΩΝΟΝ ΙΑ'

ἡχος λ β'

Δ

Α ν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε τω ω

γε νει των Ε θραι ων σταυρω θη ναι Σε κα τε δι

κα σαν ο ζος και χο λη η ην Σε πο τι σαν τες

αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των

ο τι ου συ νη καν την ση ην συγ κα τα α θα α

σι εν

6

Δ

Ε πι τη προ δο σι ι ι α ουκ ηρ κε σθη σαν

Χρι στε τα α γε νη των Ε θραι ων αλλ ε κι

νούν τας κε φα λας αυ των ^Δ μου κτη ρι σμον και χλε ε ευ

ην προ σα γον τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα

τα ερ γα αυ των ο τι κε να κα τα Σου ου ε με

λε ε τη η σα αν ⁶

Ο υ τε γη ως ε σει ει σθη ου τε πε τραι ως

ερ ρα γη σαν Ε θραι ους ε πει σαν ου τε του να ου

το κα τα πε τα σμα ^Δ ου τε των νε κρω ω ων η Δ

να στα σις αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ερ γα αυ των ο τι κε να κα τα Σου ου ε με λε

τη η σα αν

Δόξα καὶ νῦν. Χῆμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσοῦ.

Θεὸν ἐκ Σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε. Περθένε, μόνη ἀγία, μόνη εὐλογημένη. Διὸ ἀπχύστως, Σὲ ἀνυμνοῦντες, μεγαλύνομεν.

ANTIΦΩΝΟΝ IB'

ἤχος λ δ'.

δ'

α δε λε γει Κυ ρι ος τοις Ι ου δαι οις δ'

α ος μου τι ε ποι η σα α σοι θε η τι σοι πα ρη

νω χλη σα δ' τους τυ φλους σου ε φω τι σα θε τους λε πρους

ου ε' κα θα ρι σα δ' αν ορα ον τα ε πι κλι νης q

η νωρ θω σα μην δ' λα ος μου τι ε ποι η σα

σοι θε και τι μοι αν τα πε δω κας δ' αν τι του μα

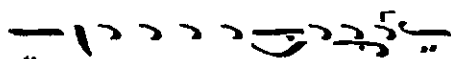
να χο λην η αν τι του υ υ δα τος ο ξος δ'

τι του α γα πα αν με θε σταυ ρω με προ ση λω

τε δ' ου κε τι στε ε γω λοι πον η κα λε σω μου

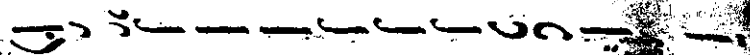
ε θνη δ' κα κει να με εο ξα σου σι δ' συν τω

α τρι και τω Πνευ μα τι δ' κα γω αυ τοις δω ρη σω μι

ζω η ην την αι ω ω νι ι ον

ν

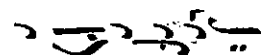
Σ η με ρον του να ου το κα τα πέ τα σμα λ εις

ε λεγ χον ρη γνυται των πα ρα νο μων δ και τας ι δι

α κτι νας π ο η λι ος δ κρυ υ υ πτει Δε σποτην ο ρη

σταυρου ου με νον

ν

Ο ι νο μο θε ται του Ι στρα ηλ δ Ι ου δαι οι

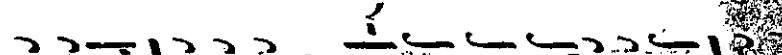
και Φα ρι σαι οι δ ο χο ρος των Α πο στο ο λων βο

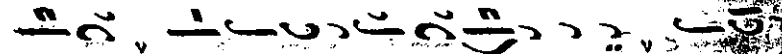
προς υ μας δ Ι δε να ος λ ον υ μεις ε λυ σα τε

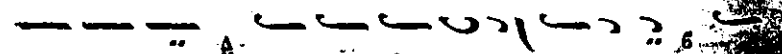
ι δε α μνος δ ον υ μεις ε σταυ ρω σα τε

φω πα ρε δω κα τε δ αλλ ε ζου σι α ε αυ του

νε στη δ μη πλα να σθε Ι ου δαι αι αι οι δ αυ

γαρ ε στιν δ ο εν θα λασ ση σω ω σας λ και

ε ρη μω θρε ψας δ^ν Δυ τος στιν η ζω η και τη

φως γ^ν και η ει ρη η νη του κο σμου δ^ν

Δόξα και νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Χαίρε ἡ πύλη τοῦ βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώ-
δευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

ΚΑΘΙΣΜΑ

δ^ν

0 τε πα ρεστις τω Κα ι α φα ο θε ος δ^ν

και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο κρι ι της δ^ν αι

ου ρα νι αι ου να μεις δ^ν εκ του φο βου ε σα λευ

θη η σαν δ^ν το τε δε και υ ψω θης πι του

ξυ λου δ^ν εν με σω ου υ ο λη στων δ^ν και ε λο γι

σθης με τα α νο μων ο α να μαρ τη η τος δ^ν δι α

το σωσαι τον αν θρω ω πον δ^ν α νε ξι κα κε

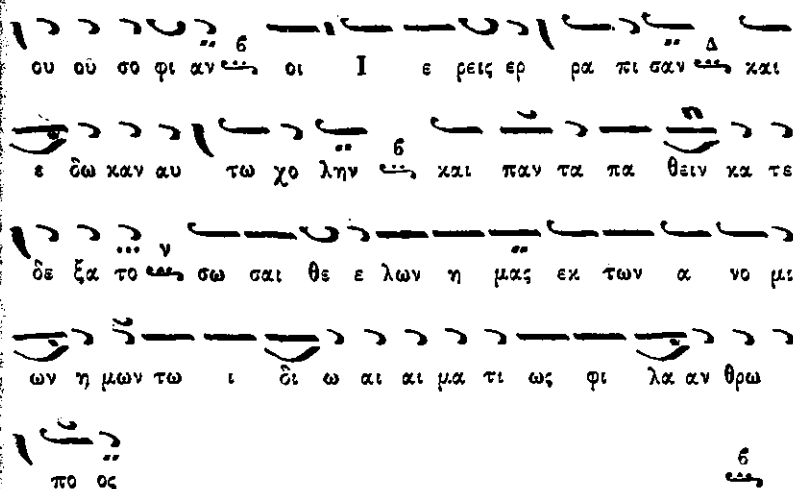
δο ο ξα α Σοι δ^ν

Εὐαγγέλιον Ε' κατὰ Ματθαῖον.

Ἀρχὴ — Ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη
Τέλος — Τοῦτον ἡγγάρευσαν ἰνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ ΙΓ'. ἤχος λ' 6' Δ

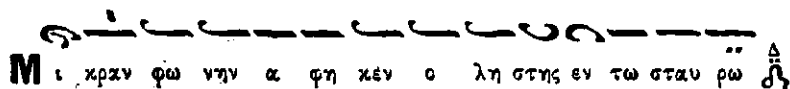
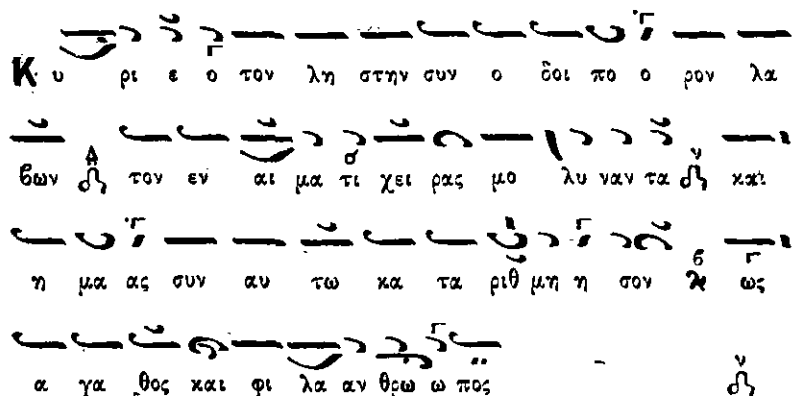
Τ ο α θροί σμα των Ι ου δαι αι ων τω Πι
λα τω η τη σαν το σταύρω θη ναι Σε Κυ ρι
Αι τι αν γαρ εν Σοι μη ευ ρον τες τον υ πευ θυ νον
Βρα β θαν η λευ θε ρω σαν και Σε τον δι και ον κα
τε δι κα σαν μι αι φο νι ας εγ κλη μα κλη
ρω σα με νοι αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν
τα πο δο μα αυ των ο τι κε να κα τα Σου ου ε
με λε ε τη η σα αν
Ο ν παν τα φρι ισ σει και τρε ε ε μει και πα
σα γλωσσα υ μνει Χρι στον Θε ου ου δυ να μιν και Θε

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον,
 Αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ANTIΦΩΝΟΝ ΙΔ'. ἤχος λ δ' ς

σου ου προ σχυ του με εν σου τα πα α θη Χρι

(γ)
 ε ε ξον η η μι εν και την εν

ξον σου Α να α α α στα α α α γιν

Εἰρηλογικῶς Δ

Μη ὡς Ἰουδαίους ὁρᾶσθαι καὶ γὰρ

το Πα σχα η μων υ περ η μων ε τυ θη Χρι στος

Θε ος αλλ εκ κα θαρω μεν ε αυ τους α πο τα

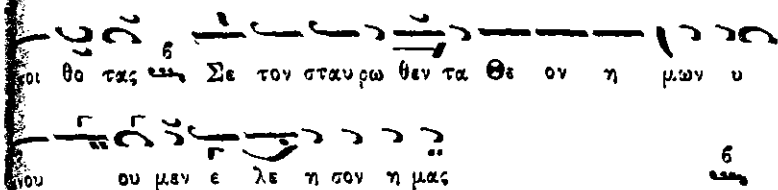
τος μο λυσμου και ει λι κρι νως δε η θω ω μεν αυ τω

α να στα ο θς ος ^{...} ²ω σου η μα ας ως φη λα

6
 ۱۱۱۱

σταυ ρος Σου Κυ ρι ε ζω η και α

σις υ υ παρ χει τω λα ω σου ⁶ και επ αυτω ω

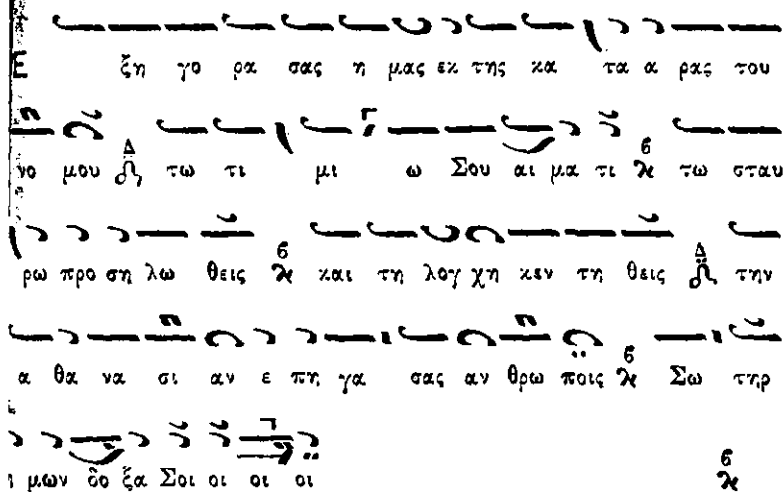

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Ὁρῶπά Σε κρεμάμενον Χριστέ, ἢ Σε κήσασα, ἀνεβόα. Τί τὸ ξένον, ἄρῳ, μυστήριον Ὑιέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις σκεπὶ πηγνύμε-
ως ζωῆς χορηγέ!

ΚΑΘΙΣΜΑ

**6
2**

Εὐαγγέλιον ἔκτον κατὰ Μάρκον.

*Ἀρχή—Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν
Τίλος—Ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.*

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς στίχ. η'.

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ.—ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΠΕΜΠΤΗΣ

3

Ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου μνησθητι ἡμῶν Κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

6
α

Διὰ ξυλου ο Α δαμ α Πα ρα δει σου γε γο νεν

α ποι κος α Δι α ξυλου δε σταυ ρου α ο Λη στης Πα

ρα δει- σον ω κη σεν α ο μεν γαρ γευ σα με νος α

εν το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν τος α ο

δε συ σταυ- ρου με νος α Θε ον ω μο λο ο γη σε τον

κρυ πτο με νον α μνη σθη τι και η μων Σω τηρ ος εν τη

βα σι λει α Σου α

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠγήσαντο ἄνθρωποι καὶ ὡς πα-
ράνομον Αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες σταυρο-

ΣΗΜ. Αἱ τὸ ὄφρ' ἔχουσι συλλαβαὶ ληφθῆναι εἰς ἓνα χρόνον.

τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μαρτυροῦσιν. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον,
τὴν μιμησάμενοι πίστει κράζομεν Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Σωτήρ,
ἡ βασιλεὺς Σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοῦ καὶ τοῦ κόσμου ὁ ἔσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον πρὸς
αὐτὸν ἐμμενῶς ἀνυπερόχως, ἔλεγε στυγερῶς Χριστὸν τὸν ἀνέ-
μῳ Βασιλεῖν δὲ πολλοὺς οὕτως ἠγάπησαν· ἡμεῖς δὲ φεγγόμεθα,

τοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτὸν καὶ Μνήσθητι καὶ
ὁ Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁρῶντες.

Ἡ ζωφόρος Σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἑδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα τὴν ἐκ-
κρίαν Σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει Παράδεισον, ἐντεῦθεν μερί-
μα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὸν κόσμον ἀρδεύουσα,
Κτίσιν εὐφραίνουσα καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς.

ὁ δὲ δα σκου σα προ σκυ νειν την βχ σι λει αν Σου κα

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Εσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵν' ἐμοὶ πηγᾶς τὴν ἀφῆσιν· ἐκεντήθης τὴν
ἐκκρίαν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι τοῖς ἔθνεσιν προσήλωσαι,
ἐγὼ τῷ βάθει τῶν πηγαίων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους Σου, πι-
νόμενος κράζω Σοὶ ζωοδύτα Χριστέ.

ὁ δο ξα και τω σταυ ρω σω τερ και τω πα θει Σου

Τὴν φωνὴν πρὸς αὐτὸν Ἐνταῦθα τρεῖς συλλαβαί, λαμβάνονται εἰς ἓνα
ῥον, ἀποτελεῖσαι τρίηχον χορεῖον (triole).

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτοὶ ἐσὶν βασιλεῖς τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου Σου Χριστέ, πᾶσα Κτίσις βλέπουσα ἔτρεψε τὰ μέλια τῆς γῆς, ἐδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους Σου· φωστῆρες ἐπαιπτοντο καὶ τοῦ Νικοῦ ἐρράγη τὸ κατὰπέτασμα. Τὰ ὄρη ἐτρεμάθησαν

καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ Ἀηστὴς ὁ πιστὸς ἤκραν γὰρ ζεῖ Σοι

ἡ μιν Σωτηρ το μνησθητι

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ἐνειδίσωσιν ἡμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπω πονηρὸν ῥῆμα κατ' ἡμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἡμῶν.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λόγον ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκείσε τύραννον ἔδρασας, βυσσάμενος ἄπαντες δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει Σου· δι' ἧς ἐρωτίσθημεν, φίλων Κύριε, καὶ βοῶμέν Σοι Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ἡμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ὁ ὁ ψαλμὴς ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ἀηστοῦ μετάνοιαν, καὶ ἡμῶν παρὰσχου μόνε φίλάνθρωπε, τοῖς πιστοῖς τρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ βοῶσί Σοι Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ Ἅγιον, ὁμοφώνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως· εὐξώμεθα, Μονάδα θεότητος, ἐν τῇ ὑπάρχουσας ὑποστάσεις, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλὴν ἀδιαίρετον

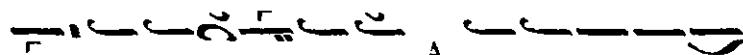
ἀπρόσιτον· ἡ δι' ἧς ἐκλυτρομεθα του πυροσ

λασεως

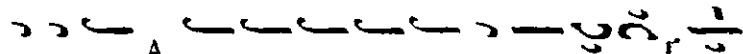
Καὶ νῦν.

Τὴν Μητέρα Σου Χριστέ, τὴν σαρκὶ ἀσπύρως τεκοῦσάν Σε, καὶ
 ἁγνὸν ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνανσαν ἄφθορον, Αὐτὴν Σοι προ-
 γομεν, εἰς προσθεῖαν Δέσποτα πολυέλεε, πικισμάτων συγχώρησιν,
 ῥήσασθαι πάντοτε τοῖς κρυγάζουσι Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ
 τῇ βρασιλείᾳ Σου.

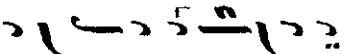
6
 2

ε ε με ρι ε σαν το δὶ τα ι μα τι α

ου ε αυ τοις δὶ και ε πι τον ι μη τι σμον μου 7 η ε

α λον κλη η η ρο ον

6
 2

Εὐαγγέλιον Ζ' κατὰ Ματθαῖον.

Ἀρχὴ — Ἐλθόντες· στρατιῶται

Τέλος — Ἀληθὺς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

Εἶτα ὁ ψαλμὸς Ν' Ἐλεησόν με ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον Η' κατὰ Λουκᾶν,

Ἀρχὴ — Ἦγοντο τὸν Ἰησοῦν — Τέλος — Ὁρῶσαι ταῦτα.

Τριώδιον οὗ ἡ ἀκροστιχὶς «Προσάββατόν τε»

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ ε' ἤχος β' — Ὁ Εἰρμός.

Δ

προς Σε ορ θρι ι ζω τον δι' ευ σπλαγ χνι ι αν

Σε αυ τον τω πε σο ον τι κε νω σαν τα α τρεπτως

και με χρι πα θων ^Δ α πα θως υ πο μει ναν τα

θε ου ⁶ την ει ρη η νην ⁶ πα ρα σ, ου μοι φι λαν

ω πε ⁶ ε

P υ φθεν τες πο — ^Δ ρας και προ κα θαρ θε εν τες

μυ στη ρι ου με θε ε'ξει του θει ου νυν Χρι στε ^Δ Σο

οι υ πη ρε ται ⁶ εκ Σι ων λαι ω ω νος ^Δ

με γα προς ο ρος συν α νη ηλ θον ⁶ υ μουντες Σε

λα αν θρω ω πε ⁶ ε

O ρα τε ε — ^Δ φης ⁶ φι λαι μη θρο ει ει σθε ⁶ νυν

γαρ ηγ γι κεν ω ω ρα λη φθη ναι με κταν θη ναι χη

σιν α νο μων ⁶ παν τες δε σκδρ πι σθη σε σθε ε με λ

παν τες ⁶ ους συν α α ξω ⁶ κη ρυ ξαι μοι φι λ

ανθρωπω ποον

6

Καταδασία.—Πρός Σε ὁδηρίζω.—Εἶπα τὸ **Κοντάκιον,**
Ὡδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

Σ στη λην κα κι ας αν τι θε — ου παι δες θει

ει οι πα ρε δειγ μα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ

ατ το με νον α νο μον συν ε ὄρι ον βου λευ ε ται κε να

χτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα του ουν τα πα λα μη

ον πα σα κτι ι σις ευ λο γει δα ξα ζου σα εις

τους αι ω νας

Α πο βλε φα ρων μα θη ται αι νυν υ πνον ε

ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προ σευ χη δε γρη

γο ρει τε πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και μα λι

στα Σι ι μων τω κρα ται ω γαρ μει ζων πει ει

ρα γνωθι με Πετρε, ὃν πασα κτίσις

γείδο ξαζουσαις τω νας

Βεβηλον ἐπὶ τῶν χειλέων σου ποτε προ-

ηησομαι Δε σπὸ τα συν σοι θα νουμαι ως

ευγνωμων καν οι παντες αρνησονται ἐβόησε

Πετρος σαρκος δε αιμα ο Πατηρ σου αι πα-

καλυψομαι Σε. ὃν πᾶσα κτλ.

Βάθη Σοφίας θεϊκῆς, καὶ γιῶσεως οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας. Ἀβυσσὸν δέ μου τῶν κριμάτων, οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε, ὁ Κύριος ἔφη. Σὰρξ οὐκ ὑπάρχων, μὴ κκυχῶ ἀρνήσῃ γάρ με τρίτον ὃν πᾶσα κτλ.

Ἀπαγορεύεις Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος ὡς εἴρηται, καὶ σοὶ παιδίσκη οἷα θάττον προσελθοῦσα προῆρσι Σε, ὁ Κύριος ἔφη—πικρῶς δακρύσας, ἔξεις ὅμως εὐέλαιόν με ὃν κτλ.

Ὡδὴ θ' Ὁ Βίρμδς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυνακρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν λόγον τεχούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρειον.

Ὁλέθριος σπείρα θεοστυγῶν, πονυρευομένων θεοκτόνων συναγωγῇ

Ἰέστη Χριστέ Σοι, καὶ ἄδικον ὡς εἶλας, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων
ὃν μεγαλύνομεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἄσθεῖς, προφητῶν φωνάς τε, μελετῶντες
διὰ κενῆς, ὡς πρόβατον εἶλκον, τὸν πάντων Σε Δεσπότην, ἀδίκως
ἀπαχιάσαι· ὃν μεγαλύνομεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωὴν, σὺν τοῖς γραμματεῦσιν, ἀναireί-
σθαι οἱ ἱερεῖς, παρέσχον πληγέντες, κακίᾳ αὐτοφθόνῳ, τὸν φύσει ζω-
δότῃν, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύλωσεν κύνας ὥστε πολλοί, ἐκρότησαι Ἄντζ σιγόναι σὺν ῥα-
πισμῷ· ἡρώτων Σε, συὸ δὲ ψευδῇ κατεμικτύρουν, καὶ πάντας ὑπο-
μείνας, ἔπκυντας ἔσωσας.

Ἑξαποστειλᾶριον.

ᾠή

Τὸν Δεστην αὐθμερο οὐκ ὄντος τοῦ Παράδει-
σου ἡξίωσας Κυρίου ἐξ ἡμέ-
ρω ξύλου του σταύρου φωτισὸν καὶ σω-
ωσον με (ἐκ)

ᾠή

Εὐαγγелиον Θ' κατὰ Ἰωάννην.

Ἀρχή—Εἰσπήγεισιν πρὸς τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ

Τέλος — Ὁψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Πάσπνοηαι σαατωτον Κυριον ᾠαι
ναι τε τον Κυριον ἐκ των ουρανων ᾠαι

νεί ει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι σοις π Σοι πρε πει

μνος τω ω Θε ε ω

Α ι νεί ει τε Αυ τον πα αντες οι αγ γελοι αυ του

αι νει τε αυ τον χ πασαι αι ου να μεις αυ του χ Σοι

πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

Δ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σαν χ ο πρω το το

κος Υι ος μου Ι σρα ηλ η ε με ε εγ κα τε λι πεν ν

πη γην υ δα τος ζω ης χ και ω ρυ ξεν ε αυ τω χ

φρε αρ συν τε τριμ με ε νον π ε με ε πι ξυ υ λου ε

σταυ ρω σε χ τον δε Βx ραβ θαν χ η τη σα το και α πε

λυ υ σεν π ε ξε στη ο ου ρα νος ε πι του τω Δ και ο

η λι ι ος χ ακ τι ι νας α πε κρυ ψε ν Σο

δε I σρα ηλ ουκ ε νε τρα πης αλ λα θα να τω

με πα ρε δω κας α φες αυ τοις Πα τερ α γι ε ου

γαρ οι θα σι τι ποι η η η σαν

Ε κα στον με λος της α γι ας Σου σαρ κος α τι

μι αν δι' η μας υ πε μει ει νε τας α καν θας η κε

φα λη η ο ψις τα εμ πτυσμα τα αι σι α

γο νες τα ρα πι σμα α τα τα στο μα την εν ο ξει κε

ρα σθει σαν χο λην τη γευ σει τα ω ω τα τας

δυ σε βει εις βλα σφη μι ας ο νω τος την

φραγ γε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον αι του ο

λου σω μα τος εκ τα σεις εν τω σταυ ρω τα αρ θρα

τους η λους και η πλευ ρα την λο ο ογ χην ο

παθών υπερ ἡ μῶν καὶ παθῶν ἐλευθερώω

ἡ μᾶς ᾠὴ οὐ συγκαταβάς ἡμῖν φιλιανθρωπία

ἰαχὴ καὶ ἀνυψώσας ἡ μᾶς παντοδύναμη σωτήρ

ἐλευήσον ἡ μᾶς

Σταυρώθεις τὸς Σου Χρίστε πασά ἡ Κτίσις βλέπει

που σαα ἐτρέμε ᾠὴ ταθεμελια τῆς γῆς διέδο

νηθήσαν ᾠὴ φοβώτου κράτους Σου ᾠὴ Σου γὰρ υψώ

θεις τὸς σημερινὸν γένος Ἐβραίων ἀπώλεε τὸ ᾠὴ

τοῦ ναοῦ τοῦ κατετασμά διέρραγη

διχῶς ᾠὴ ταμνημεία ἡ νεώχθησαν ᾠὴ καὶ νε

κροῖ ἐκ τῶν τῶν ἀφωνα νεστήσαν ᾠὴ ἐκατονταρχος

ἰδὼν τοβαύμα ἐφοίξε ᾠὴ παρῆστωσα δὲ ἡ

Μη τηρ Σου ὅ α θρη νω ὅου σα μη τρι κως ^π πως μη

θρη νη — σω και τα σπλα αγ χνα μου τυ υ υ

ψω ^χ ^q ο ρω σα Σε γυ μνον ^χ ^q ως κα τα κρι τον εν

ξυ υ λω κρε μα με ε νον ^π ^q ο σταυ ρω θεις και τα φεις ^χ ^q

και α να στας εκ των νε κρων ^χ ^q Κυ υ ρι ὅο ο

ξα α Σοι η

Δόξα ^π ^λ ^{6'}

E ξε ὅυ σα — αν με τα ι μα α

τι ι α — α μου και ε νε ὅυ σα αν με χλα

μυ υ υ ὅα α κο ο κι — νην ^π ε θη

καν ε πι την κε φη λη η ην μού ^Δ ^q στε φη α νον ^q

εξ α καν θων ^Δ και πι την ὅε ξι αν μού χει

ει — ρα ε ε δω καν κα λα

μον ι να συν τρι ι ι ψω ι να συν

τρι ι ι ψω ω α αυ τους λ ω ω ως σκε ε ε

ευ η κε — ρα με — ως

Καὶ νῦν. ἤχος λ π β' π

Τ ο ον νω το ον μου ε δω ω κα εις μα στι ι ι

γω ω ω σιν το δε προ ο σω ω πο ο ον μου

ουκ α πε στρα α αφην α πο εμ πτυ σμα α α

των βη μα τι Πι λα του πα α ρε ε ε στην

και σταυ ρον υ υ πε μει ει να δι α την του ου κο

ο σμου σω τη ρι ι αν

Εὐαγγέλιον Ι'. Εἶτα Σοὶ δόξα πρέπει. Εἶτα Συναπτή.
μεθ' ἧν τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον. Εἶτα τὰ ἀπόστιχα.

Ἦχο: α'.

π
q

α σα γι κτι σις ηλ λοι ου το φο βω θε ω ρου σα α

π εν σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χοι στε π ο η

ος ε σχο τι ι ι ζε ε ε το ο q και γης

τα θε με λι ι α συ νε — τα α ρα ατ τε ε

το ο τα παν τα συ νε πα α σχον τω τα πα αν

α α κτι ι ι σα — αν τι q ο ε κου σι ως

αι η μας υ υ πο ο μει νας ηη Κυ ρι ι δο ο

ξα α α α Σοι π q Δ

α ος ου σε βη ης και πα ρα α α νο μος Δ

ι να τι με λε τα κε να Δ ι να τι την ζω

ην των α α πα — αν των Δ θα να τω κα τε

δι ι ι κα σε με γα θα αυ μα
 Δ

ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α νο μων πα
 Δ

δι ι — δο ο ο ται και πι ξυ λου
 Δ

νυ ψου ου ται αι ο φι λα αν θρω ω ω πορ
 Δ

ι να του εν Δ δη δε ε σμω ω ω τας ε
 Δ

θε ρω ω ση κρα α ζο ο ον τας μα
 Δ

θυ με Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα — α Σοι
 Δ

Σ η με ρον Σε θε ω ρου σα η α με εμ πτο
 Δ

ο ος Παρ θε ε νος εν σταυ ρω λο ο γε ε α
 Δ

τω ω με — ε νον ο δυ ρο με ε
 Δ

η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω
 Δ

την καρ δι — ι αν πι ι κρω ως και στε να ζου σα
 Δ

ου νη ρως εκ βα αθους ψυ υχη ης πα ρει ας συν θρι

ξι κα τα α ξαι νου ου σα κα τε τρυ υ υ

χε ε το δι ο και το ο στη — θο ος

του υ πτου ου ου σα α νε κρα α γε ε γο ε ε ρως

οι μοι θει — ο ο ον τε ε ε κνον οι μοι το φω

ος του ου ου κο ο ο σμου τι ε δυς εξ ο φθλ μω

ων μου ο α μνο — ος του θε ε ου ο ο θε εν

στρο τι αι των α σω μα α των τρο μω ου νει ει ει ει

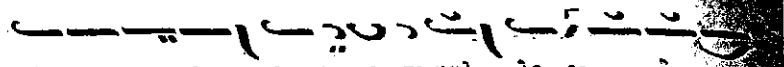
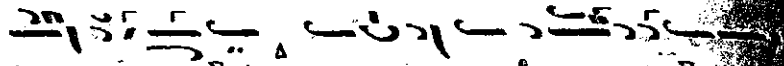

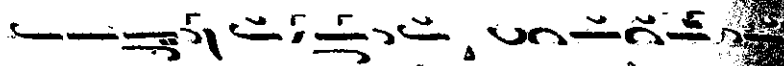
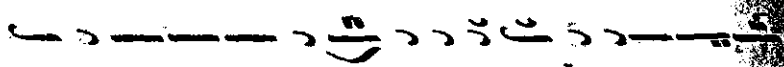

χον το λε ε ε γου — σαι α κα τα λη πτε

Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α Σοι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι στε

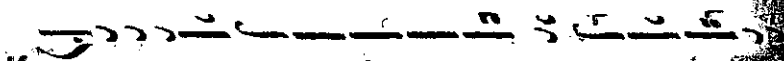
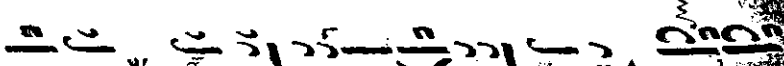
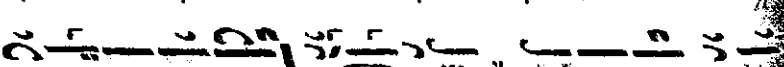

Σε τον παν των Κτι σην και θε ον η σε α σπο ο ρως

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.—ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΠΕΜΠΤΗΣ 4

 ω ως τε κου — σα ε βο — α — πι ε ι χρο

 υι ε ε μου ου που το κχλ λο ος ου της

 μαρ φη ης Σου Δ ου φε ρω κα βο ρα αν Σε α

 δι ε ι ι κως σταυ ρου ου ου με — ε νον σπευ σου

 α νχ α — στη η η θι ο πως ι δω κα α

 σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ξα α να α —

 στα — σιν Δ

Δόξα ᾧ ᾠς ᾠ δ.

δ.

 Κ υ υ ρι α να θαι νον τος Σου εν τω σταυ —

 ρω ω ᾧ φρ βος και αι τρο ο ο μος ος ε —

 πε — πε σε τη και — ι σει δ και την γην μεν ε

 κω λυ υ ες ἧ κα τα πε ει ειν τους σταυ ρου ουν τα κς Σε

ω δὲ **Δ** ὁη ε πε τρε ε πες **6** α να πεμ πειν τους δε

σμε ι ους **Δ** εις α να γε εν νη η σιν ἑρο των **6**

Κρι τα **6** ζων των και νε κρων **6** ζω ην ηλ θες πα ρα

γειν και ου ου θα α να α τον **6** η φι λαν θρω πε δο ο

ξα — α Στοι **6**

Καὶ νυν. ἡχος **Δ** δ' **6**

Η ὁη βε πτε ται **6** κα λα μος **9** α πο φα α α σε

ως **Δ** πα ρα κρι των α δι κων **6** η και Ι η

ρους δι κα ζε ε ται **Δ** και κα τα κρι ι νε ε ται **6** αυ ρω

6 και πα σχει η η η κτι **Δ** σι ις εν σταυ ρω

κα θω ρω ω σα τον Κυ — ρι ι ον **6** αλλ

ο φυ σει σω μα τος **6** δι ε με ε ε πα α σχων **6**

α γὰ ἀ θς 77 Κυ ρι ε δο — ξα

Σοι οι — οι ος

Εἶτα — Ἀγαθὸν τὸ ἱξομολογεῖσθαι. — Τρισάγιον.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἐξηγόρτσας ὑμᾶς ἴδε σελ. 33.

καὶ ἀπύλσεις.

ΤΕΛΟΣ

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

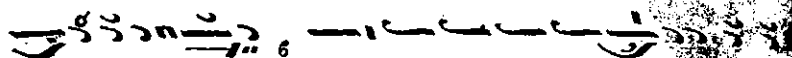
Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι. Μετὰ δὲ τὴν Α ὥραν ψάλλον-
ται τὰ ἐπόμενα στιχηρικά ἰδιόμελα.

Σωθρορίου Ἱεροσολύμων († 640) ἡχ. πλ. δ' δὴ

Σ ἡ με ρον τοῦ να οὔ τὸ κα τα πε τα σμα χ
 εἰς ἔ λεγ χον ρή γνυ παι των πα ρα νο
 μων δὴ καὶ τὰς ἰ δί ας ἁ κτί ι ι νας ο ἡ λι ο ος
 κρύ πτει χ Δε σπό τηνό ρων σκουρού ου με
 γον

Στιχ. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ;

ν δὴ Ως πρό βα τον ἐ πί σφα γὴν ἡ χθης Χρι στέ
 βα αι λεῦ δὴ καὶ ὡς ἁ μνὸς ἁ κx
 κος προ ση λώ θης τῷ σταυ ρῷ δὴ ὑ πό τῶν πα ρx

νό ο μωνά ανδρωων δι α τας α μαρ τί

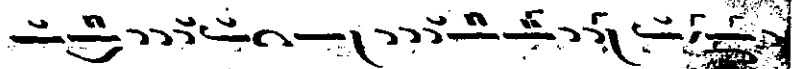

μωνφι λα αν θρω πε

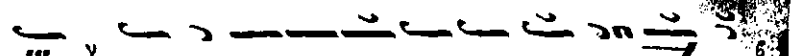
Δόξα και νυν ^ν_δ

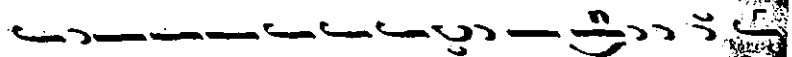
Τ οίς συλ λα βοῦ σι Σε πα ρα νό μοις ⁶ _λ α

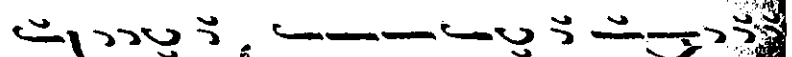
νε χό με νος οὔ τως έ βό ας Κύ ρι

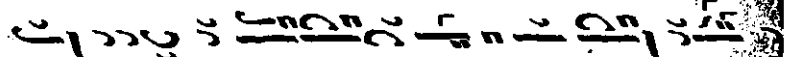
ε ^ν_δ εί και έ πα τά ξα τε τόν ποι μέ να ⁶ _λ

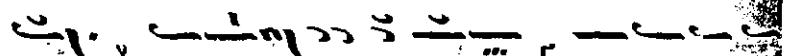
και δι ε σκορ πί σα τε τχ θώδε κα πρό βα τα του

μα θη τάς μου ⁶ _λ ή δυ νά μην πλεί ους ή δώ ω δε

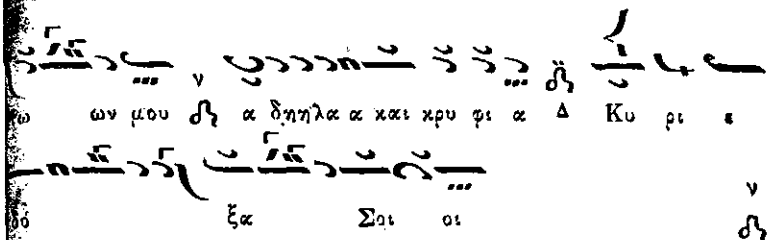
λε γε ω νας πα ρα στη σαι αγ γε

λων ^ν_δ αλ λα μα κρο θυ μω ⁶ _λ ι να πλη

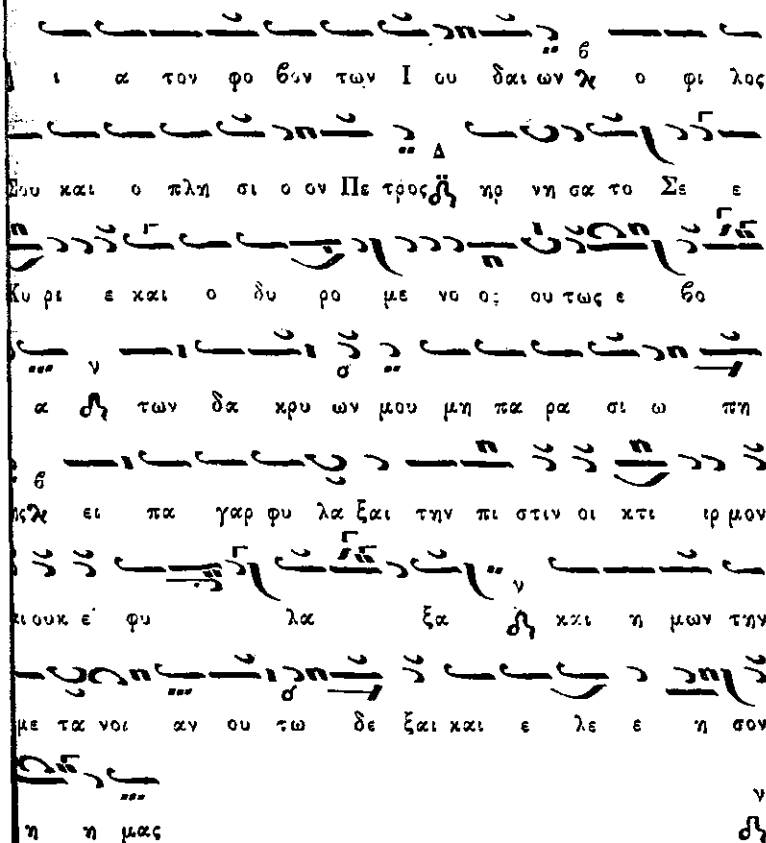

ρη α ε δη λω σα υ μιν δι α των προ

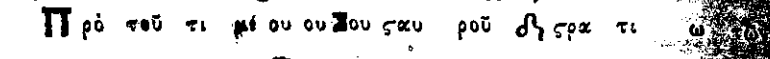
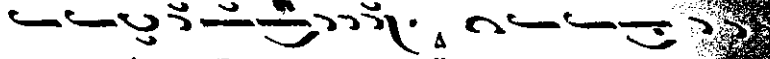
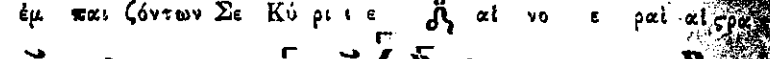

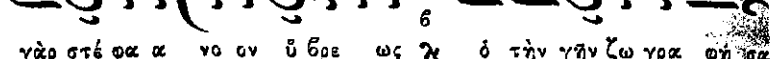

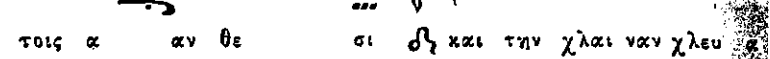
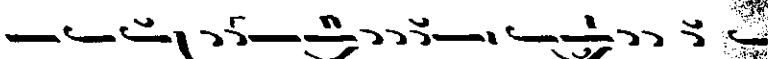
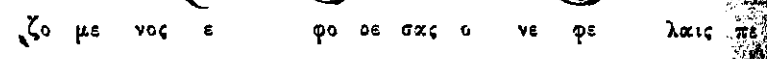
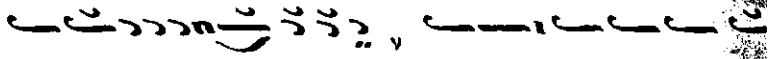
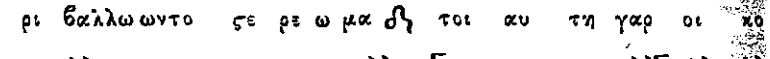
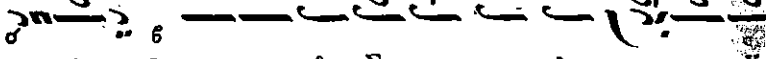
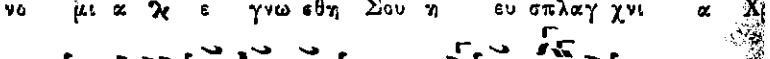
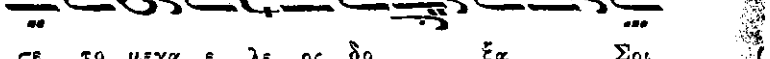
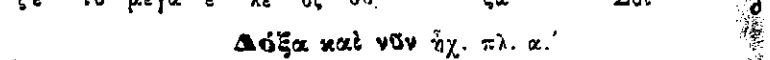

Ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον.

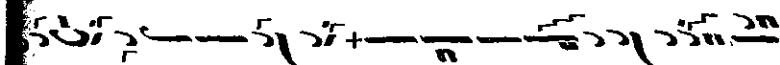
Ὅρα Γ. Μετὰ δὲ τὸ «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος» ἀρχεται ὁ β. ὁρὸς τὰ ἐξῆς:

Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισται Κύριε, σύνες τῆς κραιγγῆς.

ὁ

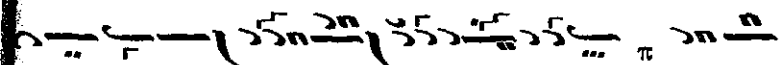
Π ρὸ τοῦ τι μί ου ου σου ρου δι ε ρα τι ω ρ α ι σ α ρ α ι σ α ρ α ι σ α ρ

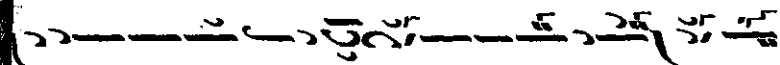
τε με σταν ρα σαι αι Ι ι ου

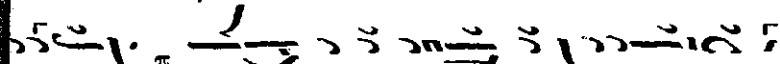
δαι αι οι q ο ο τι ι τους ρα λο

του ους υ μω ων συν ε σφι ιγ ξα q ο

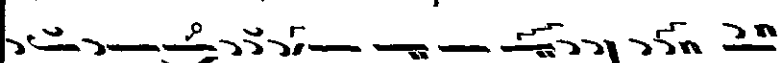
τι ι τους νε κρους ως εξ υ πνου α νε ε ε ση

η η σα q αι μορρουν ι α σα μην χα να ναι α αν

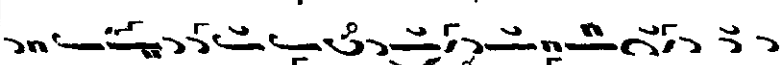
η λε ε η σα q Δι α ποι ον ε

εργον θε λε τι ε μεφρ νευ σαι αι Ι ι ι ου

δαι οι q Α αλλ ο ψε ε σθε εις όν νυν εκ

κεν τα τε Χρι σονπα ρα να μοι οι

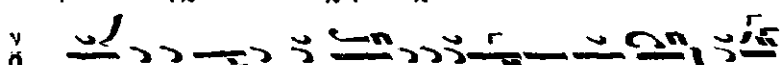

οι

π
q

Ἡ Προφητεία, Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. κτλ.

Ὡρα ΣΤ.' ἀρχεται ὁ α.' χορὸς ἡχ. πλ. δ.'

Ι α δε ε λε ε γαι Κυ ρι ο ος τοις Ι ου δαι αι

οις λὰ ο ος μου τι ε ποι

α αροι οι η τι ιροι οι πα α ρη να χλησθι τους τυο

Σου ε φω τι ι σα τους λε προύς Σου ε κα θα ρι ι σα

αν δρα α ο ον τα πι κλι ι ι νη ης η νωρ θω

σα α μην θι λὰ ο ος μου τι ε ποι

η σα Σοι οι και τι ι μοι οι α αν τα πε δω κας θι αν

τι του μα α αν να χο ο λην η αν τι του ου υ

δα τος ο ξος θι αν τι του α γα α πα

με θι αν ρω με προ ση λω σα τε θι ου

κε τι στε ε γω λοι πον η κα λε σω μου τα

ε θνη η θι κα και να με δο ξα σου ου σι συν τω

Πα τρι και τω Πνευ μα α τι θι κα γω αυ τοις δω ρη

ο μαί ζω ην την αι ω ω νι ον δὴ

Στιχ. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμα μου χολήν καὶ εἰς τὴν δίψάν μου ἐπό-
υσάν με ὄξος.

ι νο μο θε ται του Ι σρα ηλ δὴ Ι ου δαι

οι και Φα ρι σαι οι η ο χο ρος των Α πο ρο λων

βο α προ η η μας δὴ ι δε να

ος ον υ μεις ε ε λυ σα τε η δε α α μνος

ον υ μεις ε ς αυ ρω σα τε δὴ τα φω ω

πα α ρε δω κα τε ε Δ αλλ ε ξου ει ι α α ε αυ

του α νε ε ς η δὴ Μη πλα να σθε Ι ι ου

δαι οι δὴ Αυ το ς γαρ ε ς ιν ο εν θα λασ ση η

σω σας και ε εν ε ρη μω θρε ψας δὴ αυ

τοῦ ἐστὶν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ εἰς αἰῶνα

 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

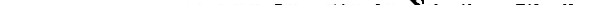
Δόξα καὶ νῦν ᾧχ, πλ. α. π. q

Δε ευ τε ε χει σο φο ο ροι λα οι κα α τι

ε δω ω ω μεν ᾗ τι συν ε βου λευ σαα το Ι ε ου

The first staff of music contains the notes for the first line of the hymn. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody consists of several eighth and sixteenth notes, ending with a quarter note. Below the staff, the Greek text "ου δας ο ο προ δο ο της η" is written.

 σιν α α νο ο ο ο μοις κα τα του ου Σω ω τη η η η η

ρ ο ς η η η μ ω ν θ Σ η με ρ ο ν ε νο χ ο ν θ α α ν α α α α

του ^κ $\bar{\alpha}$ τον α θα να α το ον λο γο ον πε ποι οι η

 η η καὶ γ' **9** καὶ πι λα τω προ ο ο δο ον τες εν το πω

γ δ ϵ ζ η θ ι κ λ μ ν ξ \omicron π ρ σ τ υ ϕ χ ψ ω

τα παστων εβο α ο σω τη η ηρ

η η μων λε ε ε ε γων q α φες αυ τοι οις Πα α ατερ την
 α α μαρ τι ι αν τα α αυ την ο πως γνω
 σι τα ο ε ε ε θνη η q την εκ νε κρων μου
 ου α να α ς α σι ι ι ι π q

Ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον

“Ωρα Θ.”

Μετὰ τὸ ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἀρχεται ὁ ἀριστερὸς χορὸς.

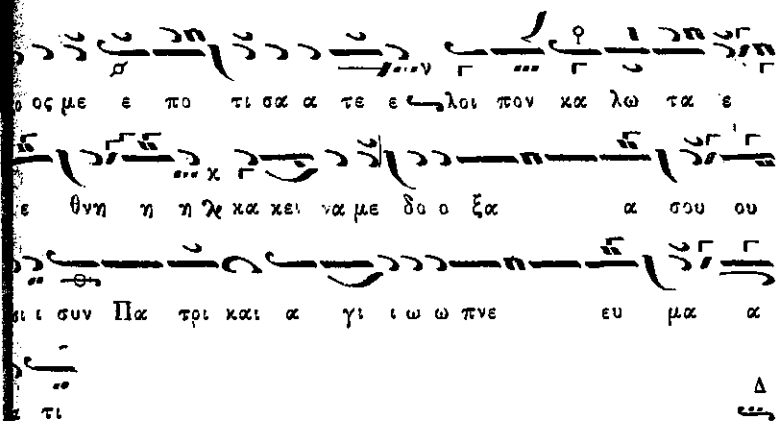
Ἦχ. βαρύς. η Θ αμ βος η η η ην κα τι ι δειν τον ου ρα
 νου και γη η ης ποι η τη ην η ε πι ς αυ ρου κρε μα με
 ε νον η η λι ον σκο ο ο τι σθε ε εν τα α η την
 η με ραν δε πα λιν εις νυ κτα με τε λ θου ου ουσαν και την
 γην εκ τα φων α να πεμπου ουσαν σω ω μα α τα νε κρων η
 μεθ ων προ σκυ νου με εν Σε q σω ω ω ω σον η μας η

Στ. Διμερίσαντο πὰ ἱμάτιά μου ἑκυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱμάτιόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ἦχος β΄.

Δ

0 τε Σε σταυ ρῶ προ σήλω σαν πα ρα νο μοι τὸν
Κυ ρι ο ο ον της δο ο ξης ε βο ο α ας προς αυ
τους τι υ μας ε λυ πη σα η εν τι ι ι ι υ
πα ρω ω ωρ γι ι σα προ ε μου τις ερ ρυ σα
το υ μας εκ θλι ψε ε ω ως και νυν τι μοι
αν τα πο δι δο τε πο νη ρα αν τι α γα α θων
αν τι στυ λου πυ ρος σταυ ρω ω με ε προ ση λω
ω σα α τε αν τι φε ε λη ης
τα α φο ον μοι ω ρυ υ ξα α τε αν
τι του μα α να α χο λη η ην μοι προ ση νε
ε εγ κα α τε αν τι του υ δα α τος ο

ὁ τέλος ψάλλει ὁ 6'. χορός.

Εἶτα ψάλλει ὁ α' χορός. Δόξα εἰς ἥχ. πλ. 6'.

Ὁ δὲ ἀριστερός. Καὶ νῦν.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ στὰς, ἀναγινώσκει με-
 κλοφώνως τὸ *Σήμερον κρεμάται* ὅπερ εἶτα ψάλλεται ἀμοιβαδὸν ὑπὸ
 ὧν χορῶν κατὰ τὸ ἐν σελ. 30 μέλος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὥρων λέγομεν τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ
Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἥχ. Α'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς :

Πᾶσα ἡ κτίσις σελ. 47.

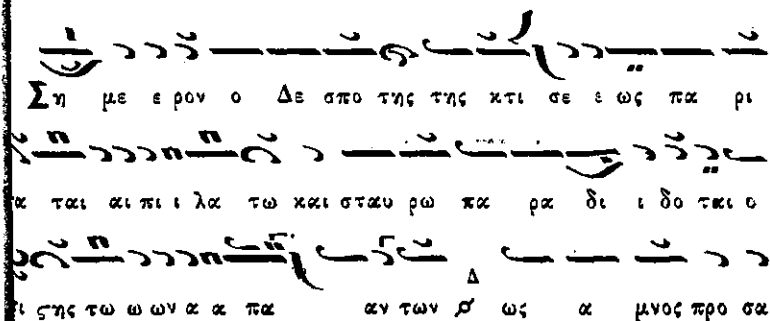
Λαὸς δυσσεβῆς σελ. 47.

Σήμερον Σὲ θεωροῦσα σελ. 48.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα σελ. 49.

καὶ τὸ ἐπόμενον εἰς ἥχ. πλ. β. π

Buzartliou.

γόμενος τῇ ἰδιότητι αἰσθη-
 τῶν

τοῖς ἡγετοῖς προοσπῆν γυνυται καὶ τὴν πλε-
 ον

ρα ἀνκεενταὶ καὶ τὴν σποογγωπρὸς ψα-
 α

εἰς ταῖς οὐρανὸν ἀναεῖς πομπῇ
 ἡ

ἡ σκῆτις ἀγνοήσας ἀπειλεῖται
 ο

λυτρωτῆς τοῦ κοσμοῦ καὶ τῶν δι-
 ων

δουλῶν ἐμπαιζέται οὐκ ὀφθαλμοῦ
 α

πααντων ὡς δεσποτοῦ φιλανθρω-
 π

πις ὑπερτῶν σαυρυντων παρὲς καλῶν
 ο

ἰδιοὺν Πατέρα ἐγγὺν ἀφ' ἑ-
 α

αυτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταυτὴν οὐ γὰρ οἱ δα-
 σ

ρι α α α νο ο ο μοι τι α δι ι κωσπρα α-

του ου σι π

Δόξα ἡχ. πλ. β.' Θεοφάνους Πρωτοθρόνου.

π Ω πως η πα ρα νο μος συ υν α α γω ω ω ω

Δ γη ρ τον βα σι λε α της κτι σε ε ως κα ατε ε δι ι

π κχ σε. ε θα να α α τω μ η η αι δε σθει ει σα

Δ τας ε ευ ε ερ γε ε σι ας ρ ας α α να μι μνη η

η σκων προ ης φα λι ι ι ζε ε ε το λε ε γων προ ος α

π α αυ τους λα ο ος μου τι ε ποι η η σχ α

υ υ υ υ μιν ου θαυ μα των ε νε ε πλη η σα α την Ι

π ου δαι αι αι αν ου νε κρους ε ε ξα α νε ε πτη

η σα μο νω ω τω ω λο γω ου πα σαν μα α λα α

κι αν ε ε θε ε ρα α πευ σα α και νο ο ο ου
 τι ουν μοι αν τα πο δι δε ε τε εις τι α μνη μο
 τε ε ε μου αν τι τω ων ι ι ι α α μα των πλη
 γα ας μοι ε ε πι θε ε εν τες αν τι ζω η η η
 νε χρου ουν τες κρε μων τε ες ε πι ξυ υ υ λου ου ως
 κα κου ουρ γον το ον ε ε ευ ερ γε την ως πα ρα νο ο
 μο ον τον νο ο μο δο ο ο την ως κα τα κρι
 του τον παν τω ων βα α α σι ι λε α ρ μα κρο ο ο
 θυ με ρι Κυρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α
 α Σοι

Καὶ νῦν π Σέργιου Λογοθέτου.

φ ο θε ρον και πα ρα δο ξον μυστη ρι ον ση με ε

ε νερ γου με ε νον κα α θο ρα α ται

ο α να φης κρα α τει ει ται δε σμει ται ο

λυ ωων το ον Α δαμ τη ης κα τα α α ρας ο

ε τα ζων καρ δι α ας και αι νε φρους α δι ι κως

ε τα α ζε ε ε ται ειρ κτη κα τα κλει ε ε ται

ο την α θυσον κλει σας Πι λα τω πα ρι

κα ται ω τρο ο μω πα ρι ι στα αν ται ου

α νων αι δυ να α μεις ρα πι ζε τνι χει ρι του

πλασμα το ος ο ο πλα στης ξυ λω κα τα κρι ι

ε ται ο κρι νων ζωων τας και αι νε ε ε κρους τα

ω κα τα κλει ε ε ται ο κα θαι ρε της του Α α

ου ο παν τα φε ρων συμ πα θως και παν τας σω σα ας

της α α ρας α νε ξι κα κε Κυ υ ρι ε δο ξα Σοι

Είσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς Ἰλαρόν», Ἀναγνώσματα
Εἰς τὸν στίχον. Προσόμοια ἡχ. β'. Δ.

Ο ο τε εκ του ξυ λου Σε ε νε κρον ο Α ρι μο
θαι ας κα θαι λε την των α παάν των ζω ην σμι

νη και σιν δο νι Σε Χριστε ε κη η δε ε ευ σεμ και το
πο θω η πει γε το κερ δι α και χει ει λη σω μα το

κη ρατον Σου πε ρι πτυ υ ξα α σθαι ο ο ο μως συ στι
λο με νος φο βω χαιρων α βο α Σοι δο

ξα τη συγ κα τα βα σει Σου φι λαν θρω πε

Στ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ἐπὶ ῥέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κ
ριος δύναμιν καὶ περιζώσατο.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντός κατατέθης, ὁ λ
τρωτῆς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν Σε ἐπηξεν· οἱ μ
χλοὶ συνετρίβησαν, ἐθλίβθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοίχθησαν, νεκ
ρίσταντο· τότε ὁ Ἀδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα Σοι Δόξα,
συγκαταβάσει Σου Φιλάνθρωπε.

Στ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν εἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

“Οτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεκλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς ἐκότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέλυσας, ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας· Χριστέ βασιλεῖα· τότε αὖ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης καὶ τῆς Σῆς λαμπρότητος ἡξίωσας.

Στ. Τῷ εὐκῷ Σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

“Οτε αἱ δυνάμεις Σὲ Χριστέ. πλάνον ὑπ’ ἀνόμων ἐσῶν, συκοφαντούμενον, ἔφριπτον τὴν ἄφατον μακροθυμίαν Σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ στήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἰς Σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγυσαν. Ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων Σοι Δόξα, τῇ ὑγκαταβάσει Σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν ἡχ. πλ. Α. π̣

Σε τον α να βχλ λο ο με ε ε νο ον το ο φως
ω ω σπε ρ ι ι μα α α τι ι ον
ε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου συν
ι ι ι κο δη η η μω και θε ω ρη σας νε κρον
υ μνο ο ον α ατα α α φον κ ευ συμ πα α θητον
ρη νο ον α α α να λξ α βων ο δυ ρο με ε νος ε ε ε
ε λε ε γεν οι οι οι μοι οι γλυ υ κν

τα ατε I η η σου q ον προ μι κρο
 η λι ι ος εν στα αυ ρω κρε μα με νον θε α σα μ
 νος Δ ζο ο ο φον πε ρι θα λε ε το q
 η γη τω φο ο βω ω ε ε κυμαι αι αι
 ε ε ε τρε και δι ερ ρη η η γνυ υ το να ου
 ου το ο κα ατα α πε ε ε ε τα α ασμα q αλ
 ι δου ου νυ υν βλε πωω Σε δι ε με ε ε κου ου σι
 ι ι ι ως υ πελ θο ον τα θα να α τον q πω ως
 ε κη δε ε ε ευ σω ω θε ε ε μνυ q
 η πω ως σιν δο ο ο ο σιν ει λη η σω
 ποι αις χερ σι δε προσ ψα α α αυ σω τον σον
 κη η η ρα α τον σω ω μα q η ποι α

α α τ α α με ε λ ψ ω τ η σ η η η ε ε ξ ο ο ο δ ω
 ο ι κ τ ι ι μ ο ν ρ με γ α λ υ ν ω ω τ α π α α α
 θ η η Σ ο υ υ μ ν ο λ ο ο γ ω ω κ α ι α ι τ η η ν
 ρ α φ η η ν Σ ο υ ρ σ υ ν τ η α ν α ρ α α α σ ε ι
 α υ γ α α α ζ ω ν ρ Κ υ ρ ι ι ι Δ ο ξ α Σ ο ι ο ι
 ο ι ο ι ο ι ο ι π ρ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

Ἦχος β. Δ

Θ ε ο ς Κ υ ρ ι ο ς κ α ι ε π ε φ α ν ε ν η μ ι ν
 υ λ ο γ η μ ε ν ο ς ο ε ρ χ ο μ ε ν ο ς ε ν ο ν ο μ α τ ι
 Κ υ ρ ι ι ι ι θ υ ο υ
 ο ε υ σ χ η η μ ω ν Ι ω σ η φ α π ο τ ε υ ξ υ λ ο υ κ α

θε λων το α χραν τον Σου σω ω μα α σιν δο νι κα

θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μην μα τ

και νω κη δευ σας α πε θε το

Δόξα Δ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω

η η α θα α να τος τοτε τον Δ δην ε γε

κρω σας τη α γρα πη της θε ο τη τος ο τε

δε και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων

νε ρη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που

νι ων ε κρω γα ζων ζω ο δο τα Χρι ρε ο

η μων δο ο ξα Σοι

και νυν Δ

Ταις μν ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το

πιστας ο αγγελος ε βοοο αα τα μυρα τοις

νη τοις υπαρχει αρμο ο δια Χριστος δε

αφθορας ε δειχθηαλ λοτρι ο ος

Ἱερεύς. Αἵτησις. Καθίσματα.

Σινδόνι καθαρά, καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτή-
ας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθουσιν, Ἰωσήφ καὶ νῦν μνήματι, ὅθεν ὄρ-
μαι, αἱ μυροφόροι γυναῖκες ἀνεβόησαν, δείξον ἡμῖν ὡς προεῖπας,
πιστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξέστησαν χοροὶ, τῶν ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς,
θεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ ἐγκλείεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος,
τὰ τάγματα, τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς
αἰσίοις ἐν τῷ Ἄδῃ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Εἶτα ὁ Ν. μεθ' ὃν ψάλλομεν τὸν κανόνα, ποίημα τριῶν ποιητῶν
αφόρου ἐποχῆς Καὶ δὴ τὰς μὲν ᾠδὰς α', ζ, η' καὶ θ. ἐποίησεν ὁ
σομᾶς (750). Τοὺς δὲ εἰρμούς τῶν ᾠδῶν α', γ', δ' καὶ ε', ἐποίησεν
Κασσιανὴ (820). Τὰ δὲ τροπάρια τῶν εἰρμῶν τῆς Κασσιανῆς ἐποίησε
ἄρκος ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Ὑδροῦντος (900) τηρήσας τότε
ῥυθμὸν καὶ ῥυθμὸν τῆς ἐκείνου γυναικός.

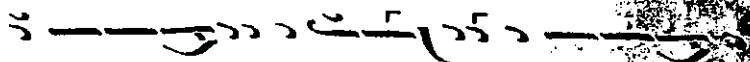
ᾠδὴ Α. Ἠχ. πλ. β. Εἰρμολογικός.

Εἰρμός.

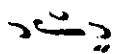
Κυ μα τι θα λα ας σης τον κρυψαντα πα α

λαι δι ωκτην τυραννον πο γη ην ε κρυψαν των

σω σμε γων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε α νι

δες τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο οξως· γαρ δε οξως δο

α σται αι

Τροπάρια

Δόξα Σοι ο θεός ήμών δόξα Σοι.

Κύριε θεέ μου, έξόδιον ύμνον και έπιτάφιον | ώδήν Σοι άσομαι,
τη ταφή Σου ζωής μου | τās εισόδους διανοιζαντι, και θανάτω θ
νατον, και "Αδην θανατώσαντι.

Δόξα Πατρί.

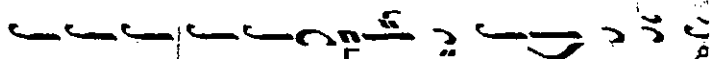
"Ανω Σε έν θρόνω και κάτω έν τάφω τὰ υπερέκσμία | και ύποχθ
νια, κατανοούντα Σωτήρ μου | έδονείτο τη νεκρώσει Σου, ύπέρ νο
ώραθης γάρ νεκρός ζωαρχικώτατος.

Και νύν.

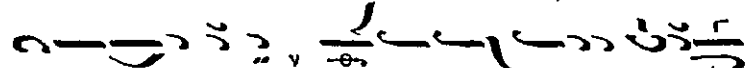
"Ινα Σου της δόξης, τὰ πάντα πληρώσης καταπεφοίτηκας | έν κ
τωπάτοις γής, από γάρ Σου ούκ έκρύβη | ή ύποστασίς μου ή έν 'Α
δάμ, και ταφείς φθαρέντα με καινοποιείς φιλήνθρωπε.

Καταβασίς. Κύματι θαλάσσης· οι δύο άρροι όμοϋ.

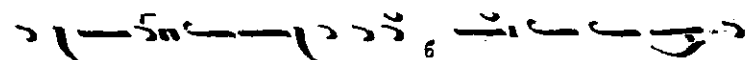
Ύμνη Γ. 'Ο Είρμός Δ

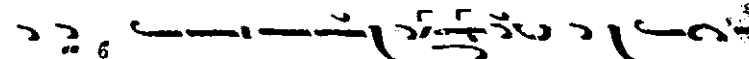
Σε τον ε πι υ δα α των κρε μα σαν τα πο

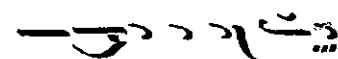
σαν την γηνα σχετως η κτι σις κα α τι δουσα εν

κρα νι ι ω κρε μα με νον θαμ βει πολ λω συν

χε το ου κε ριν α γι ι ος πλην Σου Κυ ρι

κραν γα α ζου ου σα α

Τροπάρια

Σύμβολα τῆς ταφῆς Σου, παρέδειξας τὰς δράσεις πληθύνας | νῦν
τὰ κρύφια Σου, θεανδρικῶς διετράνωσας | καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ Δε-
στοτα | οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Σου Κύριε κραυγάζουσιν.

Ἠπλώσας τὰς παλάμας, καὶ ἤνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα | κατα-
βλήθῃ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι | πεπεδημένους ἔλυσας |
οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Κου Κύριε κραυγάζοντας.

Μνηματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει | καὶ γὰρ
ἐν δυνάμει Σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας | θεουργικῶς τοῖς μέλ-
ουσιν | οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων. οἱ δύο χοροί.

Ἱερεὺς. Αἴτησις· καὶ εἶτα τὸ κάθισμα.

Τὸν τάφον Σου Σωτὴρ στρατιῶται τηροῦντες | νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ
τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου | ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστα-
σιν | Σὲ δοξάζομεν τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην | Σοὶ προσπίπτομεν
ὁ ἀναστάντι ἐκ τάφου | καὶ μόνῳ θεῷ ἡμῶν.

(Ψαλλομένου τοῦ καθίσματος ἐξέρχονται ἐκ τοῦ βήματος οἱ διάκονοι
μετὰ δικηροτρικῆρων καὶ ἵστανται ἐκατέρωθεν τοῦ θρόνου· ἀρχο-
ντος δὲ τῆς Δ΄ ᾠδῆς λαμβάνει καιρὸν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ εἰσέρχεται
ἐν τῷ ἱερῷ βῆμα ἵνα ἐνδυθῇ τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν).

ᾠδὴ Δ. ὁ Εἰρμός Δ

οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Σου Κύριε κραυγάζοντας.

Τὴν ἐν σταύρω Σου οὐ θείαν κε νέουσιν, προ ο

ων Ἀββακούμ· ἐξέστη κως· εἰ βοά· Σὺ δὲ νάστων

εἰ κοψας κρατος αγα θε ο μι λων τοις εν Δ

η ως παν το θυ να α μο ος

Τροπάρια

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίαςας | ἦν εὐλογήσας πρὶν, καταπαύσει πῶν
ἔργων | παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα καὶ καινοποιεῖς | σαββατίζων Σα-
τὴρ μου καὶ ἀνακτώμενος.

Ρωμαλεότητι τοῦ κρείττονος | ἐκνίκησαντός Σου, τῆς σαρκὸς ἡ
ψυχὴ Σου | διηρηται σπαράττουσα, ἄμφω γὰρ δεσμούς | τοῦ θανά-
του καὶ Ἀδου λόγε τῷ κράτει Σου.

Ὁ Ἄδης λόγε συναντήσας Σοι | ἐπικράνθη βροτόν, ὄρων τεθεωμέ-
νον | κατὰ στικτον τοῖς μώλωψι, καὶ πανσθενουργόν | τῷ φρικτῷ τῆς
μορφῆς δὲ διαπεφώνηκεν.

Καταβασία. Τὴν ἐν Σταυρῷ· οἱ δύο χοροὶ

ᾠδὴ Ε. ὁ εἰρμός Δ

Θεοφάνειας Σου Χριστέ της προς η μας συμπα-
νω ως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α
νε σπε ρον εκ νυκτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν
α να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ θη σον
ται οι εν τοι ος μνη μει ος και παν τες οι εν τη
γη α γαλ λι α α σον ται αι

Τροπάρια

Νεοποιαῖς τοὺς γηγενεῖς | ὁ πλαστοουργός, χοικὸς χρηματίζας | κα-
σιγδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν Σοι λόγε μυστήριον |

ἐσχάτων γὰρ βουλευτής, τὴν τοῦ Σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει |
 ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντος με.

Διὰ θανάτου τὸ θνητὸν | διὰ ταφῆς, τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀ-
 ρθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ
 σὰρξ Σου διαφθοράν, οὐκ οἶδε Δέσποτα οὐδὲ ἡ ψυχὴ Σου | εἰς Ἄδου
 ζenoπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Ἐξ ἀλοχεύτου προσελθὼν | καὶ λογχευθεὶς, τὴν πλευρὰν πλαστοουργέ-
 μου | ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδὰμ γενόμε-
 νος | ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων καὶ ζῶν ἐγείρας | ἐξ
 ὕπνου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς Παντοδύναμος.

Καταβάσις. Θεοφανείας. Οἱ δύο χοροί.

ᾠδὴ ΣΤ'. ὁ εἰρμός Δ

Συ σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη σερναις κη τω

οις Ιωνα: Σου γαρ τον τυ παν φε ε ρων του πα θον

τος και τα φη δο θεν τος ως εκ θα λα α μου του

θη ρος α νε θα ρε προ σε φω νει δε τη κου ου ζω

δι α οι φυ λας σο ο με νοι μα ται α και ψευ δη

ε λεον αυ τοις γ κα τε λι ι πε ε τε ε

Τροπάρια *

Ἀνθρώπος ἄλλ' οὐ διηρέθης | λόγε ἥς μετέσχες σαρκὸς | εἰ γὰρ
 καὶ λέλυται Σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους | ἀλλὰ καὶ οὕτω

μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς Σου | ἐν ἀμφοτέ-
ροις γὰρ εἰς ὑπάρχεις Υἱός, λόγος τοῦ θεοῦ θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Βρότοκτόνον ἄλλ' οὐ θεοκτόνον | ἔφυ τὸ πταίσμα τοῦ Ἀδάμ | εἰ
γὰρ καὶ πάπονθί Σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία | ἄλλ' ἡ θεότης
παθὴς διέμεινε | τὸ φθαρτὸν δέ Σου πρὸς ἀφθαρσίαν | μετεστοιχείω-
σας καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει ἄλλ' οὐκ αἰωνίζει | Ἀδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν |
Σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ κραταίε ζωαρχικῇ παλάμῃ | τὰ τοῦ θανά-
του κλείθρα διεσπάρξας | καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος | ἐκεῖ κα-
θεύδουσιν λύτρωσιν ἀψευδῇ. Σῶτερ γεγονώς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία. Συνεσχέθη· αἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ

Ἱερεὺς. Αἰτησις. *Kortáxiar*

ᾠδὴ Ζ. ὁ εἰρμός Δ

Α φρά στον θα, μα ο εν κα μι νω ρυ σα με
νος τους ο σι ιους παιδας εκ φλο γος εν φω
νε προς απρους κα τα τι θε ται εις σω τη ρι αν η μων
των με ε λωδουντων λυ τρω τα ο θε ος ευ
λο ο γη τος ει

Τροπάρια

Τέτρωται Ἀδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξιόμενος | τὸν τρωθέντα λόγχῃ
τὴν πλευρὰν | καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος | εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
τῶν μελωδούντων | λυτρωτά, ὁ θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ὁλβιος τάφος, ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος | ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημι-
ουργόν | ζωῆς θησαυρός, θεὸς ἀναδέδεικται | εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων | λυτρωτά, ὁ θεὸς εὐλογητός εἶ.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν | ἢ τῶν ὅλων δέχε-
ται ζωὴ | καὶ τοῦτον πηγὴν δαίκνυσιν ἐγέρσεως | εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
τῶν μελωδούντων | λυτρωτά, ὁ θεὸς εὐλογητός εἶ.

Καταδασία. Ἀφραστον θαῦμα· οἱ δύο χοροί.

ᾠδὴ Η'. ὁ Εἰρμός Δ

Ε κ ση θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τωσαν τα θε
με λι α της γης I δου ου γαρ εν νε κροισ λο γι ζε ται
ο εν ψι ροις οι κων και τα φω σμι κρω ξε νο ο ο δο
χει ται ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρει εις α νυ
μνει τε λα ος υ περ υ ψου τε εις παντας του ουσαι
ω νας

Τροπάρια.

Λέλυται ἀχραντος νῶς | τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκη-
νὴν | Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κα-
τήλθε μέχρις Ἀδου ταμείων | ὃν παῖδες εὐλογεῖτε .

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν | Ἀριμαθείας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ |
νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται καὶ
κηδεύει κραυγάζων | ὃν παῖδες εὐλογεῖτε .

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν | ὧ ἀγαθότητος | ὧ ἀφράστου ἀ-

νοχῆς | ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆν σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οὐκῶν, καὶ
πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται | ὃν παῖδες . . .

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν . Ἐκστηθι φρίττων.

Ἱερεῖς. Τῇ Θεοτόκῳ.

ᾠδὴ Θ. ὁ Εἰρμός Δ.

M ἡ ε πο δυ ρου ου μου μη τε/ερ κα θη ρω σα α εν
τα φω/ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα θες Υι
ον/α να στη σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι και
υ ψω σω εν δο ο ξη α παυ σως ως Θε ος τους εν
πι ρει και πο θω Σε με γα λυ υ νο ον τα ας

Τροχάρια.

E πι τω ξε νω Σου το ο κω τας ο δυ νας φυ
γου σου σα/υ περ φυ ως ε μα κα ρι σθην α ναρ χε
Υι ε/γυν δε Σε Θε ε ε μου απνουν ο ρω σα νεκρον
τη ρομ φαις α της λυ υ πης σπα ρατ το μαι δεινω, αλλ

α να στη θι ο πως με γα λυν θη η σω ω μαι και 6

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν Ἄδου, οἱ πυλωροὶ ἡμ-
μισμένον βλέποντες στολὴν | ἡμαγμένην Μῆτερ τῆς ἐκδικήσεως,
τοὺς ἐχθροὺς ἐν σταυρῷ γὰρ πατάξας ὡς Θεὸς | ἀναστήσομαι αὐθις
καὶ μεγαλύνω Σε.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γήγενεῖς, ὁ γὰρ
χθρὸς ἐσκύλευται Ἄδης | μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν
τὸν Ἀδάμ σὺν τῇ Ἰὺα λυτροῦμαι παγγενῇ | καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἐκταστήσομαι.

Καταβασία. Μὴ ἐποδύρου· οἱ δύο χοροί.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς Θ. ᾠδῆς ψάλλομεν εὐθύς, ἀνευ πάλιν συνα-
τῆς, τὰ ἐπόμενα.

ΕΓΚΩΜΙΑ

Ἦχος πλ. α. Ξ (τριφώνως)

Η ζω η η ε εν τα φω κα τε τε ε ε ε θης Χρι

στε και αγ γελων στρα τι και ε ξε πληττοντο ευγ κα

τα βα σιν δοξα ξουσαι την Ση αν 8

Φωνή Β. π 9

Η ζω η η ε εν τα φω κα τε τε ε ε ε θης Χρι 1

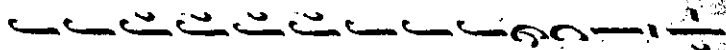

στε και αγ γελων στρα τι αι αι ξε πλη τον το συγ κα

τα βα σιν δυ ξα ζουσαι την Ση ην

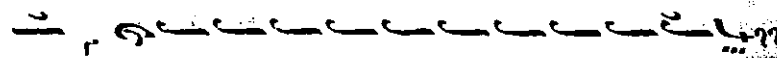
Φώνη Γ. π
q

Η ζω η εν τω φω κα τε τε ε ε θης

Χρι ι στε q και αγ γελων στρα τι αι ξε πλη τον

το η συγ κα τα βα σι δυ ξα ζουσαι την Ση ην Γ

Ἄλλ' ἵνα γείνη καταληπτὴ ἡ ἀρμονία, ὀφείλουσιν οἱ ψάλται νὰ ἐθισθῶσιν εἰς τὴν κράσιν ταύτην· πρέπει δὲ νὰ ἐκφέρωσι τὰς φωνὰς ἡπίως, καὶ νὰ μὴ ἐκρηγνύνται εἰς ἀγρίας καὶ ἀπαισίας φωνὰς καὶ σχήματα· τῶν δὲ βαθυφώνων αἱ φωναὶ νὰ ᾖναι χαμαλωτέραι καὶ ἀσθενέστεραι τῆς πρώτης καὶ μεζονος φωνῆς. Ὡς τηρῆται δ' ὁ ἐξῆς κανὼν. Ἀρμονία συνέστηκεν ἐξ ἀντιθέτων φωνῶν οὐ μὴν ἰσοσθενῶν, ἀλλὰ τῆς μεζονος (τῆς πρώτης φωνῆς) ἀεὶ τὸ κράτος ἐχούσης. Ἄν δὲ μὴ τηρηθῶσιν οἱ ἄνω ὅροι, προτιμάσθω τὸ ὁμόφωνον. Ἐκ δὲ τῶν 75 ἐγκωμίων τῆς α'. στάσεως παρέλαβον μόνον τὰ ἡμίση διότι ἐν τῇ Μητροπόλει καὶ ταῖς ἄλλαις ἐκκλησίαις οὐδέποτε ἐψάλλομεν πάντα, διὰ τὸ τῆς ἀκολουθίας πρόγραμμα, καθ' ὃ ὅτε βασιλεὺς καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον παρίστανται ἐν τῷ ναῷ. Τοῦτ' αὐτὸ ἐποιήσαμεν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις στάσεσιν.

Τὰ δ' ἐγκώμια ταῦτα φέρονται ὡς ποίημα τοῦ Ἀρσενίου Πατριάρχου τῆς 13 100ετηρίδος. (Ἐκ τινος μουσικοῦ χειρογράφου).

Στάσις Α. πλ. α'.

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεῖς ; πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς ; τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον λύεις δέ, καὶ τοῦ Ἀδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς ;

Μεγαλύνομέν Σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν καὶ τὰ ἔθνη Σου· δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ ἡμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανόντας ἀνίστῶν.

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός, τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ Ἀδῇ ἡλίυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολύσαι τῶν βροτῶν;

Ὁ Δεσπότης πάντων. καθορθᾷ νεκρός, καὶ ἐν μνήματι καὶνῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ Σου τὸν θάνατον ἔλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακούργος Χριστέ· ἐλογίσθης δικαίων ἡμᾶς ἁπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πετρνιστοῦ.

Ὁ ὠραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς· ὡς ἐνείδεος νεκρὸς καφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὠραῖσας τοῦ παντός.

Ἰησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς, τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ καταέκρυψαι; ὦ ἀφάτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Ἀπορεῖ καὶ φύσις, νερεᾶ καὶ πλυθὺς, ἡ ἀσώματος Χριστέ τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου Σου ταφῆς.

Ὡ θαυματῶν ξένων! ὦ πραγμάτων καὶνῶν! ὁ πισθῆς μοι χορηγὸς πνους φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, καὶ τῶν κόλπων Χριστέ, τῶν πατέρων οὐδαὼς ἀπεφοίτησας· τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ὁμοῦ.

Ἀληθῆς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς Βασίλευς, εἰ καὶ τάφῳ ὁσμικροῦ συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάση κτίσει Ἰησοῦ.

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστουργέτα Χριστέ, τὰ τοῦ Ἀδου ἐσαύθη θεμέλια, καὶ μνημεῖα ἠνεψῆθη τῶν βροτῶν.

Δακρυρρόους θρήνους. ἐπὶ Σε ἡ Ἀγνή, μητρικῶς ὦ Ἰησοῦ ἐπιρραΐουσα, ἀνεβόα, πῶς κηδεύσω Σε Υἱέ;

Ὡσπερ σίτου κόκκος. ὑποδὺς κόλπους γῆς, τὸν πολύχρουν ἀποδέωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτούς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

ὑπὸ γῆν ἐκρύβης, ὡσπερ ἥλιος νῦν. καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανάτου κεῖλψαι, ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον Σωτήρ.

Ὡσπερ λέων Σῶτερ, ἀφυπνῶσας σαρκί, ὡς τις σκύμνος ὁ νεκρὸς ἐκινίσταται, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Τίς ἐξείποι τρόπον, φρικτὸν ὄντως καὶνόν; ὁ δεσποζὼν γὰρ τῆς τίσεως σήμερον, πάθος δέχεται καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.

Προσκυνῶ τὸ πάθος, ἀνυμνῶ τὴν ταφήν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος
φιλάνθρωπε· δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Ἦ ἀμὰς τὸν ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς αἰκίαις βαλλομένη,
ἠλάλαζε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποιμένιον βοᾶν.

Οἱμοι φῶς τοῦ κόσμου! οἱμοι φῶς τὸ ἐμὸν! Ἰησοῦ μου ποθεινότης
ἐκραξεν, ἡ Παρθένος θρηνηδοῦσα γοερῶς.

ὦ Θεὲ καὶ λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή! πῶς ἐνέγκω σου ταφήν τὴν τρί-
μερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ καὶ δακρύων πηγὰς; ἡ Θεόνυμφος Παρθένος
ἐκραύγαζεν, ἵνα κλάυσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν.

Πότε ἰδῶ Σῶτερ, σὲ τὸ ἄχρονον φῶς, τὴν χαρὰν καὶ ἡδονὴν τῆς
καρδίας μου! ἡ Παρθένος ἀνεθόα ἑοερῶς.

Δόξα.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε σὲ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ
σου Πνεύματι, καὶ δοξαζόμεν τὴν θείαν σου ταφήν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφήν τὴν τρί-
μερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

Ἦ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ.

Εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἡλόγηται σου τὸ ὄνομα καὶ δεδοξασταί σου ἡ βασιλεία
τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Θυμιῶντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἀρχεται τῆς δευτέρας στάσεως ὁ ἀρι-
στερὸς χορὸς εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Στάσις Β. ἦχ. πλ. α.' π̣

Α ξι ι ο ο ν ε ε ς ι ι με γ α λ υ ν ει ν Σε τον ζω
ο δο ο την ᾗ τον εν τω σταυρω τας χει ρας εκ

ἔσαν τὰ καὶ συν τρι ψαν τὰ το κράτος του ἐχ θροῦ ου ᾗ

Φωνή β. π̣ ᾗ

Ἀ ξι ι ο ο ν ε ε σι ι με γα λυ νειν Σε τον ζω ο

ο την ᾗ τον εν τω σταυ ρω τας χει ει ρας εκ τει
ἔσαν τὰ καὶ συν τρι ψαν τὰ το κράτος του ἐχ θροῦ ου ᾗ

Τροπάρια.

Ἀξιόν ἐστι μεγαλύνειν Σε τὸν πάντων Κτίστην· τοῖς σοῖς γὰρ πα-

μασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ρυσθέντες τῆς φθορᾶς·

Ἐφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγ-

ους Χριστέ, δύντος ὑπὸ γῆν σωματικῶς.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνων ἔτεχόν σε τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω

θεὶ τῷ σῷ, ἀφορήτους ἀνεβόα ἡ σεμνή.

Ἄνω σε Σωτὴρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν

βλωμένον γῆ, φρίττουςιν ὀρώντα Σεραφίμ.

Ἄδου μὲν ταφείς, τὰ βασιλεῖα Χριστέ συντριβεῖς, θάνατον θα-

τῷ δὲ θανατοῖς, καὶ φθορᾶς ἀπολυτροῦσαι γηγενεῖς.

Ἰνα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγμαι θα-

τῷ θέλων σαρκί, Μῆτερ οὖν μὴ κατακόπτου ἰδυρμοῖς.

Ἔδυσ ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ νεκροὺς ἐξ ὕπνου

ἡγειρας, ἐκδιώξας τὸν ἐν Ἀδῇ σκοτασμόν.

Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ συγκρούπτων, ὕμνους ἐξοδίους

ὑπρεπεῖς, μετὰ θρήνων ἀναμέλπει Σοὶ Σωτὴρ.

Τέτρωμαι δεινῶς καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα

τὸν ἀδικόν σου σφαγὴν· ἔλεγεν ἡ Μήτηρ ἐν κλαυθμῷ.

Ὁμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς μύσω Λόγε; πῶς νεκρο-

πῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα Ἰωσήφ.

Π. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ.—ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 7

"Υμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους, ἄδουσι Χριστῷ νεκρῷ
θέντι νῦν· ἄδει δὲ σὺν τούτοις Σεραφίμ.

Γῆ σὲ πλαστοურγέ ὑπὸ κόλπους δεξαμένη τρόμφ, συσχεθεῖσα Σώ-
τερ τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγονον καλύπτει λίθον· ἄνθρωπος θνητὸς
δ' ὡς θνητὸν Θεόν, κατακρύπτει νῦν ἐν τάφῳ, φρίζον γῆ!

"Ἴδε μαθητὴν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, Τέκνον, καὶ φθογγὴν
δὸς γλυκύτατον, ἐν δακρύοις ἀνεβόα ἡ Ἀγνή.

Σὺ ὡς ὢν ζωῆς, χορηγὸς Λόγε τοὺς Ἰουδαίους, ἐν Σταυρῷ ταθεῖς
οὐκ ἐνέκρωσας· ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τούτων τοὺς νεκρούς.

Κάλλος Λόγε πρὶν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες, ἀλλ' ἐξανα-
στὰς ὑπερέλαμψας, καλλῶπισας τοὺς βροτοὺς θεαῖς αὐγαῖς.

"Εδὺς τῇ σάρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φῶσφόρος, καὶ μὴ φέρων βλά-
πην ὁ Ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

"Ἥλιος ὁμοῦ, καὶ Σελήνη σκοτισθέντες Σῶτερ, δούλους εὐνοοῦντες
εἰκόνιζον, οἱ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολὰς.

"Υπνώσας μικρόν, καὶ ἐξώσας τοὺς τεθνεώτας, καὶ ἐξαναστὰς ἐ-
ανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθὲ.

"Ὡσπερ πελεκᾶν τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, τοὺς θανόντας
παῖδας ἐξώσας, ἐπιστάζας ζωτικοὺς αὐτοῖς κρουνοὺς.

"Ἠλιὸν τὸ πρὶν, Ἰησοὺς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν αὐ-
τὸν δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοιτήτος μείνας Οἰκτίρμον, καὶ βροτ-
γενέσθαι εὐδόκησας καὶ εἰς Ἀθὴν καταβέβηκας Χριστέ.

"Ἠρθη σταυρωθεὶς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, ἄπνους δ' ἐν αὐτῇ
νῦν προσκλίνεται, ὃ μὴ φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

"Εφρίζεν ἰδὼν, τὸ ἀόρατον φῶς Σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμ-
νον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ Ἥλιος τὸ φῶς.

"Ἐκλαιε πικρῶς, ἡ Πανάφθορος Μήτηρ Σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ
ἐώρακε, Σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἀναρχον Θεόν.

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ Πανάμωμος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπου
πικρῶς σοι ἐφθέγγετο, μὴ βραδύνῃς ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

"Ἄδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδεν, Ἥλιε τῆς δόξης ἀθ-
νάτε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

"Υμνοῖς σου Χριστέ, νῦν τὴν σταύρωσιν καὶ τὴν ταφὴν τε, ἄπ-
ντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, οἱ θανάτου λυτρωθέντες σὴ ταφῇ.

Δόξα Πατρί.

"Αναρχε Θεέ συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκηπτρα τῶν ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πάσης ἐναντίων προσβολῆς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τέξασα ζῶην, Παναμώμητε Ἀγνή Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ εἰρήνην ἐπιβράβευσον Αὐτῇ.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον ὁμοῦ οἱ δύο χοροί.

"Αξιόν ἐστι μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην τὸν ἐν τῷ σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Εἴτα συναπτῇ μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐκφώνησις.

"Οτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ Θρόνου δόξης τῶν Χερουβιμ παναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ κτλ.

Καὶ θυμιῶντος τοῦ ἱερέως ἄρχεται ὁ δεξιὸς χορὸς τῆς τρίτης στάσεως, εἰς ἦχον τρίτον.

Στάσις Γ.' ἦχ. Γ.'

Αἰγε νε αι πα α σαι ς υ μνον τη τα φη η Σου

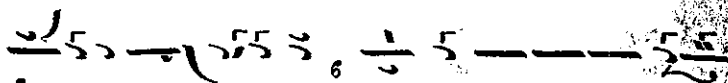
ρο σφε ρου σι ι ι Χρι σε μου

Φωνὴ Β.' ἦχ.

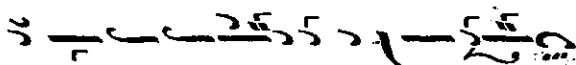
Αἰ γε νε αι πα α σαι κ υ μνον τη τα φη η Σου

οσφε ρου σι ι ι Χρι σε μου

καὶ ἄλλως ᾠή

Αἰ γε νε αἰ πα α σαι χ υ μνον τη τα φη

Σου προ σφε ρου σι ι Χρι στε ε μου

Φωνὴ β. ᾠή

Αἰ γε νε αἰ πα α σαι δ υ μνον τη τα φη

Σου προ σφε ρου σι ι ι Χρι στε ε μου

Τροπάρια.

Καθελών τοῦ ξύλου, ὁ Ἀριμαθαίας ἐν τάφῳ σε κηδεύει.

Μυροφόροι ἦλθον, μύρά σοι Χριστέ μου κομίζουσαι προφρόνως.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἐξηδίους, προσοίσωμεν τῷ Κτίστῃ.

Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις πάντες, μυρίσωμεν ἐμφρόνως.

Ἰωσήφ τρισμακάρ, κήδευσον τὸ Σῶμα, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ εὐεργέτου.

Ὡ τῆς παραφροσύνης καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν Προφητοκτόνων.

Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδεδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Τὸν ρύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.

Ἰωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.

Ὡ γλυκύ μου ἦαρ, γλυκύτατόν μοι τέκνον τοῦ ἔδου Σου τὸ κάλλος;

Θρῆνον συνεκίνει, ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, σοῦ Λόγε νεκρωθέντος.

Γύναικα σὺν μύροις, ἤκουσι μυρίσαι, Χριστὸν τὸ θεῖον μύρον.

Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται, σοφία σὴ Θεέ μου.

Υἱὲ Θεοῦ Παντάναξ, Θεέ μου πλάστοῦργέ μου, πῶ πάθος κατέλξε

Ἡ Δάμαλις τὸν Μόσχον, ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα, ἠλάλαξεν ὀρώσα.

Ἀνέκραξεν ἡ κόρη, θερμῶς δακρυρροοῦσα, τὰ σπλάχνα κεντουμένη.

Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Ἀνάστηθι Οἰκτίρμον, ἡμεῖς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξανιστῶν τοῦ ἄδου.

Ἀνάστα ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ δακρυρροοῦσα λέγει.

Οὐράνιοι δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρόν σε καθορῶσαι..

Φέρων πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσήφ σε, καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.

Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε, ἡ Πάναγνος σε Μήτηρ, Σωτήρ μου νεκρωθέντα

Φρίττουσιν οἱ νόες, τὴν ξένην καὶ φρικτὴν σου, ταφὴν τοῦ πάντων Κτίστου.

Ἐρᾶνκ τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωτὶ ἐλθοῦσαι.

Εἰρήνην ἐκκλησίᾳ λαῶ σου σωτηρίαν, δώρησαι σῇ ἐγέρσει.

Δόξα Πατρί.

Ὡ Τριάς Θεέ μου. Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξιώσον σοὺς δούλους.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

Αἱ γενεαὶ αἱ πᾶσαι.

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. Εἶτα συναπνὴ μικρά, καὶ ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῆς Εἰρήνης Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ κτλ.

Εἶτα τὰ εὐλογητάρια εἰς ἤχον πλ. α.΄

π
q

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε ε ε q δι
δα α ξ ο ν με τα α α α δι και ω ω μα α τα κ α

Σου

x
q

Των αγ γε ε λων ο' δη η μας κα α τε πλα γη

ρω ων Σε ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα του θα να α του ου δε ε Σω τηρ την ι σχυν καθε

λο ον τα και συ υν ε ε α αυτω το ον Α α δαμ ε

γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν τας ε λευ

θε ρω ω σαν τα Εὐλογητός εἰ.

Τι τα μυ υ ρα α συμ πα θως τοις δα α κρυ σιν

ω ω μα α θη τρι αι αι κι ρ να α α τε ο ο α

ςρα α πτω ων εν τω τω φω ω α αγ γε ε λος προ σε φθε

εγ γε ε το ταις μυ υ ρο ο φο ο ο ροις δε ε τε ε

η η μεις τον τα α α φον και η η σθη η τε ε

ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη μα τος

Λι ι α αν πρω ω ι q̣ μυ ρο φο ροι οι ε

ε δ ρ α κ μ ο ν π ρ ο ς τ ο μ ν η η μ α α Σ ο υ θ ρ η ν ο ο λ ο ο γ ο υ

$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$

ου και \bar{x} α α λ λ ε π ε ε σ τ η η π ρ ο ς α υ τ α ς ο ο

α αγ γε ε λος και ει πε θρη νου ου ο ο και αι

 ρο ος πε ε πα αυ ται **η**η μη η κλαι αι ε ε τε ε **χ** **q** την

α να α ρ α α σι ι ν δε ε α πο στο λαις ει πα τε

Μὴ ποτε ὁ ρος γυναι κας με ετα μωρων ελ

 θου σαι προ ος το ο μνη η μα α Σου ου Σω ω

τερ $\bar{\alpha}$ ε σ ν η χ ου ουν το αγ γε ε λου προ ος αυ τας

φθεγγο με ε ε ε νου ο τι με ε τα α νε ε κρων του ζω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ^χ ως θε ο ος γαρ

ε ξα νε ε στη του μνη μα τος

^χ Δ ο ξα πα τρι και Υι ω και α γι ι ω πνευ μα

α α τι ι ^χ προ ο σκυ νου ου μεν Πα τε ε

ρα και αι τον του του Υι ο ον τε και αι του ο α

γι ι ο ον Πνε ε ευ μα ^χ τη ην α γι ι αν τρι α

α δα εν μι α τη ου σι ι ι α ^Δ συν τοις

Σε ερα α φι μ κρα ζον τες το α α α α γι ος α

γι ι ο ος α α γι ος ει K υ ρι ε

^π και νυ υ υν και αι α ει και εις τους αι ω

ωνας των αι ω ω νων α α μη ην ^χ ζω

ο δο ο την τε κου ου σα ε ε λυ τρω σω παρ θε

ε ε ε νε το ον Δ α δα αμ α α μαρτι ι ι ας χ χαρ

μο νη ην δε τη ε ε ευ α α αν τι λυ πης πα ρε

ε ε ε σ χες ρευ σα αν τα α ζω η ης θ υ νε προ ος

τα αυ τη ην δε ε ο εκ Σου ου σαρ κω θαι εις

θε ος και α αν θρω προς αλ λη η λου ι ι α α αλ

λη η λου ου ι α αλ λη λου ι α α δο ξα Σοι

ο θε ος Δ το τέλος ο ο ο ος π
ο θε ος ο ο ο ος q

Ἰερεὺς. Αἰτησεις· ἐκφώνησεις. εἶτα τὸ ἐξῆς ἤχ. β. Δ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος η μων (τρεις) 6

Αἶνοι ἤχ. β. Δ

Πα α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου

ου ρα α α νων αι αι νει ει τε Α αυ του ε εν τοις

οι οις υ ψι ι ροις Σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω

ω ω θε ε ε ε ε

Αι νει τε α αυ το ον πα αν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του ου αι νει τε Α αυ του πα σαι αι δυ να

α α μει εις α α αυ του Σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

τω ω ω θε ε ε ε ω

Στιχ. Δίνετε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης

Αὐτοῦ

Ση με ρον συν ε χει τα φος τον συν ε χον τα

πα λα α μη την κτι ι ι σιν κα λυ πτει λι θος

τον κα λυ ψαν τα α ρε τη τού σου ρα νους υ πνοι η

ζω η και α δης τρε ε ε ε μει ρ και Α δα μ των δε

σμωνων α πο λυ υ ε ε ται Δο ξα τη ση

οικο νο μι α δι ης τε λε σης παν τα σαβ θα τι σμον

αι ω νι ον ε δω ρη η σω η μιν την πα να γι αν

εκ νε κρων Σου ου Α α να α α α ς α α σιν

Στιχ. Δίνεται Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

Τι το ο ρω με νον θε α μα τισ η πα ρου

ου σα κα τα α παυ σις ο βα σι λευς των αι ω

νων την δι α πα θους τε λε ε σας οι κο ο ο νο μι

ι αν εν τα φω σαβ θα τι ι ζει και νον η μιν πα

ρε χων σαβ θα τι σμον Αυ τω βο η η σω ω μεν α

να ς α ο θε ος κρι νον την γην ο τι Συ βα τι λε

ευ εις εις τους αι αι ω ω να ας

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὀργάνῳ. Δ

Δευ τε ἰ δω μεν την ζω ην η μων εν τα φω και
με νην ἰ να τους εν τα φοις και με νους ζω ο ποι
η η σης δευ τε ση με ρον τον εξ Ι ου δα υ πνου
ταθε ω με νοι προ φη τι κως αυ τω βο η σ μεν
α να πε σων κε κοι μησαι ως λε ων τις ε γε ρει
ει Σε Βλ σι λευ αλλ α να ση θι αυ τε ξου σι
ως ο δου ε αυ τον υ περ η μων φι ι λα α α αν θρω
ω πε

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κύμβάλλοις ἀλαλάγμου. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον πλ. β. π

Η τη δα το Ι ω σηφ το σω μα του Ι η σου
και α πε θε το εν τω και νω αυ του μνη μει ει ει

π
 ω ε δει γαρ αυ τον ε εκ ταφου ως εκ πα στα δος
 π χ
 προ ελθειν ο συν τρι ψας κρα τος θα να του και α
 νοι ξας πυ λας πα ρα δει σου αν θρω ω ποις δο ο ο ξα
 α α Σοι π

Δόξα π

Την ση η με ρον μυ ρι κως ο με γας Μω
 σής προ δι ε τυ που το λε ε γων και ευ
 λο γη σεν ο θε ος την η με ραν τη η ην ε εβ δο μην
 του το γινε στι το ευ λο γη με νον σαβ θα τον αυ
 τη ε στιν η της κα τα παυ σε ω ω ως η με ε ρα
 εν η κα τε παυ σεν α πο παν των των ερ γων αυ
 του ο μο νο γε νης υι ο ο ος του θεου δι α

της κα τα τον θα να τον οι κο νο μι ας τη σα ρ
 κι ι ι σα αβ θα τι ι σας και εις ο ην πα λιν
 πα νελ θων δι α της α να ρα α σε ε ως
 ε δω ρη σατο η μιν ζω ην τη η αι ω ω ω νι
 ι ον

Καὶ νῦν. Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία ἡχ. Γ. ἴδε Χρηστομ. Ἐκκλ. Μουσικῆς.

Εἶτα ἐξερχόμενοι τοῦ Ναοῦ ψάλλομεν Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ... καὶ ἀπασαν τὴν θν ᾠδὴν ἢ τὸ «ὦ γλυκύ μου ἄαρ» ἢ ἔρραναν τὸν τάφον· κατὰ δὲ τὰ διαλείμματα παιανίζει ἡ ὀργανικὴ Μουσικὴ.

Ὅταν δ' ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν ναόν, ὁ Ἐπίσκοπος (ἡ ἱερεὺς) πρὸ τῶν χορῶν στάς, ἐκφωνεῖ: Προσχωμεν. Εἰρήνη πάσι. Σοφία· καὶ εὐθὺς χωρεῖ πρὸς τὸ ἅγιον βῆμα ψάλλων ἅμα τὸ, Ὅτε κατήλθες. Ταῖς Μυροφόροις. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ· περιερχόμενος τὴν Ἀγ. Τράπεζαν καὶ θυμιῶν· μεθ' οὗ κατατίθεται ὁ ἐπιτάφιος· ὁ δ' ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἔξωθεν τὸ Τροπάριον τὴν προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον. Ἱερεὺς. Εὐαγγέλιον. Εἶτα γίνεται ἐκτενής: Εἰπωμεν πάντες· Πληρώσωμεν· καὶ ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

...Τὸ πρῶτ' εἰς τὴν λειτουργίαν, εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀναγινώσκειται ὁ προοιμιακός, μετὰ δὲ τὴν συναπτὴν τό, Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἦχ. Α'. καὶ ψάλλομεν τάδε ἐκ τῆς Μουσικῆς Χρηστομαθείας.

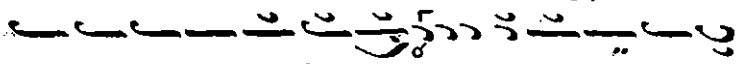
Τὰς ἐσπερινάς.

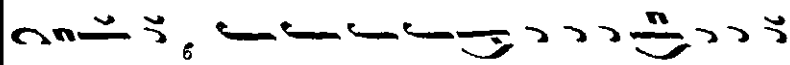
Κυκλώσατε λαοί.

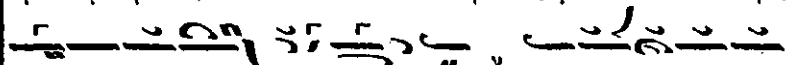
Δεῦτε λαοί.

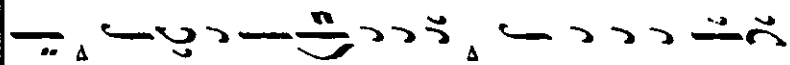
Τῷ πάθει Σου Χριστέ.

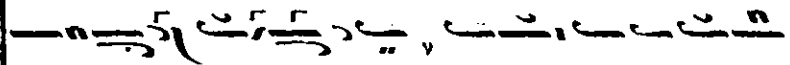
Εἶτα δὲ τὰ ἐξῆς ἰδιόμειλα, ἦχ. πλ. δ' ^ν _δ

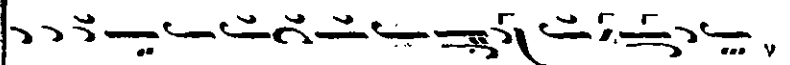

Σ ἡ με ρον ο Α δης στε ε ε ενων βο α συν ε

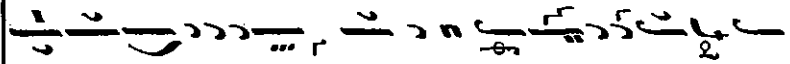

φε ε ρε μοι χ ει τον εκ Μα ρι ας γεν νη θεν τα α μη

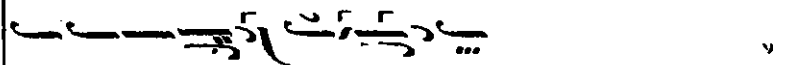

η υ πε δε ξα α α μην δ ηλ θων γαρ επ ε

με δ το κρατος μου ε λυ υ σε δ πυ υ λας χαλ κας συν

ε ε ε ε θλα α α σε δ ψυ χας ας κα τει ει.

χο ον το ποιη θε ος ων α νε ε στη η σε δ

Δο ξα Κυ υρι ι ε τω στα αυ ρω ω Σου και τη

α να στα α α σει ει Σου ^ν _δ

Ση με ρον ο α δης στε ε ε ενων βο α κα τε

λυ θη η μου ου η ε ξου σι ι ι α δι ε δε

ξα μην θνη τον ωτ περ ε να των θα νο ον

των δι του τον δε κα τε χειν ο λως ουκ σχυ υ

ω αλλ α πο λω με τα του ου του ων ε θα σι ι ι

λε ε ευ ον δι ε γω ει χον τας νε κρους απ αι

ω νος δε αλλ ου τος ι δου πα α αν τα ας ε χει ει

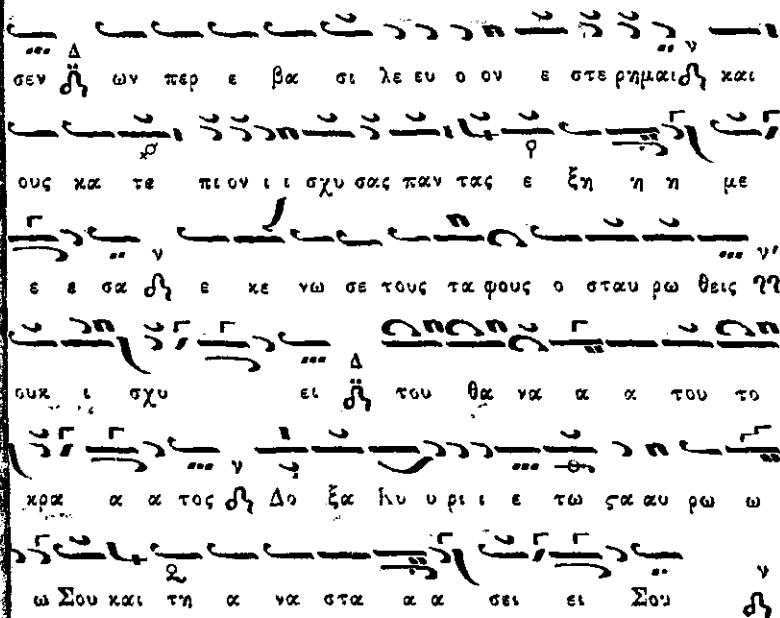
ρει δι Δο ξα Κυ υρι ι ε τω σα αυ ρω ω Σου

και τη α να στα α α σει ει Σου

Σ η με ρον ο Α δης στε ε ε ενων βο α δε κα

τε πο ο θη μου το κρ α α α τος δι ο ποι μην

ε σταυ ρω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε στη η η

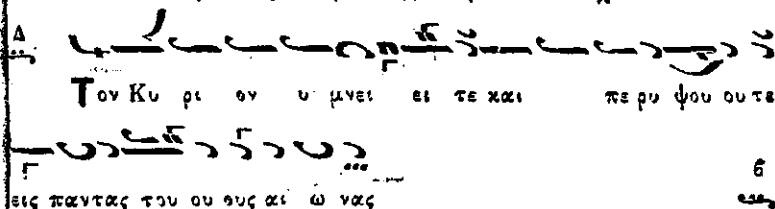

Δόξα. Τὴν σήμερον μυστικῶς σελ. 97.

Καὶ νῦν. Τὴν παγκόσμιον δόξαν.

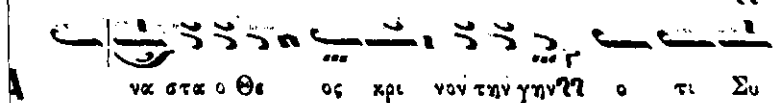
Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. Ἀναγνώσματα

Εἶτα δ' ὀνιστάμενοι ψάλλομεν εἰρμολογικῶς εἰς ἤχ. πλ. 6' τόδε

“Ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται μεθ’ ἕκαστον στίχον τοῦ ὕμνου τῶν
 ριῶν παίδων.”

Εἶτα συναπτὴ μεθ’ ἧν “Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστο-
 ος ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀλληλοῦτα ψάλλομεν εἰς ἤχ. βρυὸν τόδε. ῆ

κα τα κληρονομήσεις εν παασι τοις ε εθνε
 σιν

Ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἑκαστον στίχον τοῦ πα. Ψαλμοῦ. Τοῦ
 του δὲ ψαλλομένου ὁ Ἱερεὺς σκορπίζει ἄνθη εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ναοῦ
 μεθ' ὃ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον.

Εἶτα ἡ λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ χερουβικοῦ
 ψάλλεται τόδε εἰς ἡχ. πλ. Α. π ἡρέμω καὶ πράξει τῇ φωνῇ

Σι γῆ σα τω q πα σα σα ἀρξ βρο τει ει

α q καὶ αι ση τω q με τα φο ο ο θου ο

και τρο ο ο μου q και μη δεν γη ι ι νον κ εν

ε αυ τη η η η λο ο γι (ε ε ε σθω q ο γαρ

βα σι ι λευς των βα σι λευ ο ον των q και αι Κυ

ρι ι ρς των κυ ρι ε ευ ο ον των q προ σε ε ερ χε

ε ε ται q σφα γι α σθη η γαι q και δο θη η να

εις βρω ω σιν τοις πι ι στοις q προ η γου ουν ται δε

του ου του η ρ οι χ ο ροι οι των αγ γε ε λων η

με τα πααα της αρ χη η ης και ε' ε' ξου οι

 1 ας q τα πο λυ ο ομ μα τὰ α χε ρου ου βιμ x q

και τα ε ξ α π τε ε ε ρ υ υ γ α Σε ρ α φ ι μ

Ἐνταῦθα γίνεται ἡ Εἰσοδος.

Μετὰ δὲ τὴν εἰσοδον. ⲙⲉⲧⲁ ⲉⲓⲃⲟⲛ

Τα ας ο ο ο ψεις κα λυ υ πτον τα

και θεωων τον υιον μονον αλη

λου ου ε ε α α α

Κοινωνικὸν ἦχ. πλ. Α. π 9

٢٤ ٢٣ ٢٢ ٢١ ٢٠ ١٩ ١٨ ١٧ ١٦ ١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١
 E ξη η γε ε ερθη q ω ω ως ο υ υ πων q ο

 O U U πω ω ω Ku ol i oc q και α γε ε

בְּיָמֵינוּ

Χορός ἀριστερός

πνων ᾠ ο υ πνω ων Κυ ρι ι ος κ και α νε
 ε ση ᾠ σω ω ζων η η η μα ας

Τὸ γ. ὡς δύο χοροὶ ὁμοῦ π

Ε ξη γε ε ε ερ θη ᾠ ὡς ο υ πνω ω
 ων Κυ ο υ ρι ι ος ᾠ και α νε ε ε ση ᾠ σω ω ω
 ζων η η η μα ας ᾠ α αλ λη λου ου ου ι α
 α α α α α α

Σημ. Ἐτονίσθη οὕτως, ἵνα ὁ ἀκροατὴς οἰκοδομηταὶ ἀκούων τὰς
 λέξεις. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰδομεν τὸ φῶς ψάλλομεν τοδε ἤχ. πλ. Α. π

Μ νη σθη τι Κυ ο ρι ε ε και η η μων ᾠ ὡς
 μνη μο νευ σὰς του ου λη η σου ᾠ εν τη βασιλει α α
 των ου ου ου ου ρα α α α α νων

ΤΕΛΟΣ

«ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΙ». Εὑχρηστον καμψότατον τεῦχος ἐπὶ ἀρίστου χά-
 του νεωστὶ ἐκδοθέν, περιέχει πλουσίαν συλλογὴν (36) Πολυχρο-
 σμῶν εἰς διαφόρους ἤχους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ τῆς
 Βασιλικῆς Οἰκογενείας, μελοποιηθέντων παρὰ διαφόρων ἀρχαίων
 καὶ νεωτέρων μουσικῶν. Εἰς τὸ τεῦχος τοῦτο περιέχονται μελοπα-
 ποιημένοι καὶ οἱ κατ' ἐκλογὴν ψαλμοὶ τοῦ Δαυὶδ, οἱ εἰς Βασιλικὰς
 ἐορτάς συνήθως ψαλλόμενοι, μία δοξολογία κατὰλληλος δι' ἐθνικὰς
 ἐορτάς, καθὼς καὶ αἱ «Φημίαι τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπό-
 λως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ὡς καὶ αἱ τῶν
 Πέν Μητροπολῶν Ἀθηνῶν, Κύπρου καὶ Κρήτης».....

2.—

ΕΡΓΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς ἱερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ, τῷ Διδασκαλείῳ,
 Ἀρσαλείῳ, Ἀμαλείῳ, τῶν Νηπιαγωγῶν τῆς
 Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων.

Α. ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑΝ

Ὑμνοι καὶ ᾠδαί. Ὑμνοὶ διφωνία καὶ τριφωνία καὶ τετραφωνία. Τὸ β-
 βλὸν τοῦτο περιέχει τὰς δοξολογίας τοῦ Γ' καὶ Δ' ἤχου ὅλα τὰ
 ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπασαν τὴν λειτουργίαν μετὰ
 τοῦ Πολυχρονισμού· πολλὰ χερουδικὰ καὶ ὅλα τὰ κοινωνικά τῶν
 Κυριακῶν καὶ τῶν διαφόρων ἐορτῶν ἐν ἀρμονίᾳ τὰ λειτουργικά
 «Ἥτερὰ, Ὑἱὸν εἰς πλ. δ' καὶ πλ. α' ἐν τετραφωνίᾳ· τὸ «Ἄξιόν
 εἰς ἤχον δ' τετραφώνον· ὅλα τὰ μεγαλυνάρια τῶν ἐορτῶν»

Ἀκρόστιον Ὑμνον, τὴν Λειτουργίαν τῶν Προηγισμένων, τὰ
 μίωτερα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, τὸν κανόνα τῆς Μεγ. Παρα-
 σκευῆς, τὰς τρεῖς στάσεις τῶν ἐγκυμίων τοῦ Ἐπιταφίου ἐν τελείᾳ
 τετραφωνία, πολλὰ ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα, τὰ ὅκτω Ἀνα-
 στάσιμα ἀπολυτικά, πολλὰ ἀπολυτικά ἁγίων καὶ ἅπασαν τὴν νε-
 κρώσιμον ἀκολουθίαν ἐν πλήρει τριφωνίᾳ.....

3,50

ᾠδαὶ ἐκκλησιαστικαί, φυλλάδιον περιέχοντα πᾶν ὅ,τι ψάλλεται ἐν
 τῇ Λειτουργίᾳ τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν ἐορτῶν.....

3,25

Ὁκτώηχος. Ἀναστάσιματάριον, φυλλάδιον 15, περιέχοντα πᾶν ὅ,τι
 ψάλλεται ἐν τῇ ἐπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ τῇ ὁρθρῇ τῆς Κυρια-
 κῆς, ἥτοι τοὺς ὅκτω ἤχους μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ δοξασιῶν.
 Τοῦτο Αἶνον μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν ἐσθινῶν δοξολογίας,
 ἅξιόν ἐστιν, χερουδικὰ, κοινωνικά, λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασι-
 λείου, Πολυχρονισμούς, Ἀνοιξαντάρια, Τῇ Ὑπερμάχῳ, Δύναμις τοῦ
 Κρήτος, Φῶς ἱερὸν, Καταβήτις πολλάς, λειτουργίαν τῶν προ-
 γιζόμενων κτλ.....

5.—

Μεγάλη Ἑβδομάς, φυλλάδιον 6, ἐν εἰς περιέχονται πάντα τὰ μὲλη
 τῆς Ἑβδομάδος τῶν Πάσχα.....

4.—

Ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.....

1,25

Τυρταῖος δ' ἑκδοσίς, ἐπιτηδεύμενη διὰ νέων πατριωτικῶν ᾠσμάτων,
 ἥτοι: βιβλίον μουσικὸν περιέχον νέα ᾠσματα παιδαγωγικά, ὀρχη-
 στικά, γυμναστικά, ὡς καὶ τὰ χορικά τῆς Ἠλέκτρας καὶ τῆς Ἀν-
 τιγόνης τοῦ Σοφοκλέους, τὴν πᾶσιν τοῦ Ἰδιόποδος ἐπὶ Κολωνῷ,
 τὸν Πολυχρονισμόν ὕμνον τοῦ Παλαιολόγου, τὸν ἐσχάτως εὐρεθέντα,
 πρὸς ᾠσκα καὶ κλειδοκύμβαλον. Τὴν ᾠδὴν τῆς Σαπφούς εἰς Ἀφροδί-
 την πρὸς ᾠσκα καὶ κλειδοκύμβαλον, καὶ ἱκανὰς δημώδεις μελωδίας
 καὶ πολλὰ ᾠσματα.....

3.—

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΣΗ. ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Β. ΜΕ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑΝ

Γενανίου Θ. Σημειογράφου

Περὶ Ὑμνῶν, περιέχοντα τὰ ἑξῆς. Ἀναγνώσκεινται
θεωρητικῆς προεργασίας, ἐκ ἀκέραιου βιβλίου τοῦ Ἀνδρέου
μοῦ ὁμῶς τοῦ ἐκπερίτου καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Κορνηλία
Εὐλογητοῦ, Ἀγρίφου Καταβασίου τοῦ ἐκ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
Προτελάριου Ἑσθινῆς Δοκλοῦντος, Ἀναγνώσκεινται ὁμοίως
τοῦ Κρήτος Πολυπόνητος, Ἀναγνώσκεινται ὁμοίως
Παύλου ἁγίου, Ἀναγνώσκεινται ὁμοίως τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
Ἀγίου Πατρὸς τοῦ ἁγίου. Τὰς ἀποστολὰς τοῦ ἁγίου
Ἀπῶτος τοῦ Ἀπολυτικῆς ἐκ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἁγίου
ραϊστῆ. Τὴν ὑπερῶς. Τὴν ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
οὐρανῶ. Κόρε. ἐν τῇ ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
Προτομῶν, Χερσὶν καὶ Κόρε. Ἀναγνώσκεινται ὁμοίως.
Μεγάλου
τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Θεολογικῶν ἁγίων. Τὰς ἀποστολὰς
Ἀρχιερεῶν. Ἐκπερίτου τοῦ Ἀποστολικῶν καὶ Θεολογικῶν ἁγίων.
Ὁμοίως. Χερσὶν τοῦ ἁγίου. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
αἰνον ἀκολουθεῖ. Τὴν τοῦ ἁγίου. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τοῦ ἁγίου. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τοῦ ἁγίου. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Τριῶν ἀπὸ τῆς Κορίνθ. τοῦ ἁγίου καὶ Θεολογικοῦ ἁγίου.
πρὸς τῆς Κορίνθ. τοῦ ἁγίου. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
ἀκολουθεῖ τοῦ ἁγίου. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Μεγάλῃ ἑβδομῇ. Τούτου Ἀ. ἀπὸ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἀπὸ τῆς Κορίνθ. τοῦ ἁγίου. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῆς Μεγ. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Μεγάλῃ ἑβδομῇ. Τούτου Β. ἀπὸ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἀκολουθεῖ τῆς Μεγ. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
ραϊστῆ καὶ τοῦ Μεγάλου. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Ἀποστολικῶν. Τούτου Α. ἀπὸ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
μοῦ. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τοῦ ἁγίου. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Ἀποστολικῶν. Τούτου Β. ἀπὸ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
δοκλοῦντος. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
δοκλοῦντος. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Ἀποστολικῶν. Τούτου Α. ἀπὸ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
δοκλοῦντος. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
δοκλοῦντος. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Κορνηλία. Τούτου Α. ἀπὸ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἀκολουθεῖ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Κορνηλία. Τούτου Β. ἀπὸ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἀκολουθεῖ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Χρηστὸς ἀναγνώστης. Τούτου Α. ἀπὸ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἀκολουθεῖ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Ὁ ἁγίος. Τούτου Α. ἀπὸ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἀκολουθεῖ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Παράκλησις. Τούτου Α. ἀπὸ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἀκολουθεῖ τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.
τῶν ἁγίων. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως. Ὁμοίως.

Βιβλίοι δοκλ. 2.50.

